

பிரபந்தபஞ்சகம்.

Presented to the
LIBRARIES *of the*
UNIVERSITY OF TORONTO
by
François Gros

உ

சிவமயம்.

இஃது

தேவைத்திரிபந்தாதி.

பாண்டியதேசத்திலுள்ள

சோதிவனத்துட்சேர்ந்த

தேவி கோட்டையின் கண்

மாற்றூர்க்கோயில்

உறையூர் வதப்பு

வீர. இலக்குமணச்செட்டியாரவர்கள்

குமாரர்

இலக்குமணச் செட்டியாராகிய

சிந்நயச்செட்டியாரால்

இயற்றப்பெற்றது.

சென்னை:

ஊ - புஷ்பரதச்செட்டியார்

தமது

கலாரத்நாகரம் என்னும் அச்சுக்கூடத்திற்

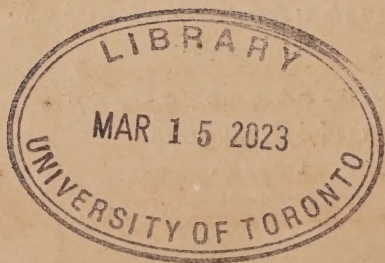
பதிப்பித்தனர்.

கல்யப்தம் - சக அள-ல் நிகழாநின்ற

பார்த்திபவருடம்

சிங்கரவி.

இதனிடத்துத் திரிபுநோக்கிச் சிலகவிகளில்
நகரத்துக்கு-னகரம் போடப்பட்டிருக்கும்.

உ

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சிவநேசமூர்த்திகளால்
இயற்றப்பட்டது.

ஆசிரியப்பா.

திருத்தக நிரம்பிய தெய்வ வாய்மைப்
பொருத்தபு மறையுட் புகாஅச் சமண்வழி
யுந்தா தரத்தி னெழுகியா ருரைத்த
சிந்தா மணியே சிலப்பதி காரங்
குண்டல கேசி குளிர்மணி மேகலை
பண்டரு வளையா பதியின் னவற்றை
யைங்காப் பியமென் றாய்ந்து வியவாப்
பைங்கார் கோள்சலாம் பார்பா ராட்டற
அலங்குசீர்த் தேவை யருணை மதுரை
சிலம்பை மயின்மலை சிறப்பவீற் றிருக்கும்
பரசிவ னுமைகண பதிகு கனிவர்மிசைத்
திரமுறு மன்பொடு திரிபந் தாதி
விதிகெழு சிலேடை வெண்பா மாலை
பதிகம் பதிற்றுப் பத்தந் தாதி

பிள்ளைத் தமிழெனப் பிரபந்த பஞ்சகந்
 துள்ளு சொற்பொருள் சுருங்கி விரிந்து
 குற்றந் தணந்து கூறொழின் மணந்துநன்
 குற்றநோக் குந்தொறு முவகை யுவட்டெழப்
 பழுத்து நறுஞ்சுவை பல்கிவார்ந் திழீஇ
 யெழுத்து முதலணி யீறுகொ ளிலக்கணக்
 கிலக்கிய மாகி யிரும்பய னீந்து
 நிலத்தலை நின்று நிலவ வியற்றினன்
 பல்வளந் துறுத்த பாண்டிநாட் டகத்துச்
 செல்வப் பொலிவுடைத் தேவி கோட்டை
 நகரத் தாரு ணணியுயர்ந் திலங்கு
 துகடர் பெரும்புகழ்த் துங்குன்வீ ரப்பனம்
 பலப்பல நலமலி பாற்கடற் பிறந்த
 இலக்கு மணப்பெய ரியனிதிச் சங்க
 மீன்ற வொண்மணி யெம்மனோர் கண்மணி
 மான்றசிந் தாமணி வணிக சிகாமணி
 வேற்று ரொவ்வா மேன்மைப் பான்மை
 மாற்றார்க் கோயி லுறையூர் வகுப்பினன்
 அறவினை யன்றி யறியான் பிறவினை
 யுறவினை மதிமுடி யொருவர்க் கிருவி
 யுருத்தி ராக்கமு மொளிவளர் விபூதியுங்
 கருத்துலாம் பஞ்சாக் கரமுமே முத்தியிற்
 புகுத்த வல்ல பொருளெனப் போற்று வோன்
 மிகுத்த காதல் விராவிப் பஹ்ரந்
 காசிக் கேகுபு கங்கை யாடி
 மாசியி னந்தனம் வைத்தலர் கொய்து

விச்சுவ நாதன் வென்றிப் பதத்தணீஇப்
 பொச்சமில் பூசனை புரிந்தருள் பெற்றுளான்
 மேதகு வாணியை வெள்ளையென் றனைவரும்
 ஓதிய கூர்த்த வொள்ளிய வுணர்வினான்
 உண்டுமிழந் துவரியை யேங்கினோன் குறுகத்
 தண்டருந் தீந்தமிழ்ச் சலதி மடுத்தவன்
 சுத்தாத் துவித துரிய சைவமே
 சித்தார் தப்பேர் செறிதொட ரின்றிப்
 புனைதலின் மற்றெலாம் பூருவ பக்கமென்
 றனைய நெறியை யவாஅய்க்கடைப் பிடித்து
 மெய்கண்டசாத்திர விரிநான் முழுதுங்
 கைகண் டவற்றுட் கழறியாங் கடங்கியான்
 காமர்க் கழகன் காமர்க் கழகன்
 சேமக் கற்பகஞ் செழுங்கவிக் கற்பக
 மலர்மா துரியன் வாங்மா துரியன்
 உலகினைச் சீர்த்திகொ டொருங்கு வேய்ந்தோன்
 நத்திய தந்தை நாமம் பூண்டு
 சித்து நயமுஞ் சேர வுடைமையாற்
 சிந்நய னென்னச் செகத்தில் விளங்கி
 யெந்நய குணங்களு மிணங்குமே லோனே.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

தேவைத்திரிபந்தாதி.*

காப்பு.

மாமாது மன்னி மகிழ்தேவை வாழு மணிகண்டன்மேல்
யாமா தரவி னுரைசெயந் தாதி யினிதுமுற்றத்
தூமா மலர்கொடி போற்றுது மாலிளந் தோன்றற்கின்றித்
தேமா நறுங்கனி தாதை தரப்பெற்ற செல்வனையே.

திருத்தேவை யம்பதி யெம்மான் கழுமுட் டிருந்தலர்பா
லுருத்தேவை யம்பதி றொண்சடை யானெரு தூர்தியுரு
வருத்தேவை யம்பதி னுலந் தொழற்குரி யானருள்வான்
கருத்தேவை யம்பதி னேர்தருந் கண்ணியர்க் கைவினாந்தே(க)
வினாக்க மலங்கரு நெய்த லிவையொடி வெண்முத்தலை
தினாக்க மலங்கரு கேதாவு செய்திகழ் தேவைப்பிரா
னனாக்க மலங்கரு மேருவெட் கும்புய நாதன்புக
முனாக்க மலங்கரு வங்குன்றி நைந்தன வுய்ந்தனமே. (உ)

தனவன சத்தியங் கையார் மலேதந்த தையலுமை
மனவன சத்தியங் கையார்க் கிடுக்கண்செய் வள்ளலொன்னூர்ச்
சினவன சத்தியங் கையான் பிதாவெழிற் றேவைத்தெய்வப்
பனவன சத்தியங் கையான கண்ணனெந் பாலிக்குமே. (ங)

பாலனம் பாலனந் தற்கய னூர்க்குப் படைப்பளித்தோன்
வேலனம் பாலன தாந்தார காத்தம் விளம்புகென்ற
தாலனம் பாலன காரின்ற கட்பரன் றுனைநெஞ்சே
சாலனம் பாலன மன்வரும் போதிலை சஞ்சலமே. (ச)

* தேவை என்பது இராமேசுவரம்.

சலசங் கடத்தை விழியார் மிடற்றிற் றடத்தலையாற் [ன்
 சிலசங் கடத்தை வெளியிடல் போற்பொருந் தேவைப்பெம்மா
 கலசங் கடத்தை நிகர்முலை மென்சொற் கவுரிபங்கன்
 பலசங் கடத்தையும் தீர்ப்பான் றழலிடைப் பஞ்சியினே. (ரு)

பஞ்சான னத்தி னகலத்தை யீர்ந்த பரமனென்றுந்
 துஞ்சான னத்தினம் பூம்பொய்கை யாடத் துறைக்கணின்ற
 செஞ்சான னத்தின கண்டத்தர் தாட்டத்து தேவையன்ற
 னஞ்சான னத்தின நல்கெழுத் துள்ளத் தடக்குமினே. (சு)

அடரத்தி னஞ்சின் விழிமாதர் மூல்கண் டாரநந்தின்
 சடரத்தி னஞ்சி யொளிதடத் தல்லிற் சலசமலர்ந்
 திடரத்தி னஞ்சி கரிமிசை மிக்கொளிர் தேவையன்க
 படரத்தி னஞ்சிறப் பெய்தவெய் தான்பொற் பதஞ்சதமே. (எ)

பதமடங் கற்கும் பொருள்சொல்வ நாமெனப் பன்னியந்தோ
 நிதமடங் கற்குந் தமியேனை யாள னினக்கரிதோ
 மதமடங் கற்குஞ் சரமெனத் தொண்டரை மாய்ப்பவந்த
 கதமடங் கற்குங் கழலீந்த தேவைக் கருணையனே. (அ)

கரும்பு கசக்கு மெனமொழி வாள்பங்கர் கையிற்கடா
 மரும்பு கசக்கும் பதனமின் னூர்சில் லவயவத்தைச்
 சுரும்பு கசக்கு மணித்தேவை நாதர் துணையடியை
 விரும்பு கசக்கு நினைவு மருண்டு விளியுமுன்னே. (ஈ)

முன்னந் தரிக்க மருவா னிடப்புற முற்றளித்தோன்
 றென்னந் தரிக்க மருவா ரிசற்கருந் தேவைப்பிரான்
 வன்னந் தரிக்க மருவார் சிலையனை மாட்டியகோன்
 சின்னந் தரிக்க மருவான் மறலி திடமிதுவே. (க0)

வேத கமலர் தருகின்ற நாயகன் வேணிவரு
 சீத கமலத்தை வேணிவைத் தானெழிற் றேவைப்பெம்மா

னோத கமலர் தமைமுனந் தாக்கரி நோக்கரியான்
பாத கமல மனிப்பானுன் மத்தர்க்கும் பத்தர்க்குமே. (கக)

பத்தருக் காவணப் பொய்யோலை காட்டிய பண்புடையாய்
முத்தருக் காவணங் கூரிள மூரன் முதல்விபங்க
வத்தருக் காவண வுந்தேவை யீச வரியயன்மி
கத்தருக் காவண நீண்டோய்நின் பொன்னங் கழலருளே. (கஉ)

அருக்கரை மானுடைத் திங்களை நேத்திர மாக்கிசிலைத்
தருக்கரை மானுதல் பங்கினன் றேவைத் தடஞ்சிலம்பிற்
பொருக்கரை மானுதி வேலாற் றுணித்தவர் போலொருவர்
சருக்கரை மானு மொழியாய்பல் கால்வருந் தன்மையென்னே()

என்மைய னோவினை மாற்ற மருந்துதந் தெம்புரந்தா
னன்மைய னோவிலை யேற்பழி நின்னை நணுகுமென்ன
தன்மைய னோவிவன் றேறே மெனமறை சாற்றநின்ற
சின்மைய னோவில் வளத்தேவைக் கோன்கிரித் தேமொழியே()

தேனம் பரவிய நோக்க மலர்ந்தவன் றேவையிற்கோ
மானம் பரவிய நீள்சடை நாயகன் மால்வரையி
னானம் பரவிய கோதா யுனதெழி னுடியன்றோ
வானம் பரவிய னல்லா ரிமைத்திலர் மன்னினரே. (கரு)

மன்னிய வன்னிய மார்க்கின்ற தேவை வரதன்கல்லார்
தின்னிய வன்னிய மாய செழுங்கனி செங்கையின்கட்
டுன்னிய வன்னிய மாதேவன் சீர்த்தி சொலாதுபல்பாப்
பன்னிய வன்னிய மாந்தர்ப் புகழுப பாவிகளே. (கசு)

பாவனை யானனன் னெஞ்சகப் பூசைகொள் பான்மையனில்
லாவனை யானனன் மட்கும் புரத்த னருள்சுரக்குங்
கோவனை யானனன் மால்போற்று தேவைக் குரிசின்மகா
தேவனை யானனன் ருட்டா மரையென் சிரத்தினவே. (கஎ)

சிரசங்குஞ் செய்ய சடைக்கணிந் தானயன் சீரொகின்மால்
 கரசங்குஞ் செய்ய மருஉத்தவழ் தேவைக் கடவுண்மத
 வரசங்குஞ் செய்ய வரவெரித் தானைத்தொ ழார்சிலர்வீண்
 பிரசங்குஞ் செய்ய வயரா ரவொன் பெறும்பயனே. (கஅ)

பயனந் துவச னமனேக மோதுறும் பான்மையிர்நீர்
 நயனந் துவச மழல்விடை யாக்கிய நாதன்வயற்
 கயனந் துவசம் விழிவளர் தேவையிற் கத்தனித்தன்
 மயனந் துவசந் தனையழித் தான்கழல் வாழ்த்துமினே. (கக்)

மின்னலம் பானலம் வெளவிய மெய்மொழி மேனேமகண்
 மன்னலம் பானல குண்டோ தரனே மகிழ்பரவஞ்
 சின்னலம் பானல னாகச்செய் தேவை யிறைவரின்கை
 யுன்னலம் பானல நேர்நிறக் கூற்றுக்கென் னோதுவமே. (உ௦)

மேகனந் தோடி மிரும்பண்ணைத் தேவை விமலன்மிக்க
 வாகனந் தோடி வருகின்ற காதனவ் வாணனென்போ
 னாகனந் தோடி வரையன்ப வென்கச் சகற்றிற்றச்சோ
 மோகனந் தோடி யளிபாடி நின்றொடை முன்னர்வந்தே. (உ௧)

முன்னுரி யாகத்தன் புற்றடைந் தார்ச்செற்ற மூர்த்திசிலைத்
 தென்னுரி யாகத்தன் கைக்காப் பசைத்தவன் தேவைநகர்
 மன்னுரி யாகத்தன் குன்றத் திவண்மிசை மாலுற்றன்றே
 பொன்னுரி யாகத்தன் மாலோ னெனும்பெயர்பூண்டனனே. (

பூணினிக் கன்று வழுவு நழுவுமென் பூந்துகிலுங்
 காணினிக் கன்று வதற்குறுங் காலன் கலந்திலையேற்
 கோணினிக் கன்றுவசஞ்சேர்செய்த் தேவையிற் கொற்றவந்
 பாணினிக் கன்று வடசொல் லியலைப் பகர்ந்தவனே. (உ௩)

பகவாசம் போது மதிமிலை வேணிப் பரம்பரவான்
 புகவாசம் போது மலர்பொழிற் தேவைப் புராதனமே

தகவாசம் போது விழிபாக காவெனச் சாற்றலர்துர்ச்
சகவாசம் போது மினியவன் றெண்டரைச் சார்திநெஞ்சே. (1)

சேனந் தனந்தன குந்தடங் கட்களச் சேயிழைபா
தீனந் தனந்தன னுடிய நீடிய தேவவிண்ணோர்க்
கானந் தனந்தனம் பூத்திடுந் தேவை யமர்ந்தபிரான்
றானந் தனந்தன வென்றாடு கின்றநின் றுளருளே. (௨௫)

அருகாத பாவிவண் வாவென்று பற்றகர்த் தாய்மலைக்கோன்
மருகாத பாவியல் கூர்தேவை நம்ப வளைக்குழைசேர்
தருகாத பாவின் வகையாற் புகழ்ந்துன் சரிதநினைந்
துருகாத பாவி யளியேற்குய் வுண்டுகொ லோதுகவே. (௨௬)

ஓதர வாகம் புனைந்தவன் றேவை யொருவுகிலான்
மாதர வாக விடையா னெழில்வளர் வண்ணச்செம்போற்
பூதர வாகன் பொருப்பிற் பெருந்தனப் பூவைரைவேற்
காதர வாக வரைப்பணங் கூட வளித்திலையே. (௨௭)

அளிக்கத் தரணியங் குன்றஞ்சென் றங்க மடுத்தவர்காள்
வளிக்கத் தரணிய வையிலை வேலை வழங்கினர்சே
யொளிக்கத் தரணிய சேதுத் தலங்கண் டொருதரங்கண்
களிக்கத் தரணியர் வாணோர்க் கருங்கதி கைவருமே. (௨௮)

கையல ருக்கு மருவியன் பேத்துநர் கட்டுலக
மையல ருக்கு மருட்கட் புராதனர் மாய்ந்துதித்து
நையல ருக்கு மருந்தாய தேவையர் நாகத்தந்தத்
தையல ருக்கு மருங்கின்மை யேகுறை தார்நண்பனே. (௨௯)

தாரக மாலைய மாவுறை தேவையன் றுருகமின்
ராரக மாலைய மேவப் புரிந்தவ னண்ட மொடு
பாரக மாலைய னேடத் தெரிகலன் பண்டுபல்காற்
சீரக மாலைய னுன னனையனெந் தெய்வதமே. (௩௦)

தெய்வதங் கட்டுட் சிறந்துள தேவைய சீர்த்தொண்டர்பா
லுய்வதங் கட்டுறி யாதடர் கூற்றை யுதைத்தவள்ளான்
மெய்வதங் கட்டுப் புரிதிண்ண னூர்க்கருள் வித்தகவே
• ளெய்வதங் கட்டு வனையாகி நின்ற திவளிடையே. (௩௧)

இடைக்குந் தமாலழி வுற்ற தெனும்பழி யெய்துமுன்போம்
படைக்குந் தமால நிகர்கண்ணி மொய்குழற் பாட்டளிகா
ளடைக்குந் தமாலமர் பெம்மான் பசுமை யரிபரிக்கு
மிடைக்குந் தமாலப் பொழினீடு தேவையன் வெற்பினுக்கே. ()

வெற்பகத் தாருந் தொழுவந்த செல்வியை வேட்டபிரான்
முற்பகத் தாரு மிறகணி தேவை முதல்வன்வலிந்
தற்பகத் தாருக் கருள்வோன் பதாம்புயத் தன்றியெற்குக்
கற்பகத் தாரு நிழல்வாழ்விற் சற்றுங் கருத்தில்லையே. (௩௩)

கருத்தரிக் கும்பவ மல்கவன் பார்க்குக் கருணைசெய்யு
நிருத்தரிக் கும்பர் நகர்தோயுந் தேவை நிமலர்பொன்மார்
பிருத்தரிக் கும்ப லுடையாற்கு வேதற் கிறைவர்வெங்குந்
றுருத்தரிக் கும்பதந் தாழ்ந்தவர் சால வுயர்ந்தவரோ. (௩௪)

தவனந் தவனமென் றோலமிட் டார்க்குஞ் சலந்தந்தில
நவனந் தவன மியற்றிலந் தேவை நகருறையுஞ்
சிவனந் தவன சபதங் கருதிலஞ் செப்புவதென்
கவனந் தவனமுஞ் செல்லாத போதடர் காலனுக்கே. (௩௫)

காலையங் காலன் றலைவைத்த தேவையன் கன்னியொரு
பாலையங் காலமர் வோன்வெற்பிற் கற்பிற் பகைத்துமைக்கண்
வேலையங் காலநின் றேன்செவ்வி தேர்ந்தட மேயதந்தோ
மாலையங் காலத்துச் செவ்வான மென்ன வடவனலே. (௩௬)

வடந்தை வருந்தனத் தின்னவள் போலினி வாய்ப்பரிதூர்
கடந்தை வருந்தனா யாளச்செய் மாறொழத் தேவைகச்சி

குடந்தை வருந்தற் பரபிர்ங்க கீடங் குறித்திநன்கெம்
மடந்தை வருந்த நினையே நினைந்தின்னும் வந்திலையே. (௩௭)

வந்தனக் காவினை யானெருக் குற்றண்ட வாணரர
விர்தனக் காவினை மால்படர் தேவைமன் வெற்பினண்பா
நந்தனக் காவினை வாள்விழி யாலென் னலங்கவர்ந்தாள்
சந்தனக் காவினைச் சம்பகக் காவிற் றருமணங்கே. (௩௮)

தருமருந் தன்னமு நெஞ்சிரங் காரொனைச் சாரவனை
வருமருந் தன்ன முதலகைத் தேங்குழி வண்மைத்திதிச்
கருமருந் தன்ன விதிபோற்றுந் தேவையெங் கண்ணுதலோ
யருமருந் தன்னநின் சேவடி நல்குதி யங்கண்வந்தே. (௩௯)

அங்கைய வாவிரு முத்தந் தருகென் றறுமுகம்புல்
லுங்கைய வாவி முழுதுங் கனிவி னுதவுமலை
மங்கைய வாவி பங்கா வுளதுகொல் வாட்டமன்பிற்
பங்கைய வாவி திகழ்தேவை புக்குனைப் பார்த்தவர்க்கே. (௪௦)

பாராம ராமறைக் குங்கோள்க ளெச்சன்விண் பாவகன்வே
டேராம ராமன்னு தேவையி னிற்கண்ட செம்மலையில்
வீராம ராமரங் கீண்டோ யறத்தை விளக்கவந்த
சீராம ராமபல் லாண்டுபல் லாண்டெனச் செப்புவமே. (௪௧)

செப்போ தரியலர்ச் சீறிப மோபொற் செழுந்தசும்போ
வப்போ தரியயன் கீழொடு மேலு மலையநின்றோன்
முப்போ தரியளி சூழ்பொழிற் றேவை முதல்வன்குன்றி
லொப்போ தரிய மடமங்கை கொங்கை யுருவொப்பதே. (௪௨)

உருப்புக் கடலை நகப்பூசந் தேவை யொருத்தனுக்குப்
பொருப்புக் கடலை வணங்குங் கயிலையிற் போர்மதன்கைக்
கருப்புக் கடலை யொழித்தாற்கு மால்கொண்ட காமர்நங்கா
யிருப்புக் கடலையை மெல்லமெல் லக்குறித் தென்பலனே (௪௩)

என்பம் புசித்த மகிழ்ந்தணி தேவைய ரோர்மதுதாத்
தென்பம் புசித்தர் பெரும்பா தகற்கரு டீர்த்தர்மலர்த்
துன்பம் புசித்தச னேவக் குலமுறை தூக்கியெண்ண
திற்பம் புசித்த கொடியேற்குந் தண்ணளி யீகுவரோ. (சச)

ஈய மனந்தனி னுடேன் பிறர்பொருட் கேக்கற்றந்தோ
மாய மனந்த நினைவே னென்னுநின் மாட்டடைந்தேன்
ரோய மனந்த நிமிர்சடைத் தேவையந் தொல்பதியோய்
வாய மனந்த நிலைகெடப் பொங்கி வரும்பொழுதே. (சரு)

வருந்த வருந்தண் புணரி மதிப்பர்கொல் வானிலினி
திருந்த வருந்தத் திருத்தேவை யீச னெழில்வரைக்கட்
பொருந்த வருந்தகை யாறுத லாடனப் பொற்கலசத்
தருந்த வருந்தத் தெவிட்டா வழுத மகப்படினே. (சசு)

ஆகல வரங்களின் மேன்மையைச் செய்திட் டணிக்குழையோ
டிகல வரங்க ணுமைபாக தேவை யிறைவமுன்னுட்
பகல வரங்கழப் பற்றகர்த் தாயென்றன் பாற்பரசிற்
சகல வரங்களும் பெற்றுய்ய லாமிது சத்தியமே. (சஎ)

சத்த மளிக்கணஞ் செய்குழ லீர்பன்முத் தம்படைத்தீர்
தொத்த மளிக்கட் புறந்தர னீதிகொல் சோர்ந்தடைந்தேன்
வித்த மளிக்கவி கட்கீயுந் தேவையன் வெற்பிலொரு
முத்த மளிக்கவஃ தொண்ணுதென் றேனு மொழிகுகவே(சஅ)

மொழியா வருமஞ் சுகந்தாடி தேவைய முற்றெழிலாற்
பழியா வருமவ் விரதியைக் கூறப் பணித்ததெண்ணிச்
சுழியா வருமதன் வார்சிலை கோட்டிச் சுடுசரமுய்த்
தொழியா வருமம்வைத் தான்வெல்ல மொய்ம்பரு ளொண்
[டொடிக்கே. (சக)

தொடியா தரிக்குந் தொறுங்கழ லாநிற்குந் துன்னிரவோ
விடியா தரிக்கு மலர்வாளி யீங்கின்னும் வேந்தர்வரா

மடியா தரிக்குலஞ் சீறிய வோபின் வழியிலென்றோ
வடியா தரிக்கு மவர்க்கரு டேவை யரன்கிரிக்கே. (௫௦)

அரக்க வுரியை யிராவணம் கன்றரு னையபுகழ்
பரக்க வுரியை யுடுத்தெழிற் றேவைப் பதிவதிவோய்
வரக்க வுரியை மணந்தவ நீயெவ் வகைப்பசுவும்
புரக்க வுரியை யெனக்கொடி யேன்சரண் புக்கனனே. (௫௧)

கனக முனிவரு நாட்கழித் தேனைக் கடைக்கணித்தி
யனக முனிவரு காமமு வோய்மதி யச்சமின்றிப்
பனக முனிவரு நீள்சடைத் தேவைப் பகவசம்போ
சனக முனிவரு மூவருந் தேறுந் தனிப்பொருளே. (௫௨)

தனித்திருக் கானின்ற லத்தாடு வோய்சுரர் தாமகிழ்வீர்
குனித்திருக் கானின்றன் போடேத்து தேவைக் குரிசினுதல்
வனித்திருக் கானின்றன் மாலைக்கு மாலையின் மாலைவைத்திங்
கினித்திருக் கானின்ற சொல்லினல் லாளென்னை யேவினளே()

ஏவிக் கணையை யகோவெனக் காகத்துக் கின்மைசெய்த
தேவிக் கணையைக் கதிபர்தந் தேவையிற் றீர்ந்துறுமிப்
பாவிக் கணையை வகைத்தீயி னுக்கினள் பாங்கியும்வேள்
காவிக் கணையை யெடுத்தான் றடையெவன் காலனுக்கே. (௫௪)

காலைக் கொடிய மனையுதைத் தான்முற் கவுரியனாய்ச் [பூ
சேலைக் கொடியணர் தானேவைச் சேர்ப்பர்பின் சென்றனள்
மாலைக் கொடிய விடையாள் செயலினு மான்வெலல்போற்
பாலைக் கொடிய வனத்திடைத் துள்ளிப் பதைத்திடுமே. (௫௫)

பதைக்குந் தனத்தை மகிழக் கடலழைப் பான்பொறியி
னதைக்குந் தனத்தை யனுக்கிறை தேவை யான்சிலம்பில்
வதைக்குந் தனத்தை விழியாய் முலைக்கலை மாற்றிலையேற்
புதைக்குந் தனத்தை யுடையெயன் றேசமிப் பூதலமே(௫௬)

பூதிய னுகி வருவானைத் தந்த புராணன்பரஞ்
 சோதிய னுகி யயன்மால் பிறருந் துருவரியான்
 சூதிய னுகிளங் கொங்கைக் கவுரிமுந் றொல்விருத்த
 வேதிய னுகிவர் தானிடந் தேவை வியன்பதியே. (௫௭)

பதிய மலையினன் மேவாதெல் லாம்பெற்ற பாவைபங்கள்
 மதிய மலையினன் வாழ்பொழிற் றேவை வரையினன்பா
 வதிய மலையினன் முந்நீ ருமுந்தெல்லைத் தாக்குபுகழ்ப்
 பொதிய மலையினன் கைக்கடங் காதிவள் போர்விழியே. (௫௮)

விழித்து மதனை யுருமாற்றுந் தேவை விமலனுல
 கழித்து மதனைப் படைத்தும் புரப்பவ னந்தகனை
 யொழித்து மதனைத் தவன்குன்றிற் பூண்பட் டிறுத்திற்றென்க
 பழித்து மதனை முலைவடு வேதெனிற் பாவையிரே. (௫௯)

பாவைத் திருப்பதி மார்பவென் றேநரர் பாற்புகல்வீர்
 நாவைத் திருப்பதி னும்பய னீதுகொ ணண்ணலர்கட்
 சேவைத் திருப்பதி வீர பராக்ரம தீரனைநந்
 தேவைத் திருப்பதி யீசனைப் பாடுமின் றீங்கறவே. (௬0)

தீங்கு தலையளி சைவல னுளெனச் செப்பியவற்
 காங்கு தலையளி செய்தவன் றேவை யரன்மிசைமா
 லோங்கு தலையளி யுண்மதி காய்கின்ற தூர்துஞ்சியுந்
 தூங்கு தலையளி யேன்கண் ணுறாவெனச் சோர்தருமே. (௬௧)

தருந்த மரத்திற் கரிதுயர் சென்றிடிற் றங்கிரல்லுன்
 விருந்த மரத்தின் றிருவீரு மூர்க்கு விடியலிற்போம்
 பெருந்த மரத்திரு நீறணி வோனொனப் பேணினைக் [கே.
 குருந்த மரத்தின் முனைத்தாண்ட தேவையெங் கோன்வரைக்

கோனைத் தலைவரை யாக்கரத் தேவைக் குழகனைத்தெவ்
 ளுனைத் தலைவரை மானு மிராயிரத் தொண்மருப்பின்

யானைத் தலைவரைத் தோளி யொடுவரு மீச்சுர
சேனைத் தலைவரைப் பெற்றோ யெனவினை தீர்ந்திடுமே. (கூ௩)

தீரத் தனதடம் பூத்தொளிர் தேவைத் திகம்பரனோம்
காரத் தனதட வாவரை யான்வெற்பிற் காமவெள்ள
மாரத் தனதடஞ் சாதிப்ப வென்முன் னணுகியதுன்
பாரத் தனதடக் குன்றேறி யுய்யப் பணித்திமின்னே. (கூ௪)

பணிகண் டனைய வளரல்கும் சொற்குழற் பாவைபங்கன்
றுணிகண் டனையன்பிற் கோடி யெனத்தருந் தூயன்வன்றெண்
டணிகண் டனையனைக் கண்ணப்ப வாவென் றழைத்தபிரான்
மணிகண் டனையன் வதிவது தேவை வளங்கோ. (கூ௫)

வளம்பல மல்கு மலர்க்கொம் பன்னார்க்கு வருமுலைமா
துளம்பல மல்கு லரசிலை வார்த்தைக்குச் சூர்மதன்கா
களம்பல மல்கு மெனலன்றித் தேவைமுக் கட்பரன்சீர்
விளம்பல மல்குல வாவீட்டின் பெங்ஙன மேவுவமே. (கூ௬)

மேவியப் பாவைய வள்ளா லருளென வீணரர்மேற்
காவியப் பாவை யறைவீர்நந் தேவையிற் கண்ணுதலோன்
றேவியப் பாவை யரியாக்கொண் டானுயிர் சேரத்தந்த
வோவியப் பாவையன் னுள்பாகன் றுடொழு துய்யுமினே. ()

உய்யா னனத்தனை சேர்வயற் றேவை யுறைபவனை
மெய்யா னனத்தனை மேதினி பாறயிர் வெண்ணெயன்றித்
துய்யா னனத்தனை யாகா மியாவெனச் சொற்றிறைஞ்சு
மய்யா னனத்தனைத் தாழ்ந்திடத் தாழ்ந்திடு மந்தக்கனே. (கூ௭)

அந்தச் சமயன் புரிகோயிற் றேவைய வாகமத்தா
லெந்தச் சமயமுஞ் சைவமொவ் வாவென் றிசைத்தபிரான்
முந்தச் சமய னுறக்கங்கொண் டாய்விழி மூன்றுடையா
யிந்தச் சமய மிகநன்று வந்தென்னை யேன்றுகொள்ளே. (கூ௮)

ஏன்ற வராயறஞ் செய்திலன் பாவ மெலாம்புரிந்தே
 னுன்ற வராயணே யேனுனைச் சார்ந்தன னைங்கரணே
 யின்ற வராய வளர்புகழ்த் தேவைய வென்னையினித்
 தோன்ற வராயல் வராயின் வரைகரின் றொண்டனென்றே. ()

தொண்டையங் கண்ணிய செவ்வாய் மடந்தையர் சூழலிடைப்
 பண்டையங் கண்ணி நடந்தரு டேவைப் பதியவயன்
 மண்டையங் கண்ணிறை யார்சேர் சடைய மதுரைநகர்க் [யே.
 கெண்டையங் கண்ணி மனுவென் பார்க்கென்றுங் கேடில்லை

கேடரங் கந்திக டிக்குஞ் சடிலர் கிரிமகடோய்
 நீடரங் கந்திகழ் மொய்ம்பினர் கண்மிச்சி னீக்குவபோற்
 கோடரங் கந்திகண் மீதாட மாதர் குழாநடிக்கு
 மாடரங் கந்திகழ் தேவை யுளாொம்மை யாள்பவரே. (௭௨)

பவமா யனந்தம் வினேதீர்க்குந் தேவைப் பதியகத்துத்
 தவமா யனந்தம் புனைவா னிராவணன் றன்னைவென்றோன்
 சிவமா யனந்த லுடையான்செய் கோயிலிற் றேவைத்தொழா
 தவமா யனந்தந் தினங்கழித் தேமிக் கலைந்தனமே. (௭௩)

அலையிலை யாக்கை வினையாளன் காண்டற் கரியவனை [பழக்
 மலையிலை யாக்கைக் கொடியைக்கொண் டானைச்செவ் வாழைப்
 குலையிலை யாக்கையி னுன்மறை தேவையிற் கொற்றவனை
 நிலையிலை யாக்கையென் றோர்ந்து மறந்ததென் னெஞ்சுகமே. ()

நெஞ்சமென் றேயு விழியா யிரங்கிலை நின்னிருதாட்
 கஞ்சமென் றேயுமெம் புன்றலைக் கென்பவர்க் காத்தருள்வோய்
 கொஞ்சமென் றேயு மிடைபாக தேவைக் குழுகதியேன்
 றஞ்சமென் றேயுனை வந்தடைந் தேனெனைத் தாங்குகவே. ()

தாங்காலத் தஞ்சன காதியர் போற்றுந் தனிக்குரவ
 பூங்காலத் தஞ்சர சீருக நேர்தரும் பூவைபங்க

தேங்காலத் தஞ்சன வாள்விழி யார்பயி றேவையண்ணல்
சாங்காலத் தஞ்சலென் றேறேறி வந்திச் சழக்கனையே. (௭௬)

கனைவரை யுந்தந்த விந்திரன் மாநகர்க் கற்பகத்தின் [பா
சினைவரை யுந்தந்த ணீள்கொம்பர் தோய்பொழிற் றேவைநம்
முனைவரை யுந்தந்த மொன்றுகை வைத்த முதல்வன்றந்தா
யனைவரை யுந்தந்த தோகைதன் பாக வருண்மதியே. (௭௭)

மதியா தவனை யுயர்மதிற் றேவை வரன்சமனை
யதியா தவனைவெண் ணீற்றன்பர்ச் சாரலென் றட்டவன்மாண்
மதியா தவனை முகன்றனை நாடற் குணர்வுதந்துங்
கதியா தவனை மறந்தஃ நிணையிற் களிப்பவர்க்கே. (௭௮)

பவர்க்கத் தலமரத் தீயரை வீழ்த்தும் பரமர்வைகு
முவர்க்கத் தலத்தி யகழாய், தேவையி லொப்பிற்சுகந்
தவர்க்கத் தலர்க்குழ லாய்நின் சுவர்க்கத் தலம்பொரலாற்
சுவர்க்கத் தலமெனப் பேரின்ப நாட்டினைச் சொல்லுபவே. (௮)

சொல்லவ றொன்றுமுன் மாயா விருளிற் சுருள்குழலீர்
வல்லவ றொன்றுன் பொழித்தற்குத் தேவையில் வாழ்பவர்கல்
வில்லவ றொன்று முளார்வரைக் கென்னை மிகநலிவீர்
நல்லவ றொன்றுமைச் செப்புமென் னேயிந்த நானிலமே. (௮௦)

நிலஞ்சல மன்ன வருங்கடை நாட்செய் நிருத்தரிடை
நலஞ்சல மன்னன் பெறுந்தேவை வெற்பதர் நாகமைவா
யலஞ்சல மன்னன் மகிழ்வின்வந் தேமுன தங்கங்களிற்
சலஞ்சல மன்ன மிடற்றாய் பழகிய தன்மையமே. (௮௧)

தன்மனை யானவண் கண்டேங்கு போதுநின் றுணினேகோ
பொன்மனை யானவ மான முறவுளர் போதருத்ர
சென்மனை யானவ மாமணி மாளிகைத் தேவையெந்தா
யுன்மனை யானவள் பாகா முழுது முடையவனே. (௮௨)

அவசம்பு சங்கம் பெறுமல்கு லாள்பங்க வப்புசங்க
கவசம்பு சங்க வினவணி தேவையிற் கண்ணுதலோய்
பவசம்பு சங்கந் துரங்கம் புரிந்தன் பரைப்புரந்தாய்
சிவசம்பு சங்கர வென்றால் விடைகொளுந் தீவினையே. (அந்)

தீவினை யேதினஞ் செய் துழல் வேனிருட் சித்தமிசைத்
தாவினை யேதின கர்க்காக்குந் தேவைத் தலத்துறைவோய்
சேவினை யேதின வன்பர்க் கெளிவருந் தீங்கனியே
மேவினை யேதின தென்றறி யேனதை விண்டருளே. (அசு)

விண்டனை யாயின் விடமுண்டு காத்த விமலனெம்மான்
சண்டனை யாயிடை வீட்டிதன் றேவைச் சயிலத்தன்பா
கொண்டனை யாயினர்க் கோதை வதனக் குளிர்மதியைக்
கண்டனை யாயினின் னெஞ்சக்கல் சந்திர காந்தக்கல்லே(அரு)

காந்தரு மைக்கு விரிபுகழ்த் தேவைக் கருத்தர்குன்றிற்
சாந்தரு மைக்குயம் பீர்பூப்ப வென்னைத் தணந்தவடன்
நேந்தரு மைக்கு நிகர்குழல் கண்டு சிகியகவ
மாந்தரு மைக்குயில் கூவா தொழிய வருந்துவளே. (அசு)

துவள வளத்தகுஞ் சிற்றிடைப் பேபொழிற் றேகைபங்க
னவள வளத்தற் கரும்புகழ்த் தேவை யமர்ந்தபெம்மான்
கவள வளத்த கரியுரித் தான்கிரிக் கன்னியின்வாய்ப்
பவள வளத்தமு தென்போலுண் டார்கொலப் பண்ணவரோ.()

பண்ணை மதிக்கை யனையமென் றீஞ்சொற் பயிரவிகோ
ணுண்ணை மதிக்கை யருக்கருந் தேவைய னோங்கற்செம்மால்[ர்
விண்ணை மதிக்கை யருண்முகத் தோர்பெண்ணை வேட்டுமற்றோ
பெண்ணை மதிக்கை யழகோதக் கார்கள் பெருந்தகைக்கே. ()

பெருமைக்கடாவிடையத்தெய்த்துற்றேனைப்பிழைகண்டெள்
லுருமைக்கடாவிடையாதளித்தான்றொழுவுண்டுமைசொல் [ள

லருமைக்கடாவிடைக்குண்மகிழ்தேவையவந்தனென்பா
லெருமைக்கடாவிடைவந்தால்வருதியிடபத்திலே. (௮௯)

பத்தி வலையி லகப்படுந் தேவைப் பதிப்பெருமா
னத்தி வலையின் றுணையாக்கொண் மாமுலை நாரிபங்க
னத்தி வலையிற் கொடும்பவம் போக்குறு மாறணிவோன்
முத்தி வலையிற் றருந்தனை யேறினை முத்தர்கட்கே. (௯௦)

முத்துப் பலதரஞ் செந்துவ றென்னு முதல்விபங்கன்
சத்துப் பலதர கற்பகம் போல்பவன் றண்புணரி
பத்துப் பலதர ளந்தருந் தேவை யரணையன்றிச்
செத்துப் பலதரந் தோற்றுதெய் வங்களைச் சேரலமே. (௯௧)

சேர சமான தலைதக்கற் காக்கிய தேவைப்பெம்மான்
சார சமான மிளிர்கழல் போற்றுமின் சார்புலவோர்க்
கார சமானந் தருந்தரு வேயள காதிபதி
மார சமான வெனப்புன்மை மாக்களை வாழ்த்தல்விட்டே. (௯௨)

விட்டு விரிந்த கலநீடு நஞ்சுண்ட வேந்தற்கன்பு
கொட்டு விரிந்த மரும்பொழிற் றேவை குறுகுதிரோற்
கிட்டு விரிந்த வுடம்பின் பிறவி கிடைத்தபயன்
மட்டு விரிந்த குழலார்க் குருகிடு மானிடரே. (௯௩)

மானிட மாகன் மரமாறுஞ் சென்மங்கள் வாய்மென்றன்ப
ருனிட மாகனி வாய்த்துய்த்துப் பேரின்பத் துய்த்தவனைக்
கூனிட மாக மதிமுடித் தேவைக் குணவரையைக்
கானிட மாக நடிப்பாணைப் போற்றிக் கரையலிரே. (௯௪)

கரைத்த வசனமு மாந்திலன் காதற் றனியன்றில்போ
லிரைத்த வசனங்கை யெய்தின ளோதற்கன் றேகினர்தாந்
தரைத்த வசனந் தேவைப் பதியிடைச் சார்வலின்றென்
றுரைத்த வசனம் பிறழ்ந்தா ரவர்கற்ற தூங்கிதுவே. (௯௫)

ஊங்கழ லானவை வேலற்குப் பாலமு தூட்டுமைகோன்
 றேங்கழ லானவை தீர்மலர்ப் பைம்பொழிற் றேவையன்கைத்
 தாங்கழ லானவை யூடாடி மானந்த தாண்டவத்தான்
 பூங்கழ லானவை யென்சென்னி மன்னிப் பொலிதருமே. (௯௬)

தருவரை யன்றினந் தாழ்ந்தேத்தத் தேவைத் தலத்தமர்ந்து
 பெருவரை யன்றின னோங்கிய வாங்கிய பித்தரைத்தம்
 முருவரை யன்றினம் பேடனை யாளுக் குவந்தளித்த
 வொருவரை யன்றினம் மாற்போற்றற் கியாவருரியவரே. (௯௭)

அவன மனைத்து முருக்காம லெம்மைவந் தாதிரிப்பான்
 பவன மனைத்து வினாவெனத் தக்க பரிபகர்ந்தான்
 றவன மனைத்துன் புறநகைக் கட்செற்ற சம்புசிவன்
 புவன மனைத்துந் தொழுதேத்துந் தேவையிற் புண்ணியனே.

புண்ணியன் முத்தலை வாயிற்செவ் வேட்குப் புரிந்துவப்போன்
 றண்ணியன் முத்தலைப் பெய்தகை மானுந் தனத்துமைக்கே [க்
 யண்ணியன் முத்தலைச் சீத்தொளிர் தேவையமலன்கொன்றை
 கண்ணியன் முத்தலைச் சூலத்தன் பாதங் கருதுநெஞ்சே. (௯௯)

கருமான் மருமணி நீண்மதிற் றேவைக் கடவுண்மதி
 மருமான் மருமக னென்றரு ளாற்றென் மதுரைவந்த
 பெருமான் மருமலர்த் தாணினை வாரில்லிற் பெட்பினொடுந்
 திருமான் மரும மெனநாளும் வாழந் திருமகளே. (௧௦௦)

தேவைத்திரிபந்தாதி

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

இஃது

அரு வண சீ சி லே டை வெண்பாமாலை.

பாண்டியதேசத்திலுள்ள

சோதிவனத்துட்சேர்ந்த

தே வி கோ ட் டை யி ன் க ண்

மாற்றூர்க்கோயில்

உறையூர் வகுப்பு

வீர. இலக்குமணச்செட்டியாரவர்கள்

ரு மா ர ர்

இலக்குமணச் செட்டியாராகிய

சி ந் ந ய ச் செ ட் டி ய ர ர ல்

இயற்றப்பெற்றது.

சென்னை:

ஊ - புஷ்பரதச்செட்டியார்

த ம து

கலாநிபாகாரம் என்னும் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பித்தனர்.

கல்யப்தம் - சகாப்த-ல் நிகழாநின்ற

பார்த்திபவருடம்

சிங்கரவி.

உ

சிவமயம்.

அரு வண ச் சிலை ட

வெண்பா மாலை.

காப்பு.

ஞாலத் தருணை நலிவகற்று நாயகற்குச்
சீலத் தருணைச் சிலைடைவெண்பா - மாலைசொல
யானேதிறை கொண்ட தெனாதிதயக் கார்வரையில்
யானேதிறை கொண்ட விபம்.

மாகவிஞர் நான்முகத்தில் வைணீகர் யாழிசையில்
ஆக ரிவரும் அருணையே - நாகர்
மெயிலாய வெற்பினுன் மேம்படுதார் வேய்ந்த
கயிலாய வெற்பினுன் காப்பு. (க)

முப்பொருளிற் ரூபதரு மொய்தெருவிற் கந்துகமு
அப்பிரிய முந்தும் அருணையே - யொப்பரிய [ம்
மாதார கத்தன் வயன்றுதித் தாரகத்தன்
கேதார கத்தன் கிரி. (உ)

சீரங் கனையார் திருக்குஞ் சுரிசுழலும்
ஆரம் பரிக்கும் அருணையே - யீரிரண்
டாரண வாசிய னங்கண வாசியன்
வாரண வாசியன் வாழ்வு. (ங)

நித்த விரதர் நியதியும் பாதவமும்
அத்த மனத்தாம் அருணையே - பத்தரது
மாச யிலத்தன் மனமாந் தனியிலத்தன்
சீச யிலத்தன் சிலம்பு. (சு)

தேறு கலைப்பயில்வுந் தேங்குமுயிர் நீங்குநரும்.
ஆறுதலை யாக்கும் அருணையே - மாறனடித்
தேக ரணத்தான் செலாத கரணத்தான்
கோக ரணத்தான் குடி. (ரு)

தீத்தொழிலி னின்று சிவாகமமுங் கான்யாறும்
ஆத்தி கரைத்தீர்க்கும் அருணையே - மூத்தமக
னங்காணை மாடத்தா னகட்பெந் னூர்ந்தபெம்மான்
நூங்காணை மாடத்தான் ரோய்வு. (சு)

மேதகுக் கல் லூரிகளின் மெய்யுணர்ந்தார் பொய்யுட
ஆதரங் கூரா அருணையே - மோதகழி [ம்பில்
நீடலை யாற்றிருந்தார் நில்லாமே யோட்டெடுக்குங்
கூடலை யாற்றிருந்தார் குன்று. (எ)

மேவாப்பெய் யென்றஞ்சி வேந்துமுரு விற்குரரும்
ஆவா கனமே வருணையே - யேவாய்
நதிகைத் தலத்தா னகுகைத் தலத்தா
னதிகைத் தலத்தா னகம். (அ)

வேக வமார்க்களமு மேலோ ரவைக்களமும்
ஆகமங்க னுடும் அருணையே - யாக
கருத்தா சலமுற்றான் காதலன்பர் தம்பால்
விருத்தா சலமுற்றான் வீடு. (கூ)

ஒற்றொன்னு ருரி லொருவெள்ளம் யூபத்தில்
அற்ற மறியும் அருணையே - தெற்றலுற்ற
வேணி குழியான் வியோமகங்கை பாய்ந்துமன்று
மாணி குழியான் மனை. (க0)

காமருப டப்பைகளிற் கார்குலங்கள் சீர்க்கிடங்கில்
ஆமலக மாறும் அருணையே - சாமத்தை
மெச்சியே கம்பத்தான் மேலொழித்த கம்பத்தான்
கச்சியே கம்பத்தான் காப்பு. (கக)

சாற்றுமட வார்வயிறுஞ் சார்ந்தவரைத் தேர்ந்தவரு
ஆற்றுப் படுக்கும் அருணையே - கூற்று [ம்
வருமேற் றளியார் வதைப்பரவ ராய
திருமேற் றளியார் சிலம்பு. (கஉ)

உத்தமகு லச்சேயு மொண்குமுதப் பூந்தடமும்
அத்துவரி நேரும் அருணையே - பத்தர்
சினேகதங் காவதத்தார் தேவவென்பார்க் காக்கு
மனேகதங் காவதத்தாரார்பு. (கங)

மாதொழிற் செய்குன்றும் வாயிலின்கண் வேரமுஞ்
யாதவரை யேய்க்கும் அருணையே - யேதங் [செய்
குறிக்காரைக் காட்டான் கொடுங்கா லனுக்கு
நெறிக்காரைக் காட்டா னிலம். (கச)

முத்தருள நின்றனைக்கு மொய்குழலார் நீள்விழிக்கும்
அத்தியந்த மாறும் அருணையே - சத்தி
கரங்கணின்முட் டத்தான் கருளுலகுக் காக்குங்
குரங்கணின்முட் டத்தான் குடி. (கரு)

மங்குலொலி யாலனையின் மண்புரப்பார் திண்புயத்
அங்கதம லங்கும் அருணையே - கங்குலிற்றீஞ் [தில்
சொற்கோலமாதேவன் றெண்டனைமு யங்குகென்ற
விற்கோல மாதேவன் வீடு. (கசு)

பற்பல் வரந்தியும் பண்பிகவாச் சான்றோரும்
அற்பரவைக் கோடும் அருணையே - பொற்பக்
கருவாலங் காட்டினான் கண்டமட்டுந் துய்த்துத்
திருவாலங் காட்டினான் சேர்பு. (கஎ)

கொம்பனையார் நம்புகற்பிற் கோயிலின்றி வீற்றிடத்
அம்ப லமலா அருணையே - யும்பருய்ய [தில்
உண்பாக்க மைந்த னுசிதநஞ்ச முண்டமைந்தன்
வெண்பாக்க மைந்தன் விருப்பு. (கஅ)

காட்டிற் கடுந்தரக்குங் கண்ணார் கவினரங்கும்
ஆட்டைக் கலக்கும் அருணையே கேட்டெழும்பு
பாளத் திருகரன் பன்மாந் தினகரன்
காளத் திருகரன் காப்பு. (கக)

இல்லவர்க்கு வள்ளியோ ரீகையுமா னார்கதுப்பும்
அல்லகண்ட மாற்றும் அருணையே - நல்லமுது
நீதி புரியார் நினைத்த படிபுரியா
ராதி புரியா ரகம். (உ௦)

போற்றலர்கண் ணேற்றவரும் பொற்புணையே நீவா
ஆற்றலைத்து கைக்கும் அருணையே - யேற்ற [ரும்
புலிதாய வாசன் புலிதாய வாசன்
வலிதாய வாசன் மனை. (உக)

மேயோர்க்குச் சத்திரமும் வேழக்கு மீளிகளும்
ஆயோ தனமூட் டருணையே - தீயோர்
திடமுல்லை வாயிலார் சிந்தைபலி கொண்ட
வடமுல்லை வாயிலார் வாழ்வு. (௨௨)

புவையர்தோள் புல்லினரும் போர்க்களத்திற் பேய்
ஆவலங் கொட்டும் அருணையே-தாவி [க்கணமும்
வருவிடைச்சு ரத்தன் மதுக்குழலி பர்கள்
றிருவிடைச்சு ரத்தன் சிலம்பு. (௨௩)

சேண்டொடவேள்கோட்டத்திற் றேனிசைகேட்டிர்
ம்பொழிலில், ஆண்டலையசைக்கும் அருணையே-வே
நோத கிரியா னுவலருஞ்சீ ரங்கிரியான் [ண்டுநரா
வேத கிரியான் விருப்பு. (௨௪)

கார்க்கு நிகர்தடக்கைக் காவலரும் காவலரும்
ஆர்க்கு மளிகூர் அருணையே - போர்க்குநவை
யிச்சிறுபாக் கத்தன் பிலிக்கு மிரங்கியரு
ளச்சிறுபாக் கத்த னகம். (௨௫)

பாயகலை துண்பொருளைப் பாலருநி யாசிகளும்
ஆயத் தியங்கா அருணையே - மாயன்
றுருவக் கரையான் றொழார்க்குக் கரையான்
றிருவக் கரையான் சிலம்பு. (௨௬)

வேய்ந்தபுகழ் நாற்சாதி மேவகத்துங் காவகத்தும்
ஆந்தருமஞ் சாரும் அருணையே - காந்தள்
பொரும்பைமா காளத்தார் பூண்டு களிக்கு
மிரும்பைமா காளத்தா ரில். (௨௭)

தக்கவர்சார் மற்றையருஞ் சால்பரத்தி மார்கலனும்
அக்கதை யேற்கும் அருணையே - பிக்கை
யுணவிற் கலந்தா னுடைதலைக லந்தா
னணவிற் கலந்தா னகர். (௨௮)

தாவற்றோர் தாழ்ந்தானாத் தையலர்கால் சஞ்சலத்
ஆவத்துக் காக்கும் அருணையே - தேவியொடு [தை
கொஞ்சமாக் கூடலான் கொஞ்சியங்ஙன் கூடலான்
வெஞ்சமாக் கூடலான் வீடு. (௨௯)

வாரா வருந்தவர்க்கு மைந்தருமின் னர்விழியும்
ஆரா தநஞ்செய் அருணையே - போராற்றி
யாண்டிக் கொடுமுடியா னுய்முடிய வேளைவென்ற
பாண்டிக் கொடுமுடியான் பற்று. (௩௦)

நம்பினர்க்குச் சித்தியொரு நாலிரண்டு மீராவும்
அம்பிகைவ ழங்கும் அருணையே - வெம்பியெழு
நஞ்சைக் களத்தா னராயணன்கா னுக்களத்தா
னஞ்சைக் களத்தா னகம். (௩௧)

மையுண்கண்ணார் நுசுப்பும்வண்டலையுந்தண்டலையும்
ஐயம் புகுக்கும் அருணையே - வையைமண்முன்
கல்லைச்சிற்றம்பலத்தன்களரியெச்சிற்றம்பலத்தன்
நில்லைச்சிற்றம்பலத்தன் சேர்பு. (௩௨)

வாக்கிதயத் தான்றோரு மாலை யினேருருஞ்சை
யாக்கிரக மண்ணும் அருணையே - நோக்கி
னுருக்கழிப் பாலையா னுற்றிடப்பு ரிந்த
திருக்கழிப் பாலையான் சேர்பு. (௩௩)

பூசா கிரியைகளைப் புங்கவர்துன் னுரைமன்னர்
ஆசாரத் தாக்கும் அருணையே - மாசா
மவேதகா னத்தான் வழுத்தலர்கா னத்தான்
சுவேதகா னத்தான் றொடர்பு. (௩௪)

செவ்வியோர் நெஞ்சிற் சிறப்பறா வீதிகளில்
அவ்வியமு ழக்கும் அருணையே - தெவ்வை
யுழுமலவி ருப்பா னுளத்தகவி ருப்பான்
கழுமலவி ருப்பான் கலப்பு. (௩௫)

தீனமைந்தர் மொய்ம்பாற் றெருவுதொற் மங்கலத்
ஆனகந்தி னைக்கும் அருணையே - நானத் [தால்
தொடைமுடி வள்ளல் சுளிகுழலாள் பங்கன்
கடைமுடி வள்ளல் கலப்பு. (௩௬)

மன்னியவேழ மஞ்சினொடு மால்வரையு மாண்டவ
அன்னியமஞ் சாடும் அருணையே-துன்னுபிலம் [ரும்
விண்ணிப் படிக்கரையன் வெம்பவவே லைக்கரையன்
மண்ணிப் படிக்கரையன் வாழ்வு. (௩௭)

கங்கணக ரத்தியர்கண் கண்டாருங் கைரவமும்
அங்கணம் பூக்கும் அருணையே - தங்கண்
விருப்பனந் தாளார் விரவரிய தாளார்
திருப்பனந் தாளார் சிலம்பு. (௩௮)

சோதித் தருவுந் தூரிய நிலையினரும்
ஆதித் தனைத்தே றருணையே - வேதியர்க
ளோம்பழ னத்தினு னெண்பழ நத்தினுன்
பூம்பழ னத்தினுன் பூ. (௩௯)

பூமாண் பொழிலிற் புறவத்தில் வேங்கையால்
ஆமா விரியும் அருணையே - சாமாந்தர்
மையாற்றி னையன் மறுத்தஞ்ச லென்றருள்செ
யையாற்றி னைய னகம். (ச௦)

தப்பருநீள் காவுந் தளிதொறும்வி நாயகரும்
அப்ப மிசையும் அருணையே - யொப்புயர்வின்
மெய்த்தான மாட்சியான் மேவாத மாட்சியா
னெய்த்தான மாட்சியா னேர்வு. (ச௧)

பேசுபுல வோர்மனைப்புன் பேதையரும் வாவிகளும்
ஆசிரியம் பாடும் அருணையே - நேச
மருவானைக் காவான் மருந்தெனக் காவான்
றிருவானைக் காவான் சிலம்பு. (ச௨)

இம்மையொடு ஞானியரு மேற்பாருக் கீவாரும்
அம்மை கடுக்கும் அருணையே - யெம்மையாள்
மைஞ்ஞீலி யத்தன் மழுமா னணியத்தன்
பைஞ்ஞீலி யத்தன் பதி. (ச௩)

மாசறக்கற் றோர்வாக்கின் மாதரார் பார்வைகளின்
ஆசு கமழும் அருணையே - தேசுடையைந் [ள்
தேச்சிலாச்சி ராமமத்தா ரீர்ஞ்சடையா யென்னவரு
பாச்சிலாச்சி ராமத்தார் பற்று. (ச௪)

காசினதி தோய்ந்தவர்க்குங் காரிகையார் தோய்ந்த
ஆசை யகற்றும் அருணையே - பேசளவி [வர்க்கும்
ஞட்போக்கி யம்மா னளித்தான் றேடுமம்மான்
வாட்போக்கி யம்மான் மனை. (ச௫)

மெத்துகுணத் தார்முனிவும் வேண்டலர்கண் மார
அத்திர மேவும் அருணையே - துத்தி [தரும்
யராப்பள்ளிக் கண்வளர்வா னம்புயத்தான் போற்றச்
சிராப்பள்ளிக் கண்வளர்வான் சேர்பு. (சசு)

மந்திரிகள் வேறிசைந்த மந்திரத்திற் பொய்கைகளி
அந்தரங்கஞ் சூழம் அருணையே - நந்த [ல்
மடுங்கள் வண்ணலா ராசையற்றூர்க் குற்றூர்
நெடுங்கள் வண்ணலார் நேர்வு. (சஎ)

நாயகருடன்சென்ற நல்லாரை வேயங் குழலை
ஆயர் குறிக்கும் அருணையே - நேயந்தஞ்
சாந்துருத் திக்கண்ணூர் தாமுணர்சோ திக்கண்ணூர்
பூந்துருத் திக்கண்ணூர் பூ. (சஅ)

செம்பவள வாய்ச்சியர்கள் சிற்றிடைக்குங் கட்கடை
அம்பரமழுங்கும்அருணையே-தம்புகழ்ச்சிப் [க்கும்
பாற்றுத் துறையார் பவமகலப் பாராத
சோற்றுத் துறையார் தொடர்பு. (சக)

தேடவருங் கேகயமுந் தீர்ந்தொருவா றுற்றுநரும்
ஆடவரைக் கண்ணும் அருணையே - சாடுவிட [ன்
முன்குடித் திட்டையன் முன்னோர்க்காத் திட்டைய
நென்குடித் திட்டையன் சேர்பு. (ரு௦)

மல்கலரிற் நேனைவண்டும் வாளரவும் புன்மாதர்
அல்குலைத் தூற்றும் அருணையே - பல்கலைதேர்ந்
துள்ளமங்கை யுற்றா ருணர்விற் புணர்வரியார்
புள்ளமங்கை யுற்றார் புரம். (ருக)

புங்கவர்கள் பூசனையைப் பூதவேள் விச்சமித்தை
அங்கி கரிக்கும் அருணையே திங்களணி
நக்கரப் பள்ளியார் நான்முகிலை வேணிவைத்த
சக்கரப் பள்ளியார் சார்பு. (௫௨)

கண்டுமொழி யார்மருங்குங் காப்பமைந்த நீண்மதி
அண்டந் தரிக்கும் அருணையே - மண்டுபவ [லும்
வேலைத் துறையான் விழாமே யெடுத்தாண்ட
பாலைத் துறையான் பதி. (௫௩)

தம்மிலமின் னார்மனையிற் சத்திரிபா தத்தருள்ளில்
அம்மனை யாடும் அருணையே - தம்மிடத்துப் [தைச்
பத்திமுற் றத்திருப்பான் பாவியர்கள் - பாழ்மனத்
சத்திமுற் றத்திருப்பான் சார்பு. (௫௪)

சுத்தமறைக் கந்தணருந் துன்றுகல்லில் வாணிபரும்
அத்த முரைக்கும் அருணையே சித்தசற்கொல்
கட்டிச் சரத்தான் கருத்திற் ககோசரத்தான்
பட்டிச் சரத்தான் பதி. (௫௫)

சந்ததந்தொ ழும்பரன்புந் தாயாரை நந்தனரும்
அந்தரியா கத்தாழ் அருணையே - முந்த
நலஞ்சுழிச் சம்பு நடைத்துரகம் விற்ற
வலஞ்சுழிச் சம்பு மனை. (௫௬)

போகுயர்காப் பூந்துணரும் புக்கறியாக் காலனெஞ்
ஆகுல மேயும் அருணையே - யோகை [சும்
நட்முகக் ககத்தார் நணுக வெளியார்
குடமுகக் ககத்தார் குடி. (௫௭)

தாரிளேஞர் மார்பகமுஞ் சைவவிபூ திப்பொலிவும்
ஆர மணக்கும் அருணையே - மாரனெய்த
வில்லம் புணர்ந்தான் விழித்தவனைக் கண்டிலா
னல்லம் புணர்ந்தா னகர். (ருஅ)

தேநந்து செய்யிற் சிவஞா னியருளத்தில்
ஆந்த மண்டும் அருணையே - தாநவனம் [ன்
வேழம்பமாதரித்தான் வெண்பொடியம் மாதரித்தா
கோழம்ப மாதரித்தான் குன்று. (ருக)

பெண்மைமிக்கார் கண்ணும் பிறங்குபொன்னுட்டிற்
அண்மைய வாவும் அருணையே - வண்மை [பரியும்
நிறைசை யமலர் நெடுநீர்கொண் டான்றிழ்
துறைசை யமலர் தொடர்பு. (கூ0)

மாசில் சுளையினரு வார்கனியை வண்மையரை
ஆசினிதந் தீண்டும் அருணையே - மாசுணத்த
கேயூர வாகரன் கேடிலருட் சாகரன்
மாயூர வாகரன் வாழ்வு. (கூக)

தொக்கவடி யார்மனமும் தூயதிரு நீற்றுடம்பும்
அக்கவட மல்கும் அருணையே - மிக்கவரா
லெள்ளாறு வந்தா ரிழிகுழிபு கச்சிவந்தார்
நள்ளாறு வந்தார் நகர். (கூஉ)

ஏரியுநீஇ நீரை யெழுபுயலும் விப்பிரரும்
ஆரியமு கக்கும் அருணையே - பேரியம்பி
யும்பர்மா காள னுவந்துது மாகாள
னம்பர்மா காள னகம். (கூங)

எஞ்சுதலில் வேட்டத் திறைவருஞ்சை வக்குழுவும்
 அஞ்சுமா னூக்கும் அருணையே - நெஞ்சி
 னலதைப் பதியார் நணுகாப் பதியார்
 திலதைப் பதியார் சிலம்பு. (கூச)

மாண்டவெழிற் கன்னிமட வாரு மடிமைகளும்
 ஆண்டவரை நாடும் அருணையே - நீண்ட
 வருப்பாம் புரத்தா னுமைசேர் புரத்தான்
 றிருப்பாம் புரத்தான் சிலம்பு. (கூரு)

வேலைதோ றன்பினரு மிக்க சுவைக்கரும்பும்
 ஆலைய ருமரும் அருணையே - பாலுருவத்
 தாழி மிழலையா னம்பகங்கொண் டாழிநல்கு
 வீழி மிழலையான் வீடு. (கூசு)

சாகாதி யைக்கரியுந் தாம்பரித்தே னைக்கரியும்
 ஆகார மொக்கும் அருணையே மோகப்
 பெருக லுடையார் பெருத்தோ லுடையார்
 மருக லுடையார் மனை. (கூஎ)

காண்டகுதி ழாரிலிளங் காலுமெய்யைத் தாபதரும்
 ஆண்டுபல வாட்டும் அருணையே - யீண்டிவையை
 நீத்தமங்கை யார்வா னிகழ்த்து குறட்களித்தான்
 சாத்தமங்கை யார்வான் றல்ம் (கூஅ)

கல்லிதய நல்லார் கருங்குழலுஞ் செவ்வாயும்
 அல்லி குவிக்கும் அருணையே - மல்லிரித்த
 வாகைக்கா ரோணத்தான் மாலுநிரு வாணத்தா
 னாகைக்கா ரோணத்தா னுடு. (கூகூ)

சேமவெண்ணீ ருக்குநருஞ் சிற்பரந்தேர்ந் தாருளமு
ஆமய மாயும் அருணையே - வாமத்
தமலா லயத்தா னகநி லயத்தான்
கமலா லயத்தான் கலப்பு. (எ௦)

பார்வருமா யுள்வேத பண்டிதரு நீத்தாரும்
ஆர்வ மொழியும் அருணையே - கார்வல்
லிரவையுண் மண்டளியா ரீர்ங்கோதை பாகர்
பரவையுண் மண்டளியார் பற்று. (எ௧)

சீலத்தின் வேந்தர் திருப்பவனி யிற்பொழிலில்
ஆலத்தி சுற்றும் அருணையே - சால
வளம ரமருவா ரன்றெயின்முன் றட்டார்
விளம ரமருவார் வீடு. (எ௨)

தீரவுயர் சோலைகளிற் றேசிகர்தம் பொன்மனையில்
ஆரவிட்ட மாட்டும் அருணையே - யேர
மரவீர மாநகரன் மாயமதி லெய்த
கரவீர மாநகரன் காப்பு. (எ௩)

கச்சவிடா தாய்க்குலமுங் கற்பத்தால் யோகிகளும்
அச்சதனைப் போற்றும் அருணையே - நச்சி
யலையாலங் காட்டா ரருச்சியார்க் கெட்டாத்
தலையாலங் காட்டார் தலம். (எ௪)

விற்பனர்வாய்ச் சொற்பொருளு மெய்யடியார் கண்
அற்புதமடுக்கும்அருணையே-வெற்பின் [ணிணையும்
மடவாயி னம்பன் மணிநகைக்காட் டென்னுங்
குடவாயி னம்பன் குடி. (எ௫)

கோலமக ளீர்விழியாற் கோங்கு விரிநிழலால்
ஆலமர மானும் அருணையே - கால
விரிநிழிய மத்தா னெமைத்தொழுவார்த் தீர்ந்தென்
பரிநிழிய மத்தான் பதி. (எசு)

திண்டடந்தோட்காவலருஞ் சேதாவின் சிஃறுயரும்
அண்டரண்ட மாளும் அருணையே - தொண்டராய்
மற்றேம மன்னன் மறுத்தடைந்தா ரைப்புரக்குஞ்
சிற்றேம மன்னன் சிலம்பு. (எஎ)

பூதரநேர் போதகமும் பொன்றாக் கொடைமுரசும்
ஆதரிக்க வேங்கும் அருணையே - வேதன்
மருவுசாத் தாநத்தன் வாஞ்சாதா நத்தன்
நிருவுசாத் தாநத்தன் சேர்பு. (எஅ)

சாடமரில் யானைகளுஞ் சால்வினைப்பொற் கம்மியரு
ஆடகமு ருக்கும் அருணையே - தோட [ம்
மடும்பா வனத்தா னழல்போல் வனத்தா
னிடும்பா வனத்தா னிடம். (எசு)

வாம்பரியோ டுந்தெருவின் மைந்தருந்தே னைச்சுரும்
ஆம்பல்வாய்த்துய்க்கும் அருணையே - வேம்பன் [பும்
றருக்கடிக்கு ளத்தான் றழற்கடிக்கு ளத்தான்
நிருக்கடிக்கு ளத்தான் சிலம்பு. (அ0)

விஞ்சுற்ற தந்நிழன்மேல் வேழமுமே தக்காரும்
அஞ்சக் கரமோ தருணையே - கஞ்சனுயிர்
வீட்டியத் தான்குடியான் வெய்யவிட மல்லவற்றை
நாட்டியத் தான்குடியா னடு. (அக)

ஊக்கமுளார் யாரு முறுகொலையை துண்ணறிவும்
ஆக்கத் தடுக்கும் அருணையே - பூக்கும்
பெருவலிவ லத்தான் பிரியாவ லத்தான்
நிருவலிவ லத்தான் சிலம்பு. (அஉ)

கத்திதீர் கானகத்திற் கற்றவர்செய் காஷியத்தில்
அத்தியா யஞ்சேர் அருணையே - பத்திமரீஇ
மைச்சின மாண்டார் மனநச் சினமாண்டார்
கைச்சின மாண்டார் கலப்பு. (அங)

யாகமனு விண்ணவரை யேற்றத்தார் சீற்றத்தை
ஆகருட ணிக்கும் அருணையே - நாகத்து
மின்றிருவாய் மூரன் மெலவரும்ப நோக்கிமகிழ்
தென்றிருவாய் மூரன் சிலம்பு. (அச)

மங்கையர்கள் கொங்கையிலும்வான்றறவர்செங்கை
யிலும், அங்கசனம்பெய்யும் அருணையே-நங்கைதும்
பைப், போதா ரணியத்தன் பொன்முடிவ னைத்த
பிரான், வேதா ரணியத்தன் வீடு. (அடு)

பம்பிசையைக் காரளியும் பஃறொடையைக் காணைய
அம்புயத்தி லார்க்கும் அருணையே - யெம்பாழ் [ரும்
றவாதசர்ந் தத்தான் றகித்தசர்ந் தத்தான்
றுவாதசர்ந் தத்தான் றொடர்பு. (அசு)

துச்சரிகட் கான்றோருந் தோகையன்னார் கந்தரமும்
அச்சங் கவிக்கும் அருணையே - நிச்சன்
மனவாயி லுள்ளார் மதிவெறுத்தென் னுள்ளார்
புனவாயி லுள்ளார் புரம். (அஃ)

கஞ்ச முகத்தியர்கள் கையின் மலர்த்தடத்தில்
அஞ்சங் குலாவும் அருணையே - விஞ்சுபய
மற்றால மேயா ரமுதாக்கித் தோமேயார்
குற்றால மேயார் குடி. (அஅ)

மின்னனையார் மென்னடைக்கு மேவு மதிதியர்க்கும்
அன்ன மருளும் அருணையே - தன்ம
வுருவாப்ப னூரா னுடையான் சடையான்
றிருவாப்ப னூரான் சிலம்பு. (அக)

சிந்தனையின் மிக்கீவார் சீர்த்தியும டந்தையரும்
அந்தரதிக் கேயும் அருணையே - சுந்தரர்க்கா
வாடக மேவினா னாற்றிலிருந் தாவிபுக
வேடக மேவினா னில். (கூ0)

மைவனத்த வேட்டுவரும் வாரணத்தைக் கேசரியும்
ஐவனம் டிக்கும் அருணையே - வைவளரும்
வல்வே லிவருவான் வாகுதந்த சாமிதந்தை
நெல்வே லிவருவா னேர்வு. (கூக)

மிக்கார்வ நீடுதொண்டர் மெய்யைமட வார்மொழி
அக்கார மூடும் அருணையே - யெக்காலு [யை
நேவைத் திருப்பதியார் நெஞ்சோ வதிலுறையுந்
தேவைத் திருப்பதியார் சேர்பு. (கூஉ)

ஓங்கார மோர்ந்தா ருளத்திலினை யார்தோளில்
ஆங்காரந் துஞ்சும் அருணையே - பூங்கணைக்கை
வேடானை வாழ்வான் விழிமுளரி சற்றலர்த்தி
யாடானை வாழ்வா னகம். (கூங)

மேலதா மாடுகண்ட வெம்புலியுந் தண்பணையும்
ஆலவா லங்காட் டருணையே - சீலத்
தரங்குன்ற வாணர் தமைப்புரியா றொன்றும்
பரங்குன்ற வாணர் பதி. (௯௪)

நிட்டா பரருமன்பர் நீடநின்றார் பான்மதனும்
அட்டாங்கஞ் செய்யும் அருணையே - யொட்டாக்
கழியற் பரமர் கடியரணங் காய்ந்த
சுழியற் பரமர் தொடர்பு. (௯௫)

பாடினர்க்குப் பார்த்திபரும் பலகதியிற் பாய்பரியும்
ஆடிக் களிக்கும் அருணையே - மூடர்க்
கிருப்புத்தா ரத்த னிடபத்தா ரத்தன்
றிருப்புத்தா ரத்தன் சிலம்பு. (௯௬)

போரரசர் பாழிமொய்ம்பிற் பூசரச்சி றூர்கிடையில்
ஆரணங் கற்கும் அருணையே - கூருகிரி
லூனப்பே ராளி யுரங்கிழித்துக் கொக்கரித்த
கானப்பே ராளி கலப்பு. (௯௭)

மாண வுயர்ந்தோர் மனத்திலறச் சாலைகளில்
ஆண வமிகும் அருணையே - வாணியைநீ
மூக்கொடுங் குன்றன் முரணறவென் றஃதரிந்த
மாக்கொடுங் குன்றன் மனை. (௯௮)

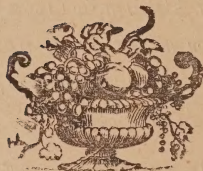
மானவய வீரர் மகாரினமும் வேதியரும்
ஆனைவலங் கொள்ளும் அருணையே - வானக்கொண்
மூவண வேந்தன் முளரியினுன் காண்பரிய
பூவண வேந்தன் புரம். (௯௯)

வாகைத்தார் மன்னவரும் வாச்சியமுந் தேங்கமலை
ஆகத்து வைக்கும் அருணையே - பாகத்திற்
காண மலையான் கருமலையான் செம்மலையான்
கோண மலையான் குடி.

(க00)

அருணைச்சிலேடை வெண்பா

முற்றிற்று.

உ
சிவ்மயம்.

இஃது
மதுரை மீனாட்சியம்மை
பதி க ம்.

பாண்டியதேசத்திலுள்ள
சோதிவனத்துட்சேர்ந்த
தேவி கோட்டையின் கண்
மாற்றூர்க்கோயில்
உறையூர் வகுப்பு
வீர. இலக்குமணச்செட்டியாரவர்கள்
குமாரர்
இலக்குமணச் செட்டியாராகிய
சின்நயச் செட்டியாரால்
இயற்றப்பெற்றது.

சென்னை:

ஊ - புஷ்பரதச்செட்டியார்
தமது
கலாரத்நாகரம் என்னும் அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பித்தனர்.

கல்யபிதம்-சகா-அ-ல் நிகழாநின்ற
பார்த்திபவருடம்
சிங்கரவி.

உ

சிவமயம்.

மதுரை மீனாட்சியம்மைபதிகம்.

கா ப் பு.

கார்பொழியு மழையென விராந்தெனக் கல்லெனக்
கல்லின்வீ ழருவி யெனவீர்ங்
கருணையுள் ளெங்கணு நிரம்பிப் புறத்தொழுகு
காட்சியென ஞான தான
நீர்பொழியு நிகரின்மா தங்கமே தங்கமே
நெஞ்சநஞ் சுருகு மன்பர்
நினைத்தவையனைத்தையு மிமைப்பினி லமைத்துதவ
நெடுவான் றருக்கு லத்தை
யேர்பொழியு மேனியி லிசைத்தனைய வைங்கரத்
தெந்தையே முந்தை யேன
மின்னமுந் தன்னமுந் துன்னவரு மன்னவரு
மிறைவியு நிறத்த ணைப்பத்
தார்பொழியு நறியதேன் கொங்கைபொழி பாலொடு
தலைப்பெய்து பெருகி வாரத்
தடமுக்கின் மொண்டுண்டு நடமுக்கு செல்வனே
தமியேன் றனைக்காக் கவே.

நூ ல்.

திங்களின் புறமேவு கங்குலென் றிடநீடு
 செறிகுழலு நறிய துதலுஞ்
 சிலைதலை வணங்கிடும் புருவமுங் கடலைச்
 சிவந்துபங் கப்ப டுத்திப்
 பொங்கருள் சுரக்குமிரு விழியுமணி யூசல்போய்ப்
 போய்மறுக வார்ந்த காதும்
 பொற்குமிழ் வனத்தோட்டு நாசியு முருக்கிற்
 பொதிந்தமண மாற்று மிதழுஞ்
 செங்குமுத முல்லைபூத் தனையவாய் மூரலுந்
 துணியிப்பி யுடல்கி ழிக்குஞ்
 சிபுகமுங் கண்ணாடி தேய்த்தொளிர் கபோலமுந்
 தேங்கமலம் வெறிய வாக
 மங்கல நிறைந்தநின் வதனமுங் கொடியேன்
 மனத்துட் பதித்தல் வேண்டு
 மகிமைசேர் மாட்சியர்கண் மகிழவே காட்சிதரு
 மதுரைமீ னாட்சி யுமையே. (க)
 நண்பற் றிடாதுசேய் மேனியின் மலங்கழுவி
 நகைவகை யலங்க ரித்து
 நாயகன் கரதலத் தம்மகவை நல்குவது
 நற்றாய்க் கியற்கை யன்றோ
 வெண்பத்து நான்குநூ ருயிரம் பேதவுயி
 ரெல்லா மொருங்கு நோவா
 தீன்றநீ சிறுவனே னுள்ளத் தழுக்கொழிய
 வின்கருணை நீரி னாட்டிக்
 கண்பற்று ஞானக் கலன்பூட்டி யெனையகில
 காரண பிதர்வா னவுன்

கணவர்தம் மடியில்வைத் துவகைமேற் கொள்ளக்
கடைக்கணித் திடுதி யம்மே
வண்பட் டிடைக்கனக மாலையங் கோகனக
மலர்வயி னுதித்த மணியே
மகிமைசேர் மாட்சியர்கண் மகிழுவே காட்சிதரு
மதுரைமீ னாட்சி யுமையே. (௨)

தென்னன்மக ளாகிநீ முறைபுரிய மாதவஞ்
செய்தவிந் நகரி லுனது
தேசோம யானந்த சாமள சவுந்தரிய
திவ்யரூ பத்தை யெளியேன்
முன்னருறு பிறவியிற் கண்டதிலே யினிமேலு
முதுபார் பிறந்து கானேன்
மூலம்யா தென்னிலோ புகலுவேன் யானிம்மை
முடையுடம் பெய்தி னமையு
மின்னபொழு தென்கண் குளிர்ந்திடத் தரிசித்
திருங்களி துளும்பு வதுமாம்
யாழினைக் கலைமக ளிசைக்குந் தொடக்கத்தி
லிசைமிகவு மினிதென் றநின்
மன்னமுத மொழிகேட்டு நாணியவ் வீணையுறை
மாட்டுதலு முறுவல் பூப்பாய்
மகிமைசேர் மாட்சியர்கண் மகிழுவே காட்சிதரு
மதுரைமீ னாட்சி யுமையே. (௩)

கல்வியொடு நல்லநடை யெள்ளளவு முற்றிடாக்
கருதருந் தீமை யேனைக்

க்தியினிடை யுய்ப்பதற் கொருவழியு மிலையெனக்
 கைவிடுதல் பெருமை யன்று
 பல்வித வொழுக்கத்து வழுவாத சித்தபரி
 பக்குவ ருயர்ந்த வுலகம்
 பற்றுவது முறையெனிற் கன்மத்தி னுக்குப்
 பரத்துவம் வந்து சாருஞ்
 செல்விநின் னைப்பரம காருணியை யென்றுமறை
 செப்புசொற் பொருள்வி ளங்கத்
 தெள்ளுதுயர் வெள்ளத்து ணின்றெடுத் தெனையுன்
 றிருக்கூட்ட மேவ வைப்பாய்
 மல்விரவு பொற்கிரி வளைத்தமா ணிக்ககிரி
 மருவுமர கதவல் லியே
 மகிமைசேர் மாட்சியர்கண் மகிழவே காட்சிதரு
 மதுராமீ னாட்சி யுமையே. (சு)

சுத்தாத்து விதசைவ சித்தாந்த நிச்சய
 சுவானுபவ சுருதி யாவுந்
 துரியநித் தியசத்ய ஞானசுக பூரண
 சுதாசிந்து தோய்வ தற்குச்
 சுத்தாதி விடயங்கொள் பொறிகளே தடையென்று
 சாமானி யர்க்கு மொழியுஞ்
 சகலபோ கங்களையு மிதயத் துனக்குச்
 சமர்ப்பணஞ் செய்து துய்த்தாற்
 பத்தான கரணமுங் கைவல்ய சாதன
 பதார்த்தமா மினைய துட்பம்
 பண்டுதெரி யாதுபெறு தற்கரிய நாளெலாம்
 பாழுக் கிறைத்தொ ழிந்தேன்

மத்தாக்கு நெய்யுண்டு மொத்துண்டு புண்ணுண்டு
வடிவிலெனு மங்கு றங்காய்
மகிமைசேர் மாட்சியர்கண் மகிழவே காட்சிதரு
மதுரைமீ னாட்சி யுமையே. (௩)

உள்ளத்து மன்னிப் பிரோகஞ் செய்கின்ற
வொருமுதல்வி யென்று நின்னை
யுலவாத சதுர்வேத முதலாய பதிதூல்க
னாயாடு முதுவாய் மையா
லள்ளற் குழிக்குளே யதிபா தகத்தேனை
யாழ்த்தற்கு நீதி யில்லை
யாட்டுவித் திட்டபடி யாடியதை யல்லாம
லடிமைமேற் குற்ற முளதோ
மெள்ளக் கொடும்பாவ காரிகட் கியானிந்த
விவகார சூக்கு மத்தை
வெளிவிட்டு விடுமுன்னர் வம்பனேற் கிம்பனோ
மெய்யின்ப நிலையை யருள்வாய்
வள்ளற் பிரானெங்கள் சோமசுந் தரன்மார்ப
வரையில்வினை யாடு மயிலே
மகிமைசேர் மாட்சியர்கண் மகிழவே காட்சிதரு
மதுரைமீ னாட்சி யுமையே. (௪)

கயிலையங் கிரிநின்று காஞ்சினன் எனகர்வந்து
கரைபொரு தரங்க வங்கக்
கடலுடைக் காசினியின் மன்னுயி ரனைத்துங்
களிப்பெய்தி யுய்யும் வண்ணம்

பயிலுமெண் ணான்கனற மன்றியற் றினையெனப்
பகரும் புராண மவைதாம்

பங்கய னமைப்பிடைப் படுநிரய முழுவதூஉம்
பல்லாழி கால மூழ்கி

யயிலினுந் தீர்விலா மாபாவி யானவெனை
யழியாத வின்ப வெள்ளத்

தழுத்தும் பெரும்புண்ணி யத்திற்கு நிகருமோ
வாதலின் விநாந்தாட் கொள்வாய்

மயிலியற் பிடிநடைத் துடியிடைக் கனதனகௌ
மாரியே யருண்மா ரியே

மகிமைசேர் மாட்சியர்கண் மகிழவே காட்சிதரு
மதுரைமீ னாட்சி யுமையே. (எ)

பிள்ளைக ளனேகரைப் பெற்றதா யவருண்மிசு
பேதையிற் பேதை யாகிப்

பிறர்பழிக் கும்பித்த மகனையே யில்லிடைப்
பேணிவைத் தினித ளிப்பாள்

கொள்ளைமய லென்போல வுடையார்கள் கிடையார்
சுவலயத் தெண்ணி லான்ம [கள்

கோடியா வையுமுதவு கன்னியென வுன்னைமறை
கூறுநின் மக்க டம்மில்

வெள்ளையே னல்லாத மற்றைய ருணர்ச்சிகொடு
மேற்கதிச் செல்ல வல்லார்

வெறியனிவ னென்னாது வீடாத வீட்டிலெனை
மேவுவித் தருள்கை விதியால்

வள்ளைவிழை தெள்ளுகுழை கிள்ளைமொழி யள்ளு
வாய்ந்தபூங் கொம்ப ரனையாய் [மெழில்

மகிமைசேர் மாட்சியர்கண் மகிழவே காட்சிதரு
மதுரைமீனாட்சி யுமையே. (அ)

பரமசிவ பத்தசன குருநிந்தை பண்ணியிவர்
பல்பொருட் கழிவு செய்து
பரதார கமனமொடு கொலைபுலைகள் களவுமது
பானம் புரிந்து பொய்கோள்
கரவட மழுக்காறு வட்டாட்டு வன்கண்மை
கரவுநடு வின்மை வெகுளி
கடுமொழி புறங்கூற் றகங்கார நன்றிதெறல்
கனவிலு மறந்தி டேனை
நிரயமினி யெண்ணில படைத்துவீழ்த் துஞ்சிரம
நெஞ்சிலோர்ந் துன்ன டிக்கீழ்
நிலைபெற விருத்தினிரு வேங்கட்கு நலனுண்டு
நீசிறி திரங்கு கண்டாய்
வரதைதிரி புரைபுனிதை விமலைபயி ரவிமனோன்
மணிபரா சத்தி கவுரீ
மகிமைசேர் மாட்சியர்கண் மகிழவே காட்சிதரு
மதுரைமீனாட்சி யுமையே. (ஆ)

திருவருள் கனிந்தொழுகு பார்வைமாத் திராயினுற்
சீவரா சிகளை யுய்யச்
செய்கின்ற தொழிலுவமை பற்றியுனை யான்றோர்கள்
சேற்கண்ணி யென்ப ரன்பர்
மருவிநிறை சந்நிதியி லாரவா ரத்தினோ
மற்றையே துக்க ளானோ

அ

மதுரைமீனாட்சியம்மைபதிகம்.

வஞ்சனேன் வந்ததுண் டப்பொழுது பொதுநோக்
மாட்டும் புரிந்தி ருப்பா [கென்
யருமைபெறு மனையபெயர் நிலவியிட நாயேனை
யாணவப் பசியி னீக்கி
யானந்த வாரியுற வாழ்விப்ப தொருநினக்
காராயி னவசி யங்காண்
வருகவென தருகுதனி முருகவென வருகிமன
மணிவாய் மலர்த்து குயிலே
மகிமைசேர் மாட்சியர்கண் மகிழவே காட்சிதரு
மதுரைமீ னாட்சி யுமையே. (க0)

மதுரை மீனாட்சியம்மை பதிகம்

முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.

இஃது

சிலம்பைப் பதிற்றுப் ப த் த ந் தா தி.

பாண்டியதேசத்திலுள்ள
சோதிவனத்துட்சேர்ந்த
தே வி கோ ட் டை யி ன் க ண்

மாற்றூர்க்கோயில்
உறையூர் வதப்பு

வீர. இலக்குமணச்செட்டியாரவர்கள்

கு ம ர ர்

இலக்குமணச் செட்டியாராகிய

சி ந் த ய ச் செ ட் டி யா ரா ல்

இயற்றப்பெற்றது.

சென்னை:

ஊ - புஷ்பரதச்செட்டியார்

த ம து

கலாரத்நாகரம் என்னும் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பித்தனர்.

கல்யப்தம்-சக அ-ல் நிகழாநின்ற

பார்த்திபவருடம்

சிங்கரவி.

உ

சிவமயம்,
கணபதி துணை.

சிலம்பைப் பதிற்றுப்

பத்தந்தாதி.

காப்பு.

சீரார் சிலம்பைத் திருநகரிற்
சிதம்ப ரவிநா யகன்மீது
பாரார் பரவுந் தமிழ்ப்பதிற்றுப்
பத்தந் தாதி பகரலுற்றே
னேரார் பிறர்க்குத் தனைநினைந்து
நிகழ்த்து நாலு நிரப்பியிடு
மேரார் கருணை யவன்முன்னின்
றிதனை முடிக்கு மினிதென்றே.

நூல்.

உலக மெல்லா முணர்ந்தோதற்
கொண்ணு வொருவ னுற்றார்க்குச்
செலவி லாத சிறப்பருளுஞ்
சிதம்ப ரவிநா யகக்கடவு
ளிலகும் யானை யெழில்வதனத்
திறைவன் யாழு மெம்மவர்தங்

குலமும் வாழச் சிலம்பையிடைக்
குலவி வாழ்ந்து நின்றானே.

(க)

நின்றே னடிமை யுனக்காகி
நின்சீர்த் தொண்டர் குழாத்தின்கட்
சென்றே னுன்னைத் தொழப்பெற்றேன்
சிறியேன் பெறும்பே நிநியெவனோ
கன்றே கொண்டு கனியுகுத்த
கண்ணன் மருகே கணிப்பில்குணக்
குன்றே சிலம்பை யருட்கடலே
கோடொன் றுடைய குஞ்சரமே.

(உ)

சரக்கின் பொருட்டு மெய்யழுகிச்
சால முத்த புலையரையுங்
கரத்தி னனைத்து முத்தமிட்டுக்
கனிவாய்க் கனிவா யிதழ்கொடுக்கும்
பரத்தை மடவார்க் குருகுமெனைப்
பரிந்து வந்து தடுத்தாண்டான்
வரத்தை மருவு சிலம்பைநகர்
வளருந் துனைக்கை முன்னவனே.

(ங)

முன்ன மிழைத்த கொடியவினை
முழுது மொழியுங் கல்வியுட
னன்னர் திருவும் பேரின்ப
நலமுங் கிடைக்கு நமரங்கா
ளன்ன வயல்குழ் சிலம்பையெம்மா
னப்ப மவலோ டெள்ளுண்டை

கன்ன லருந்து நால்வாயான்
கழற்கே யன்பை யாற்றுமினே.

(ச)

ஆறு தலைக்கொண் டடல்வேங்கை
யதனங் கேழல் வெண்மருப்புஞ்
சீறு மரவும் புனைந்தசுர
சிங்கம் பயந்த போதகமே
நாறு மெழிற்பூம் பொழிற்சிலம்பை
நாதா பிறவிச் சலதிகடந்
தேறு வதற்கு நின்மலர்த்தா
ளிணையே புணையென் றுணர்ந்தேனே. (ரு)

தேனார் முளரி யிருப்பானுஞ்
செய்யா ளிடத்து விருப்பானு
நானு மறையாற் றுதித்தேத்தி
நாடற் கரியான் றனைத்தேவ
சேனா பதிக்கு முன்னேனைச்
சிலம்பை யமர்ந்த கற்பகத்தை
யானு வமுதைக் கண்டளியே
னகமுங் கண்ணுங் குளிர்ந்தனவே. (சு)

தனதன் படைத்த நிதிப்பெருக்குஞ்
சதமா மகத்தோன் றனிவாழ்வும்
புனமென் றுளவ மாலிகையான்
பொருவில் பதமும் பொருளேயோ
வனகன் கருணா கரக்கடவு
ளதுலன் சிலம்பைப் பதியதிபன்

கனகம் புரையுந் திருமேனிக்
கணநா தன்ற னடியார்க்கே.

(எ)

அடியர் தமக்கு மிகவெளியா
னண்ட வாணர்க் கரியபிரான்
கழகொள் கமல வாவியிற்செங்
காலோ திமங்கள் கண்டியிலா
தொடிவி லன்பிற் பெடைதழுவி
யுவக்குஞ் சிலம்பைக் கணபதியெங்
குடியை முழுதும் வழியடிமை
கொண்டா னெமக்குக் குறையென்னே. ()

என்னே யச்சோ சிறுநாயி
னிழிந்து கிடந்த விழுதையெனைக்
கன்னேர் மனமுங் கரைவித்துன்
கழல்கள் வழுத்தக் கடைக்கணித்தாய்
பொன்னே சிலம்பைப் பேரரசே
பொல்லா மணியே யெவ்வுயிர்க்கு
மன்னே யப்பா மெய்க்குருவே
யாகு வாகப் பெம்மானே. (கூ)

பெம்மான் சிலம்பைப் பதிக்கோமான்
பெருமான் பெண்மான் முருக்குபுமா
னம்மான் கலைமா னூர்ந்தணிந்த
வம்மான் மருமான் மதக்கரடத்
தெம்மான் நிருமான் முதலெவர்க்கும்
யசமா னன்மா மலர்ப்பதத்தை

யிம்மா னிடர்க ளேத்தாமை

யிடர்நின் றெழுழிவ தெவ்வாறே.

(க௦)

வேறு.

எவ்வண நின்னை யானறிந் திசைப்ப

திணையடி பாதலங் கடந்த

மைவண விசம்பின் புறத்ததுன் சென்னி

வரைப்புய மாதிர மளந்த

வவ்வண மென்னிற் சிலம்பைவீற்றிருக்கு

மண்ணலே யிருமதம் பொழிந்து

செவ்வண மேவி முக்கணிற் பொலியுஞ்

சிதம்பர விநாயகக் களிறே.

(க௧)

களியனாயத் திரிந்து கொலைநனி புரிந்து

களவினில் வல்லவ னாகித்

துளிமதுக் குழலா ரடியினுற் குறித்த

தொழில்களை முடியினு லியற்றி

நளிகடற் புவியிற் கடைப்படு மென்னை

நலமலி சிலம்பையே ரம்ப

னளியனென் றூட்கொண் டருளின னுளதோ

வவற்குநா னுற்றுகை மாறே.

(க௨)

மாறுபா டமைந்த சிந்தையே னென்னும்

வந்துனை யடைக்கலம் புகுந்தேன்

வேறுநீ கருதிக் கைவிடு வாயேல்

வியனில மென்னையோ சிரிக்கு

மீறிலா வொருபொன் மலையிடத் துறையு

மிளம்பிடி யீன்றவா ரணமே

தேறிநான் மறையு மெட்டுதற் கரியாய்
(௧௩) சிலம்பைவாழ் முழுமுதற் பொருளே. (1)

முழுமுதற் பொருளே பிரணவத் துருவே
மூலமே முடிவிலா முடிவே
யொழுஞ்நற் சுவைய கன்னலே கனியே
யுத்தியிற் கடைபடா வழுதே
செழுமலர்ப் பொழில்சூழ் சிலம்பையி லரசே
சிவபிரான் றரும்பெருஞ் சேயே
புழுவெனத் தமிழே னுற்பவிக் கினுநின்
(௧௪) பொன்னடிக் கன்புவேண் டுவனே. (கச)

வேண்டிய வெல்லாம் விராவினிற் சாரும்
வெம்பிணி யாவையுந் தீரு
மீண்டிய வாணாள் செல்வமிக் கோங்கு
மிசைவளர் நன்மக வுண்டாங்
காண்டகு சிறப்பும் வென்றியும் பல்சூங்
கடிமண மங்கலம் புல்கு
நீண்டமெய்ப் புகழ்சேர் சிலம்பையைங்கரனை
(௧௫) நியமமாய்த் தொழுபவர் தமக்கே. (கரு)

தொழுதெழு தொழும்ப ருளவிரு ளகற்றுஞ்
சோதியே சுடரொளி விளக்கே
முழுதுல களித்த வெம்பெரு மாட்டி
முதற்பெறு மொருதனி முதலே
செழுமணி யோடை நெற்றியின் மின்னச்
சிலம்பையி லிலங்குபொற் சிலம்பே

யழுதுநெக் குருகா வுனைச்சர ண்டைந்தே
னடியனே னுய்யுமா றருளே. (க௬)

அருளின லுருக்கொண் டைந்தொழி லியற்றற்
கைமுகம் படைத்துள வமலன்
நிரிபுர மெரிப்பான் புக்கபோ துன்னைச்
சிந்தனை செய்திலன் செல்லப்
பெருநிலத் தேரிற் பூட்டிய வச்சுப்
பிளந்தற முறிந்ததை யென்ற
லொருமருப் புடையாய் சிலம்பைநா யகனே
யொண்ணுமே யுரைக்கவுன் புகழே. (க௭)

உன்புகழ் பரவி நாத்தழு தழுத்திட்
டுரோமமுஞ் சிலிர்த்துமெய் நடுங்கி
யென்புநெக் குருக வன்புமிக் குனதா
ளிழுதையே னிறைஞ்சுவ தென்றோ
பொன்பழுத் தனைய செய்யமா மேனிப்
புண்ணியா போதக முகத்தாய்
மின்பயின் மாடம் விண்முக டளக்கு
மேதகு சிலம்பையின் வேந்தே. (க௮)

வேந்தனென் றமர ரனைவரும் வணங்க
வேட்டன கற்பகம் வழங்கச்
சாந்தமென் கொங்கைப் புலோமிசை தழுவுந்
தகுதியைத் தருதுமென் றென்முற்
போந்தொரு தெய்வம் புகலினும் விரும்பேன்
பொருதிறற் குருரம் போழ்ந்த

சேந்தன்முன் னவனைச் சிலம்பைமுன் னவனைத்
தியானித்து மகிழுவதலதே. (கக)

அலர்தலை நிலத்துக் காதலைமேவி
யலந்தலை யடைந்துநெஞ் சழிந்து
புலர்தலை யுற்றுப் பெரிதலை மயலிற்
பொருந்தலை யென்றெனைப் புரப்பாய்
பலர்தலை வீழப் படுத்தலை யோட்டிப்
பறந்தலை யொளிர்மழுப் படையோன்
மலர்தலை மருவ வருகயந் தலையே
வளங்கெழு சிலம்பையெம் வாழ்வே. (௨௦)

வேறு.

வாழி மாதரார் வருமுலைப் பெருநல
மகிழ்ந்துதுய்த் திடும்போது
மூழிநுற்பல வியாதிக ணலிதர
வுயங்கிய காலத்து
மாழியாமென வகழிசூழ் சிலம்பையி
லடைந்தவர் தமைக்காக்குஞ்
சூழி வாண்முக சிதம்பர கணபதி
துணையடி மறவேனே. (௨௧)

மறவர் சீலர்க்குல மாதுதன் மணிப்புயம்
வலிந்தனைத் திடவேண்டிப்
பறவை யாம்படி சூருடல் கிழித்தவெம்
படைநெடு வடிவேலோ
னுறவி னோடழைத் திடுதலும் வனத்திடை
யுரலடி யிணைக்கோட்டுத்

திறல்கொள் யானையிற் சென்றனன் றுதிபொதி
சிலம்பையைங் கரத்தானே. (௨௨)

கரங்க ளஞ்சலி முகிழ்த்திட வருவிபோற்
கண்களி னீர்வாரச்
சிரங்கு னிந்துறப் பரவச நிமிர்ந்தெழச்
சிந்தையு மலர்வெய்தப்
பரந்த நீற்றொடு கண்டிகை புனைந்துனைப்
பணியவும் பெறுவேனே
புரந்த ராதியர் போற்றிய சிலம்பைவாழ்
புகர்முக முடையோனே. (௨௩)

உடைமை நானெனை யுடையவ னீயெனு
முண்மையை யுணராமே
கடைய னேனகம் பிரமமென் றெண்ணினாள்
கழித்தன னிதுகாறு
மடையின் வாயுறை குருகுகள் வெருவுற
மதர்த்தபல் வகைமீனம்
புடையு லாய்த்திகழ் வாவிசூழ் சிலம்பையிற்
புழைக்கரம் படைத்தோயே. (௨௪)

படைக்கு நான்முகக் கிழவனு முலகினைப்
பாலனஞ் செய்வோனுந் [த்
துடைக்கு நாதனுந் தொடக்கத்து நினைநினைஇ
தொடங்குவர் தொழிலென்னின்
முடைப்புன் மானிடர் முனிவரர் சுரர்பிறர்
முன்னுவ திசையாமோ

நடைப்பொன்மேருவேவிழவருச்சிலம்பைநன்
னகருறை பெரியோனே. (௨௫)

பெரிய சான்றவர் சூழலிற் புக்கிலேன்
பேதைய ருடன்சேர்வே
னூரிய நல்வினை யுளுற்றிலேன் நீயன
வுளமகிழ் வொடுசெய்வேன்
கரிய வெஞ்சினக் காலனுக் கஞ்சியுன்
கழலரண் சார்கின்றேன்
விரியுநீள்புகழ்ச் சிலம்பையுண் மேவிய
வேழமா முகத்தானே. (௨௬)

முகத்தின் றன்மையால் யானையாந் திதிவழி
முனைத்தவோர் மதமாவி
னகத்தை வேரறக் களைந்துயிர்செகுத்தலா
லடலரி யேறாகுஞ்
சகத்திற் றூண்வரு சிங்கமுந் தாழ்தலாற்
சரபம தெனவோங்கும்
பகர்ச்சி மல்கிய சிலம்பையின் மலைவளர்
பச்சிள மான்கன்றே. (௨௭)

கன்று மான்களு முல்லைவாய் மேய்த்திடுங்
காலத்து மழைநீங்கக்
குன்றமேந்தியே யவையெலாம் புரந்தவன்
குலப்பெரு மருகோனே
யென்று மீறிலாச் சிலம்பையம் பதிவதி
யெம்மவ ரிறையோனைச்

சென்று தாழ்ந்தன முயர்ந்தனம் யாரினுந்
தினாகடற் புவிமீதே. (உஅ)

புவியி லோர்சிறு புழுத்தலை நாயினும்
புன்மையாக் கிடந்தேனைக்
கவிகள் பாடவுந் தக்கவர் மதிக்கவுங்
கடைக்கணித் தருள்செய்தா
னவியை வேதியர் வேள்வியிற் சதமக
னழுக்கறுத் துள்ளஞ்சிக்
குவிகை யோடுவந் தேற்றிடு சிலம்பையூர்
குலாவிய முன்னோனே. (உக)

முன்னு மொக்கலை யிடைக்கலை மேகலை
முலைமலை யவரைத்தீர்ந்
துன்னு மாண்கலை வழியிடை பிங்கலை
யோங்கலை யுறாதொட்டி
மன்னு பல்கலை மதிக்கலை யமுதுணும்
வற்கலை புனைமேலோர் [டைத்
துன்னு மாமைசால் சிலம்பையோர் கொம்பு
தும்பிவாழ் தலமாமே. (ஈ0)

வேறு.

தலங்க ளெங்குஞ் சரித்துமெய்த் தொண்டர்தந்
நலங்கொள் சிந்தையங் கூடத்து நண்ணியே
துலங்கு மன்பின் றொடர்ப்பட்டு நிற்குமாற்
சிலம்பை தங்கு சிதம்பர வேழமே. (ஈக)

வேழ மேதலை யூணென மேவினோ
 னூழி தோறு முலப்பில் சிலம்பையான்
 மாழை வண்ண மலர்க்கழ லோர்தரந்
 தாழு மாந்தர் தமைச்சுரர் தாழ்வரோ. (௩௨)

தாழ்ந்து போய்த்திருச் சன்னிதி முன்னின்று
 வீழ்ந்த காதல் விரவச் சிலம்பையில்
 வாழ்ந்த வல்லபை மன்னனை வாழ்த்தினாற்
 சூழ்ந்த தொல்வினைத் துன்பந் தொலையுமே. (௩௩)

தொலைவி லாச்செல்வத் தூங்கன் முகத்தினான்
 மலைவில் வானவன் மைந்தன் சிலம்பையு
 முலைவில் வேதத்தி னுச்சியும் வைகுவோன்
 புலைய னேன்மனம் புக்கன னென்னையே. (௩௪)

என்னு ளுன்னைவைத் தெங்கணு நாடினேன்
 றென்னு லாவு சிலம்பையின் முன்னவா
 மின்னு சோதி விளக்க மிருக்கவும்
 வன்னி தேடு மடமையர் மானவே. (௩௫)

மானம் விட்டு வழிபடுந் தன்மையை
 யானடைந்துனை யெப்பொழு தெய்துவேன்
 நீன ருக்கருள்செய்யுஞ் சிலம்பையாய்
 தான நல்குந் தடக்கைக் கடவுளே. (௩௬)

கடந்த யோகர் கருதுஞ் சிலம்பையான்
 மடந்தை பாகற்கு மார்பணி யாம்படி
 யடர்ந்த பொன்னிறத் தாமை முதுகிற
 விடந்த வோட்டினை யீந்தன னென்பவே. (௩௭)

என்புங் கங்கையு மேற்ற முடியினோன்
 றன்பெ ருஞ்சுதன் றுவில் சிலம்பையா
 னன்ப றுதவ ரான்ற மொழியொடு
 வன்பினே னெய்ய வாக்கு மகிழுமே. (நஅ)

மகிமை நாளும் வளருஞ் சிலம்பையான்
 சிகியி லேவருந் தேவரும் யாவருந்
 தகுதி யாற்றித் தமைய னெனத்தொழ
 மிகுதி சான்றவன் மேனிபொன் வண்ணமே. (நக)
 வண்ண மாலையன் வைகலு மாலைய
 னுண்ணு மாலைய னுள்ளெனு மாலைய
 னெண்ணி மாலைய னேத்துசொன் மாலையன்
 நெண்ணிலாவு சிலம்பைத் தலைவனே. (ச௦)

வேறு.

தலைவனீ யெவர்க்குமெனச்
 சாற்றுதற்குத் தடையுளதோ
 வுலைவில்பல சமயிகளு
 முனைமுந்தப் பரவிப்பின்
 நிலைஇயதங் கடவுளர்க்கு
 நெறிபுரிவ றொன்றக்காற்
 சிலைமதன்போர் பயில்சிலம்பைச்
 சிதம்பரவி நாயகனே. (சக)

நாயகனைக் கணபதியை
 நமரிழைக்கும் பிழைபொறுக்குந்
 தாயனைய நீரானைத்
 தண்சிலம்பை யூரானைத்

தீயவர்கட் கருளானைச்

செம்மைமறைப் பொருளானைத்

தூயவனைச் சிக்கெனநான்

றுணையடிக்கட் பிடித்தேனே.

(சஉ)

பிடித்திட்டே னிறுகவுனைப்

பேதையேன் விடுவதிலை

படித்திட்டே னின்னாமம்

பழியொழிபே ரின்பமதுக்

குடித்திட்டே னென்மனத்திற்

குறைவற்று நிறைவுற்றேன்

வடித்திட்ட தமிழ்ச்சிலபை

வளர்துதிக்கைப் பண்ணவனே.

(சங)

பண்ணுலவு மயிலூரும்

பாலனிலு மன்புமிக்குன்

கண்ணுளதென் றறிந்தனம்யாங்

கடத்தியவன் றனைவஞ்சித்

துண்ணுகென மாங்கனியை

யுனக்குதவும் பெற்றியினால்

விண்ணுமருள் சிலம்பையெந்தாய்

மேருநெடுஞ் சிலையாற்கே.

(சச)

சிலையுருக வாய்திறந்து

சித்தியொடு புத்தியெனு

மிலையிற்கண் மடவாரு

மெமையாளு முமையாளுந்

தலைமகளே யென்றழைப்பத்
தழுவியவர்க் கின்பளிப்பான்
கலைபயிலுங் கழகமலி

கவின்கிலம்பைக் காவலனே.

(சரு)

காவலராய் முடிகவித்துக்
கடற்புவனி முழுதாண்டு
மேவலரைப் புறங்கண்டு
மிகத்தருக்கி வாழ்ந்தாரில்
யாவருளா ரஃதறிந்து
மென்னுளமே நீசிலம்பைத்
தேவகண நாதன்னுள்
சேர்ந்துய்ய நினைந்திலையே.

(சசு)

நினைப்போலு மனக்கினியார்
நீணிலத்தி லெனக்கினியார்
புனைத்தாது கமழ்சிலம்பைப்
புகர்முகத்து மாமணியை
யெனைத்தாலு மளப்பரிய
விருநிதியை யுள்ளிடத்துத்
தினைப்போதும் பிரியாமற்
சேமித்தாய் நெஞ்சகமே.

(சஎ)

நெஞ்சமுற்று வஞ்சமுற்று
நெறியாது மறியாது
பஞ்சவர்க்கா ளாகியுனைப்
பாவியேன் பாவியே

னெஞ்சலிலாப் பவப்புணரி
 யெவ்வாறு கணாகாண்பேன்
 குஞ்சரத்தின் வதனத்தாய்
 குளிர்சிலம்பைப் பதியானே.

(சஅ)

யானேதும் பிறப்பஞ்சே
 னிறப்பதனுக் கென்கடவேன்
 கோனையென் றுன்றோருங்
 கூவிமுறை யிடுவாரோ
 னானேது செயவல்லே
 னலிந்துயிர்போம் பொழுதுநீ
 தானேவந் தஞ்சலென்பாய்
 தண்சிலம்பைக் கணபதியே.

(சக)

கணம்பரவித் துதிக்கையினான்
 கவுரியிடத் துதிக்கையினான்
 னுணர்ந்தவர்க்குக் கரும்பனையா
 னொருதுளைக்கைக் கரும்பனையா
 னிணங்குமெழிற் சிலம்பையுளா
 னெமர்செய்பிழைச் சிலம்பையுளான்
 வணங்கியயன் கரியவனே
 வருந்தெளிதற் கரியவனே.

(௫௦)

வேறு.

கரியோடவென்று மிகவேதிரண்டு
 கனமாய்நெருங்கு முலையார்
 வரியோடிசைந்து குழைமீதடர்ந்து
 மருள்கூர்தடங்கண் மடவார்

தருபோகமின்ப மெனநீநினைந்து
தளரோல்சிலம்பை நகர்வா
முருள்சேர்சிதம்ப ரவிநாயகன்ற
னடியோர்திரின்று மனமே.

(௫௧)

மனமாலுழந்து பலவாறுநைந்து
மரியாதையென்ப திலதாய்த்
தனமேநிறைந்த முழுமுடர்தங்க
டலேவாயில்சென்று திரியா
துனதாள்களென்றும் வழுவாதவன்பி
னுடனயானிறைஞ்ச வருள்வா
யனகாசிலம்பை யகலாதிருந்த
வகிலேசர்முந்தை மகனே.

(௫௨)

மகரத்தைநன்கு துவசத்தமைந்த
மதன்விட்டவம்பு மலரா
லகமிக்குடைந்து முறைதப்பிமங்கை
யவரைப்புணர்ந்து மெலிவேன்
சகமுற்றொழிந்த நிலையுய்த்துணர்ந்து
தனிமுத்தியெங்கு பெறுவே
னகரிற்சிறந்த மகிமைச்சிலம்பை
நணுகுற்றதந்தி முகனே.

(௫௩)

முகநட்புவஞ்சன் மிகுபொய்த்தரங்க
முழுகித்தெளிந்த கொடியோன்
புகர்துற்றநெஞ்சு எனதிதுட்டெனன்று
புவிசெப்பநின்ற வெனைநீ

துகளற்றவுன்ற னடியைப்பணிந்து
 தொழவைத்ததென்கொ லுரையாய்
 குகன்முற்பிறந்து வளமைச்சிலம்பை
 குலவிப்பொலிந்த முனியே. (௫௪)

முனிவோர்க்கிரங்கி மறைவாய்க்கிடந்த
 மொழிதேற்றுமெங்கள் சிவனார்
 கனிவாற்பயந்த தனிமாக்குழந்தை
 கருதார்க்குநஞ்ச மனையா
 னினிதேத்திநம்பு மடியார்க்குவந்த
 விடர்போக்குகின்ற குணவா
 னினிமேக்குயர்ந்த பொழிலாற்றிகழ்ந்து
 நகுசீர்ச்சிலம்பை யிறையே. (௫௫)

இறைகூற்றனுங்க ஞாயிர்நீக்கவிந்த
 விழிகூட்டுடம்பை முறையே
 பறையார்ப்பவெம்பு சுடுகாட்டிலங்கு
 பலர்தோட்சுமந்து கொடுபோய்த்
 தறைமேற்சமைந்த விறகேற்றமைந்தர்
 தழன்மூட்டுமுன்பு தொழுவி
 ருறைவாய்ச்சிலம்பை தனைவேட்டமர்ந்த
 வொருகோட்டினும்பல் பதமே. (௫௬)

பதமும்ப்தங்கொள் பொருளுஞ்சிறந்து
 பவளங்கனிந்து சுவையோ
 டிதமும்பொருந்தி வழுவொன்றுமின்றி
 யெழில்பொங்குகின்ற கவியா

னிதமும்புகழ்ந்து நினைவந்தனஞ்செய்
 நெறிதந்திரங்கி யெனையாண்
 மதம்விண்டிழிந்து பெருகுந்தடங்கை
 மருவுஞ்சிலம்பை யரசே.

(௫௭)

அரன்மைந்தனும்பர் பரவுஞ்சிலம்பை
 யமர்துங்கனெங்கு நிறைவோன்
 பரதன்பிறந்த மரபின்கண்வந்து
 பலரும்புரிந்த கதைதான்
 முரல்வண்டிகிண்டு துளவம்புனைந்த
 முனிவன்புகன்ற படியே
 மரமும்பசும்பொ னிறமொன்றுகுன்றில்
 வரைதந்ததந்த வரனே.

(௫௮)

வரவேண்டுமன்பில் சிறியேன்கொடுஞ்சொன்
 மகிழ்கூர்ந்தணிந்த பெரியோ
 யுரமார்ந்தவென்றி மலிசேந்தன்முன்ப
 வுயர்வாஞ்சிலம்பை வரதா
 பரமார்தர்தங்கள் பொருள்வாஞ்சைகொண்டு
 பழிபூண்டவென்ற நெதிர்தீ
 நரகாண்டுதங்க வுடனீண்டுகென்று
 நமன்முண்டெழுந்த பொழுதே.

(௫௯)

பொழுதோர்ந்தடைந்துபிறர்வீழ்ந்தபெண்டிர்
 புயமாங்களைந்து பிணியான்
 முழுதேங்கிநொந்த வெனையாண்டதும்பி
 முகம்வாய்ந்தநம்பி யறவோன்

பொழில்குழந்துவிஞ்சு நறுமாம்பழங்கள்
 பொழிதேன்படர்ந்து வயல்பா
 யெழில்கூர்ந்திலங்கு முதுமாண்சிலம்பை
 யிறையோன்சரண்கள் சரணே. (கூ0)
 வேறு.

சரணமென் றடியில் வீழ்ந்து
 தாழ்ந்தெழு மமரர்க் காகப்
 புரமிசை முறுவல் பூத்த
 புண்ணியக் கடலிற் றேன்றித்
 திரமுறு சிலம்பை மேவு
 சிதம்பர கணேசன் றுளைக்
 கரமலர் குவித்து வாழ்த்திக்
 கடையனே னுய்ந்த வாறே. (கூக)

ஆறுமா முகத்தெங் கோளை
 யன்பொடு தம்பி யிங்கண்
 வேறுவே றினிய சிற்றூண்
 மிசைதியென் றழைத்துப் பாத்துண்
 டேறுசீர்ச் சிலம்பை மன்னி
 யெளியவர்க் கிரங்கு கின்ற
 மாறுதீர் கருணை மூர்த்தி
 வலிந்தென யாட்கொண் டானே. (கூஉ)

கொண்டவன் சான்றோ னாகிக்
 குலவவும் பிறர்பா லின்ப
 முண்டழிந் துழலும் பேதை
 யொருத்திபோற் சிலம்பை யெந்தாய்

மிண்டனேன் றன்னை யாண்ட
விநாயக வரநீ நிற்கக்
கண்டபுன் றெய்வ மெல்லாங்
கைதொழு திளைத்திட் டேனே.

(கூந)

இளைத்தவர்க் குதவி செய்யே
னிரப்பவர் முகத்தை நோக்கேன்
களைத்துயிர் சோர்ந்த டைந்தார்
கடும்பசி சிறிது மாற்றேன்
றிளைத்துனை வழுத்தே னிந்தச்
சென்மமே னெடுத்தேன் நீயேன்
றுளைக்கரம் வாய்த்த தோன்றல்
சுபமராச் சிலம்பைக் கோவே.

(கூச)

கோவணக் கீளுந் தண்டுங்
கொண்டுநற் றுறவு பூண்டு
மாவடி வேலோன் கான
மலைதொறுஞ் சரியா நின்றான்
றேவதே வுடைமை யெல்லாந்
தேர்ந்திடின மூத்த நிற்கே
யாவதென் றெண்ணி யேயோ
வழகிய சிலம்பை யானே.

(கூடு)

சிலம்பையம் பதியில் வாழுஞ்
செம்மலே நாளு மெங்கள்
குலந்தழைந் தோங்கிப் பல்கக்
குளிர்ந்ததண் ணருளு மன்புங்

கலந்துபெய் முகிலே முக்கட்
 களபமே யெனக்கெஞ் ஞான்றும்
 வலந்தருந் துணையே யுன்னை
 மறப்பனோ வடிய னேனே.

(கூசு)

அடியவர் புரியுங் குற்ற
 மனைத்தையுங் குணமா வெண்ணிப்
 படிமிசைப் பேறு நல்கும்
 பரிசுகண் மிம்மைச் சார்ந்தேன்
 கடிமதிற் சிலம்பை மூதூர்க்
 கடவுளீ ருமையு கந்த
 வடிவுடைத் தம்பி ரான்பால்
 வரும்பெரும் பிள்ளை யாரோ.

(கூஎ)

பிள்ளைவெண் மதியி கழ்ந்த
 பெற்றியா லெவரு நோக்கா
 தெள்ளுறு நீசத் தன்மை
 யீந்துபின் னிரந்திச் சாபந்
 தள்ளென வேண்டச் சிங்க
 சதுர்த்திமட் டதனை யாக்கும்
 வள்ளலே சிலம்பை யாய்நின்
 வளர்புகழ் வழுத்தற் பாற்றே.

(கூஅ)

வழுத்திமால் பிரமன் காண
 மறைப்பொரு ளெம்மு னோர்செய்
 யிழுக்கறு தவத்தா லோர்கொம்
 பிருசரண் முக்க னுற்றோள்

விழுத்தகு மைங்கை தாங்கி
மேயது சிலம்பை தன்னிற்
பழுத்தவா ருள்பெற் றுய்வான்
பத்தர்காள் வருதி ரன்றே.

(௬௯)

வருமலை யடர்பொன் மாடம்
வான்மலை சிலம்பை மன்னன்
றிருமலை யாய கைலைச்
செம்மலை யிடங்க வர்ந்த
நிருமலை முதன்மை மைந்த
னிதமலை தந்தெய்த் தேற்குப்
பொருமலை மாற்றி யின்பப்
பொம்மலை நல்கி னானே.
வேறு.

(௭௦)

நல்கி யெம்மையெந் நாளுங் காத்திடும்
புல்கி நல்விழாப் பொலிசி லம்பையான்
பல்கு சீர்ச்சிதம் பரவி நாயகன்
பில்கு தானநீர்ப் பெருங்கை யாளனே.

(௭௧)

ஆள வேண்டினு யடிய னேன்றனை
மீள வேண்டின மிடைந்த தொல்வினை
நீள மாளிகை நிறைசி லம்பையாய்
காள மான்மதக் கரட கும்பனே.

(௭௨)

கும்ப சம்பவன் குளிர்க மண்டலம்
பம்பு கங்கையைப் பறவை யாய்க்கவிழ்த்
தும்பர் முன்பனுய் யானத் துய்த்தவன்
செம்பொ னிஞ்சிக்குழ் சிலம்பை யாளியே.

(௭௩)

சிலம்பை யாளியே சிங்கக் குட்டியே
வலஞ்செய் வேங்கையே வலைக்கொள் வேழமே
பொலங்கொம் பொன்றினம் புலியின் கன்றைவென்
நிலங்கு காளையே யென்று மென்றுமே. (எச)

என்று நீர்முயன் நீட்டும் பொய்ப்பொருள்
பொன்று போழ்துடன் போந்த ளிக்குமோ
வென்றி மாமுகன் வியன்சி லம்பையான்
மன்றல் வார்கழல் வணங்கி வாழ்த்துமே. (எரு)

வாழ்த்தி யன்புதான் மடையு டைந்துகத்
தாழ்த்து சென்னியார் தமைச்சி லம்பையுட்
காழ்த்த நெஞ்சிலாக் கருணை வாரண
மாழ்த்து மின்பவெள் ளத்தி லுய்யவே. (எசு)

உய்ய லாவதோ ருறுதி யோர்ந்திடா
வெய்ய னேனையும் விரும்பி யாள்வையோ
செய்ய னேயெழிற் சிலம்பை வாழ்துதிக்
கைய னேயருட் காம தேனுவே. (எஎ)

தேன வாம்பொழிற் சிலம்பை சென்றியான்
ஞான தானமா நதியு வட்டெழு
மான னப்பிரா னடியி றைஞ்சலு
மீன முற்றவு மீன முற்றவே. (எஅ)

உற்ற பெண்டிரு மொக்கன் மக்களுந்
துற்ற நம்வினைத் துன்பந் துய்ப்பரோ
வொற்றை வெண்மருப் புடைச்சி லம்பையான்
பற்றை நெஞ்சமே பற்றி நின்றியே. (எஊ)

நிற்றி யானமா நிலைகண் டேத்திலேன்
 வெற்றி யானமா வேழ வீதிகற்
 றெற்றி யானமார் சிலம்பை யைங்கையா
 யெற்றி யானமா விருந்த தன்மையே. (௮௦)
 வேறு.

தன்மை தேர்ந்துவந் தடைந்தவ ரடையலர் தமக்
 குத், தின்மை நீக்கலா லாக்கலா விரண்டற்குஞ் சிவ
 ணத், தொன்மை விக்கினேச் சுரனெனச் சிலம்பை
 யிற் றுலங்கும், பன்மை மல்கிய புகழ்ச்சிதம் பர
 கண பதியே. (௮௧)

பதிபொன் னாதியைப் பாலர்மா தனாத்தினம் ப
 ரிந்து, முதிய வுள்ளமே முயன்றுகாத் துழன்றதின்
 முழுது, மதிக துக்கமே யலதுவே றுண்டுகொ லழி
 யாக், கதிந லந்தருஞ் சிலம்பையைங் கரத்தனைக்
 கருதே. (௮௨)

கருது கின்றவ ருரைப்பவர் கண்டவர் கட்கும்,
 வெருவு நீணர குதவுதீ வினையினேன் மேனாட், டி
 ருவ மெய்த்தவஞ் செய்துளன் போலும்வண் சிலம்
 பை, மருவு மாமுகன் வார்கழல் வாழ்த்தலின் மா
 தோ. (௮௩)

மாது பாகனார் பஞ்சபா தகனைமுன் மதுரை, மீது
 காத்திசை பெற்றெனத் தான்பெற விரும்பிக், கோ
 து நீடுவெங் கொடியனேன் றனையுமாட் கொண்டா
 ன், ருது லாம்பொழிற் சிலம்பையிற் குகற்குமுத்
 தவனே. (௮௪)

தவம்பு ரிந்துடல் வருந்தவேண் டிவதிலை தாச,
முவுந்து வீட்டிருந் தொருபொழு தன்புவைத் தொ
ருங்கி, நிவந்த மாளிகைச் சிலம்பையே ரம்பனை நி
னைந்தாற், சிவம்பு ணர்ந்திடு மிம்மையி லெய்துமெ
ண் டிருவே. (அரு)

திருவும் பல்வகைப் போகமு மிளமையுஞ் செறிந்
தாம், பொருநர் யாரொனச் செருக்கலிர் விராந்து
யிர் போமுன், பெருகு காதலாற் சிலம்பையிற் க
ணைசர்தாள் பேணி, யொருசி றந்தவிப் பிறப்பினி
லுறுதியை யுறுமே. (அசு)

உறுகண் மாயையா லூழ்வழி மேவிய வுடம்பை,
யறிவி லாமையின் யானென வருந்தினேற் கருள்
வான், குறுகி யென்னையுந் தன்னையு முணர்த்தினன்
குரம்பி, லெறியு நீர்வயற் சிலம்பைவாழ் துதிக்கரத்
திறையே. (அஎ)

இறையு நின்னடிக் கன்பிலேன் பிறவுயிர்க் கிரங்
கே, னறையு மூன்றவா வொழித்திடேன் மெய்யறி
வாகி, நிறையு மின்பவாழ் வெங்ஙன மெனக்கினி
நேரு, மறையு நாடருஞ் சிலம்பையில் வல்லபை
மன்னே. (அஅ)

மன்னு சீவர்கள் புகழ்வது மிகழ்வது மதியே, னு
ன்னு மென்மன மேயின வண்ணமு முஞற்றேன்,
பின்னு தேவர்கூழ் சிலம்பையுண் மோதகப் பிரிய,
னென்னு மெம்பிராற் கேற்கவே யொழுகுவல் யா
னே. (அக)

யானே யானையா யுதன்பணி யிரண்டுகா லிபத்
தை, மேனே மேனையா மன்மக ளாய்வரு மின்னுந்,
தானே தானையார் திசையென வுடுத்தியுந் தருகோ,
மானே மானையார் சிலம்பைகண் டிடினுநின் மலரோ.

வேறு.

மலரவனு மணிவண்ண மாலுந்தேட

வாரழலாய் வளர்ந்தபிரான் மைந்தாபோற்றி
நிலவமுத நிறைந்தொழுகு நிழல்வெண் டிங்க
ணீள்சடைமே னிமிர்வித்த நிமலா போற்றி
பலவகையிற் படர்போகம் பரமா னந்தம்

பணிந்தவர்க்குப் பாலிக்கும் பதத்தாய் போற்றி
திலகமெனச் சிறந்திலங்கு சிலம்பை யெங்கள்

சிதம்பரவி நாயகனே போற்றி போற்றி. (கூக)

போற்றுமொழி தழுதழுப்பப் புளகம் போர்ப்பப்

புந்திரெக்கு நெக்குருகப் பொங்கிக் கண்ணீர்
நாற்றிசையும் வழிந்தோட நடுங்கத் தேக

நயனமுகிழ்த் திடமிடறு நன்கு விம்ம

நீற்றினொடு மக்கமணி நிரம்ப வேய்ந்து

நினைவணங்கிப் பரவசமாய் நிற்ப தெந்நாள்

சேற்றுவய லிளவானே சேணிற் பாயுஞ்

சிலம்பைநகர் மணங்கவர்கைத் தெய்வ வாழ்வே.

வாழமுதித் துழல்கின்ற மடமை நெஞ்சே

வைகறையிற் சிலம்பைசென்று வாவி தோய்ந்து

வேழமுகத் தனிமூர்த்தி விளங்கு கோயில்

வினாந்தடைந்து திருமுன்னர் வீழ்ந்து தாழ்ந்து

சூழவலம் பலவந்து துகளிற் நீர்ந்த

சொன்மாலே யின்னிசைத்தேன்றுளும்பச்சாத்திக்
காழகலப் புடைத்தாங்குக் கைகள் கொட்டிக்

கனிமிகுத்து நடமாடிக் கனிந்து நில்லே. (கூங)

கனிவிரவு கற்பகமே கருது வார்பார்

கருணைபொழி கார்முகிலே கழலிற் சேர்ந்த
பனிவிரவு பான்மதிக்குப் பதவி நல்கிப்

பழித்தபிழை பாராமே பரிந்து காத்த
நனிவிரவு குணநிதியே நாகர் யார்க்கு

நாயகமே சிலம்பைமா நகரி லென்றுந்
தனிவிரவு செம்பவளத் தடக்கை வெற்பே

தமியேனை நீயலதார் தாங்கு வாரோ. (கூச)

வாராத வளமனைத்தும் வழிபட் டார்க்கு

வரையாமல் வழங்கியிடும் வண்மை யானேத்
தீராவெந் தீயநோய் செருக்கு வார்க்குத்

தினந்தோறுஞ் செறிவிக்குஞ் செய்கை யானே
யாராமை யாசைவைத்தார்க் கணியான் றன்னை

யல்லாதார்க் கதிதூர மாயி னானே
யூராக வொண்சிலம்பை யுவந்த வைங்கை

யொருவனைநா னுளத்துள்கி யுய்ந்த வாரே. (கூ)

உய்யலா முறுதிரெறி யுயர்ந்தோர் சொன்னு

லுண்மையென வுட்கொள்ளா துவர்த்து நீத்துத்
தையலார் தருகாம சண்ட வன்பேய்

தலைக்கேறித் தடுமாறித் தளர்ந்து செல்வ

மையலான் மருண்டேன்கண் வலிந்து வந்து
 மலவலியை மாய்த்தவருள் வள்ள லூர்பேர்
 மெய்யலா விடயசுக விண்ணு டெள்ளி
 மிளிர்சிலம்பை விநாயகனும் விளம்புங் காலே. ()

காலமெலாங் காண்டகைய கனியே கோதில்
 கழைக்கரும்பே கற்கண்டே கடைப டாத
 சீலமிகு தெள்ளமுதே தேனே பாலே
 தித்திக்குந் தீம்பாகே சிலம்பை வாழ்வே
 சாலவளர் தருநிதியே சம்பு வீன்ற
 தங்கமே தந்திமுக சயசிங் கேறே
 யாலமென வந்தகன்வந் தடர்ப்ப தஞ்சி
 யளியனே னபயமுனை யடைந்திட் டேனே. ()

அடைபவரை மிடிதவிர்க்கு மவந்தி யின்க
 ணையத்துட் சோனைமழைக் காற்றா வாற்றால்
 விடையினொடு சண்டாள விலங்கு மாகு [ப்
 மேவுதலுந் தொண்டர்குழாம் வெறுத்து மொத்த
 புடைபெயரா தகஞ்சுழன்று புழுங்கித் தம்வாய்ப்
 பொதியறுகு சிந்தவந்தப் புல்லுன் மேனி
 யிடையுறவம் மூன்றையும்வீ டெய்தச் செய்தாய்க்
 கெளிதெனைக்காப் பதுசிலம்பை யெம்பி ரானே.

பிரானொருவன் வேறில்லை நாமே யென்னும்
 பிரமாதி நாயகமும் பிணக்குந் தீர
 விராவியவா கமசுருதி மிருதி யாவும்
 விநாயகப்பே ரொவன்பொருட்டு விதித்துக் கூறும்

புராதனமூ லாதார புரத்தோங் காரப்

பொருளென்று மூதக்கார் புகல்வ தானா
யிராமர்தொழ வெழிற் சிலம்பை யிருக்குமேக

னேவனவ னிறைகுடிகள் யாமெ லாமே. (௯௯)

மேதகைய நாற்கோட்டு வேழத் தோடு

விளங்கிரண்டா யிரமருப்பு வென்றி மாவுங்
கோதகல விரணியன்மேற் கொதித்துப் பாய்ந்த

கோளரியும் பணியுமொரு கொம்பு வாய்ந்த
போதகத்தைச் சிலம்பைதனிற் புத்தி சித்தி

புணர்ந்துளசிந் தாமணியைப் போற்றப் பெற்றோ
ரோதநெடுங் கடற்புவனி யொருங்கு பல்லாண்
டுவந்தாண்டு பெறுவர்முத்தி யுலகந்தானே. (௧௦௦)

சிலம்பைப்பதிற்றுப் பத்தந்தாதி

மு ற் றி ற் று.

கணபதிதுணை.

உ
சிவமயம்.

இஃது

மயின்மஸூப் பிள்வொத்தமிழ்.

பாண்டியதேசத்திலுள்ள

சோதிவனத்துட்சேர்ந்த

தேவிகோட்டையின் கண்

மாற்றார்க்கோயில்

உறையூர் வகுப்பு

வீர, இலக்குமணச்செட்டியாரவர்கள்

குமாரர்

இலக்குமணச் செட்டியாராகிய

சிறநயச்செட்டியாரால்

இயற்றப்பெற்றது.

சென்னை:

ஊ - புஷ்பரதச்செட்டியார்

தமது

கலாரத்நாகரம் என்னும் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பித்தனர்.

கல்யப்தம் - சகா-ல் நிகழாநின்ற

பார்த்திபவருடம்

சிங்கரவி.

உ

சிவமயம்.

மயின்மலைப்பிள்ளை தீதமிழ்.

பா யி ர ம்.

கணபதிதுதி.

புனல்பருகு புயலொன்றின் மின்னிரண் நிறெ
னப் பொன்னிறத் தொரும ணிகுலாய்ப் - பொலி
தரப் புணரிதுயில் புங்கவன் புதல்வியர்கள் புதுவ
துவை புணர்வ தோர்ந்தும், வனசமலர் வருகடவுள்
குழலைப் பொருட்பேறு வாய்ப்பது மதித்து மகிழ்-
மயின்மலையில் வளர்கின்ற வடிவேற்கை மதலைமேல்
வளைதமிழ்க் கவிதை தழையத், தனதுதிரு வருவு
கண் டெள்ளுமழ மதியைச் சபித்தமை குறித்தி ரங்
கிச் - ச்சியஞ்ச லெம்முகஞ் சார்ந்துநீ கடைவிழித்
தண்பார்வை சால வெய்தி, மனதிலுறு குறையெ
லா மாற்றியுயர் திடுதியென வைத்தனைய வோர்ம
ருப்பு - வரதனைத் தொண்டர்க ளிடர்க்கிடர்செய்
தோகையடி வள்ளலை வழுத்து வாமே. (க)

அவையடக்கம்.

கடையடுத்த மடமையினேன் கூறுதமிழ் கணிப்
பில்வமூக் கலந்த தேனு, முடையடுத்த விப்பியி
னே முத்திருத்தல் குறித்தேற்கு முறையே போலக்,
கொடையடுத்த பன்னிருகைக் குரிசில்பெய ரிடை
யிடையிற் குலவு நீரா, னடையடுத்த பெரும்புலவீர்
கொள்ளுதிரா லெள்ளுகிலீர் நயந்து மாதோ. (உ)

பாயிரம் முற்றிற்று.

உ

சி வ ம ய ம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

மயின்மலுப்பிள்வாத்தமிழ்.

காப்புப்பருவம்.

மகாவிட்டுணு.

சீர்மல்கு கங்கையவ ணீராட்ட வெள்ளொளித்
திலதமிட் டணிகள் வேய்ந்து-திருவழகு பார்த்தரு
மை பாராட்ட வென்னம்மை சேண்விளங் காரன்
மடவார், வார்மல்கு திதலைத் தனப்பயத் தைச்சுரர்
மனப்பயந் தீர லுட்டி - மடிமீ திருத்தியே தாலா
ட்ட மயின்மலையில் வளர்சேயை யினிது காக்க,
வேர்மல்கு தன்னுடைக் கீர்த்திப்ர தாபங்க ளெங்
கணுஞ் சென்று பரவி-யேனையர் படைத்திட்ட புகழ்
வெற்றி யாவையு மிரிந்துவெந் காட்ட வாட்டிக், கூர்
மல்கு முவகையிற் கர்ச்சிப்ப வொப்பவெண் குரு
வினொடு செந்நி றஞ்சால் - கோக்கக மொலிக்கின்ற
மாக்கொடி பிடிக்குங்கை கொண்டவின் டிக்கொண்
டலே.

(க)

சிவபெருமான்.

உலகெலாமென வடியர்பத்திமை பகருதான்முத
லடியெடுத்தவ ருமைமினாளு விழிகளிப்புற வான
த்தொடிப்புவி - யுரகலோகமு மருவுகிற்பவர் பரவ

மேதகு சதுமுகத்தவ னொலிகொடாள மதருகுதட்
 டிய சூரற்கரத்தின, னலகிலாவெகு விதவிசித்திர
 சதியினேல்வகை முழுவதிர்த்திட வருளினுலவை த
 னினடிப்பவர் யோகத்திருக்குமல் - வமயமோர்கல
 ன் மதனதுட்டனார் மலரையேவலு மழலிறைத்த
 வ னழகுசாருடல் பொடிபடுத்திய பார்வைக்குளத்
 தினர், குலவுதாருக முனிவரிச்சையி னொழுகுமாத
 ர்க ளளியினைத்தெழு குழல்கள்சோர்தர மடன்முத
 ற்குண மோவத்திதித்தசொற் - குழறிமால்கொடு
 தொடரவப்படி யரியுமாகமு னிடுபலிக்குழல் குழ
 கர்தாமரை புரையுநற்பத நாடித்துதிக்குது, மிலகு
 மேழ்கடல் வளைநிலத்தினி னிலவுகோயில்கள் வழி
 படச்செல லெளிதுசாலவு மனிதர்கட்கரி தேமப்பு
 ரத்தருக் - கெனுமுனோர்மொழி பிறழ்தலைப்பெற
 வுயருமாமயின் மலையினுச்சியி லிடையறாதுறை கட
 வுளைக்குக வேளைப்புரக்கவே. (உ)

உமாதேவியார்.

கடலினிறையறல் பருகியெழுமுகி லலறவிருள்
 சுருள் குழலியுமையவள் ககனமதியுடல் வெளிறிய
 லமரு மணிதுதற்பார்ப்பதி - கயிறுகொடுசிலை யத
 னையிருபுற மிறுகவரிதல்செய் புருவமடவரல் கடை
 கள்படர்வது தகையுமொருகுமிழ் குழையினைப்
 போய்ப்பொரு, தடரும்விழியினள் சலிலநிலையினை
 யலையவிடுகொடி றுடையதிரிபுரை யருணமலிதுவ
 ருவரியொளிதர வவிரிதழ்க்கோற்றொடி - யலர்தல்
 புலருத லிவைகண்மருவிய தளவினறியவெண்

முகைகள் புதல்செறி யடவியடையவொ ரியல்பின்
மிளிர்நகை வனிதையிக்காட்டியில், விடலில்சுவை
மிசு கழைகணெறுநெறு நெறெனவரைபட முனியு
நயமொழி விமலைமராமலர் கொடியவெனுமுக தரு
ணிசட்சாத்திர - விதமுமருமறை நெறியுமுணர்ப
வர் மனதிலுறைபரை கவுரிபயிரவி விசையபகவதி
புனிதைபரிபுர வடிகளைப்போற்றுதுஞ், சுடருமிள
வெயி லுமிழுமளவறு மிரவியொளிகெட வொளிறு
மிலையயில் சுரரையிடர்புரி குருகுபெயர்பெறு வரை
மிசைத்தாக்கியைத் - தொழுதுபுனலுக வழதுகன
லிடை யிழுதினொடுபடு மெழுகினுருகுநர் தொழுதி
தினநனி தழுவுமயின்மலை முருகனைக்காக்கவே. (௩)

விநாயகக்கடவுள்.

பூவின்மன்னுதிரு மாதுதன்னையுர மீதொன்றவை
த்தவன் - பூமிவின்முதல யாவையும்முதவு வேதன்
றொழுத்தகு, தாவின்மும்மைமத யானையின்வதன
சீலன்க்ருபைக்கட - ருதுதுன்னிதழி மாலைவெண்ம
திய நாகந்தரித்தபைங், காவியன்னகள நாயகன்மத
லை யேரம்பன்வித்தகன் - காமர்பண்ணளிகள் பாடு
தண்ணளின பாதந்துதிக்குதுந், தூவியன்னமின மா
கவுன்னிமட வார்பின்புதுற்றிடுந் - தோகைமஞ்ஞை
மலை மேவுசண்முகனை நாளும்புரக்கவே. (ச)

திருமகள்.

திருமருவு தாருகத் தாபத ரகத்துரிமை சேர்ந்து
கற் புடைமை தன்னிற் - சிறந்துள மடந்தைய ரினை

ந்திட நடந்தரு டிகம்பரர் மயங்க முனைநா, னுருமரு
 வு மாவிதய வுசலி னிருந்தாடி யும்பர்கள் பகுப்பி
 னுட்டா - னுயர்ந்தமை தெரித்தெனத் தலைமைசேர்
 செம்முளரி யுற்றபொறி மாது காக்க, மருமருவு
 கரமலர்ச் செண்டினுக் காற்றாது வலிகுலைந் தமைநி
 னேந்து - மாமேரு நாண்கொண்டு தலைகுனிய வட
 வைக்கும் வற்றில்கடல் வேல்வெம் மையா, வீரு
 மருவு நீர்சுவறி நைந்தபரி செண்ணியெல் விரவெ
 லா மலறி யேங்க-வென்றுமழி வின்றிவளர் குன்றை
 நகர் நின்றடிய ரொண்களாருள் கந்தர் தமையே. (டு)

கலைமகள்.

மதியுறழு மொருவதன கவுரியும்பஞ் சானனனு
 மாறு ருதொத், ததிமகிழ்வி னித்தமுத்த மிசெண்
 முகத் தொடுமயில்வெற் பமர்ந்த சேயை, விதியுதவு
 முயர்திணைய ரஃறிணைபோ லாதவர்நா மேய சீர்த்
 தி, துதிகெழுவு தனையுமுறப் போர்த்தனைய வெண்
 ணிறப்பைந் தொடிகாக் கும்மே. (சு)

பிரமன்.

பூவார்பொறிக்கு மணமகனும் புத்தேண்மகவா
 னறுமொறுப்பப் - புகலந்தணனென் றொருநாமம்
 பூண்டுபிறரீந் கிழத்தியனாத், தூவாருளத்துங் கரு
 தலனாய்த் தொன்மைமூன்று புவனமுந்தன் - ஸுதந்த
 ரத்த வெனத்தேற்ற றுணையமுந்து லணிந்தவயன்,
 கோவாரமரர் குழாமுய்யக் கொடுங்கூற்றலகை யவு
 ணருயிர் - கொழுத்தவுடலென் றிவைகிடைக்கை

குறித்துநசையால் வாய்குதட்ட, மாவார்பொருப்
பிற் பலவோகை மன்னப்பரமர் திருதுதற்கண் - வந்
துசிகண்டி வரையகத்து மரீஇயகுக்களைப் போற்றி
யவே. (௭)

இந்திரன்.

மணிகொண்ட சரவணப் பொய்கைத் தடங்கரை
யின் மையவாஞ் சைவ லங்கண் - மன்னியலை தோ
ற்றமதின் மூழ்கியெழு வாரொழு வகைப்பல பவத்தி
ழைத்த, திணிகொண்ட பாவந் திரண்டஞ்சி வேறு
ழைச் சேறம் கொதுங்கி யாங்குத் - திகழ்கின்ற புக
ழொன்றி வளர்குன்றை நகர்நின்ற செய்யவே னைப்பு
ரக்க, துணிகொண்ட தலையுடைப் பிரமனவ னைத்
தருந் தோன்றலொரு காலு மிறவி - தோய்கலாப்
பரசுதர னென்னவரு மூவர்தந் தொழிலினி தியங்
கும் வண்ண, மணிகொண்ட கொண்மூவின் மாரி
பொழி வித்திடா வார்வலர் புகன்ற நல்கு - மைந்த
ருவி னீழலி லளப்பரிய புத்தேளி ரடிபரவ வாழு
மரசே. (௮)

சத்தமாதர்.

புடவியொல்லையொர் நொடியினிற்பேர்த்தவள் -
புகழின்மல்கிய மிகுதிற்றஞர்ப்பெயர் - புனையும்வெ
ய்யவ னழிவுறப்பார்த்தவள் - புணரியொய்யென வ
ரிவிலைக்கோட்டினண், மடமையில்பல மறையினைத்
தோற்றினண் - மதனன்மெய்கெட விழியினிற்றீய்
த்தவண் - மறிகொள்கையனொ டிகலுநற்கூத்தினள் -

வரையின்மொய்சிறை யிறவமார்க்கேற்றவர்க், கிடர்
 செய்வெள்ளிய குலிசம்விட்டார்த்தவ - ளினையதை
 யல ரொழுவரைப்போற்றுது - மிதணில்வைகுபு தி
 னையிடைப்போர்த்திடு - மினியபுள்ளக றரவொறு
 த்தோட்டொலித், தொடர்பினெவ்வயி னுளகிளிக்
 கூட்டமுந் - தொகலுரைசிறு குறமகட்கூட்டிய -
 தொடையல்வள்ளலை மயின்மலைப்பாற்பொலி - சுரர்
 களையனை முருகனைக்காக்கவே. (சு)

முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்.

பரிதிவட்டமரு வித்துய்த்திடப்போக முயிர்களு
 க்குவினை யொப்பக்கொடுத்தாடு பரமர்நெற்றிநய
 னத்திற்சுரர்க்காக வருபெரும்பாக்கியப் - பழைய
 மெய்ப்பொருளை வித்தைக்குவித்தான கடவுளைத்
 தமிழி னிற்றக்கநற்கீரர் பனுவலைப்புனையும் வெற்றி
 ப்புயத்தானை யொளிதுறுங்கார்த்திகை, யரியபுத்தி
 ரனை யெய்த்துத்திகைத்தேத னடியினைக்குறுகி னர்
 க்குப்பவத்தீர்வு மவர்களிட்டமும ளித்துக்களிப்பா
 னை வடபுறந்தாழ்ச்சியை - யவனிபெற்றதுகு றித்து
 த்தனித்தேகி மலையபர்ப்பதம டித்துப்புகழ்ப்போர்
 வை யணிதவக்குறுமு னிக்குக்கலைக்கூறு முழுவது
 ஞ்சாற்றிய, குரிசிலைப்பலர்ப ழிச்சச்சசிப்பாவை வி
 ழிகளிற்கவின்ம டிப்பக்கடித்தாது குலவுகற்பகத ரு
 க்கட்சிறப்போடு பொலிபவன்போற்றுமோர்-குமரி
 பொற்புடைய செக்கர்த்துகிர்க்கேயு மதரம்வச்சிரநி
 கர்ப்பச்சுவைத்தாசை குதிகொளக்கலபி வெற்புத்

தலத்தூடு புணர்தருந்தீர்த்தனைக், கரியவிட்டுவொ
டு புட்பத்திருப்போனு மரிதுதப்புவதெ னச்சொற்
றொளித்தோடல் கருதமிக்கசின முற்றுக்கொதித்
தேழு பொழில்களும்போர்த்தெழு - கனைகுரம்பு
னலை மெத்தக்கதிக்காது சடையினிற்புகுத விட்டி
ட்டருத்ராதி கழறவொப்பரிய முப்பத்துமுக்கோ
டி யமரருங்காக்கவே. (க0)

காப்புப்பருவம் முற்றிற்று.

உ

செங்கீரைப்பருவம்.

வண்ணப் பசும்புயல் பிழைத்துள வெமைச்சிறை
யின் மாற்றியருள் சாமி வண்மை-வண்ணமில் வண்
ணமா முணர்மினென யாராயு மகிழ்ந்தறி வுறுப்ப
போன்று, தண்ணக் கருங்கடல் வறப்பநீர் வாய்ப்
பெய்து சாற்றுமூ விருப ருவமுந் - தவலருந் தம்
பருவ மேயாக மதிதொறுஞ் சளசளப் பெரிய வோ
தை, நண்ண க்கறைக்கான் முறச்செவி மதக்கரட
நடைவரைப் பூட்கை மான - நகுதாரை மழைபொ
ழிய மல்லல்சான் றோங்கியெஞ் ஞான்றுமழி யாமை
யெய்தித், திண்ணத்தி னிலவிய மயூரகிரி முருக
வேள் செங்கீரை யாடி யருளே - சேனாட ருய்யப்
படைத்தலைமை மன்னுகுக செங்கீரை யாடி யரு
ளே. (க)

பூம்பழன முழுமள்ளர் வேறுகோ லின்மையிற்
பொற்கரும் பங்கை யேந்திப் - புரிகோட்டு மோட்

மிக் கடாப்பக மிகைப்பப் பொருக்கென வவற்றை
 வெளவி, யேம்பலிற் கடைவாய் வழிச்சாறு வழிய
 மென் றேகலுஞ் சினவி யன்னே-ரெறிகுலக் குட
 வயிற் றுப்பணில முதுகிடை யிலங்கியிட. ஸெழிலி
 நாப்பட், கூம்பலில் கதிர்க்கற்றை வெண்டிங்க ஞாத
 யஞ்செய் கொள்கைபொரு வக்க டியருக்-கோகனக
 மிதழ்குவிய நண்பகற் கண்ணுங் குழாங்கொடு
 பொறிச்சு ரும்பர், தேம்பருக வாம்பன்மலர் மஞ்
 ஞைவெற் புறைபவன் செங்கீரை யாடி யருளே,
 சேனாட ருய்யப் படைத்தலைமை மன்னுகுக செங்
 கீரை யாடி யருளே. (௨)

பொன்னரிந் தனையசெந் நெல்வித்தல் பின்னவர்
 புரிந்துசா றயர்பொ முதினிற் - பொங்கிரலை முழ
 வொலியின் விண்செவிடு பட்டிடப் பூந்தரு வம
 ர்ந்த புத்தே, ளென்னிது சகத்தினை யழிக்கவே முத
 தியு மெழுந்தன கொலோவெ னவயிர்த்-தின்மதுக்
 கிண்டிவண் டிண்டுளரு முண்டகத் தேந்தல்பாற்
 சென்று வினவ, வன்னவன் றேர்ந்துநிற் காக்கும்விழ
 வோதையென் றறையச் செருக்கு நாணு - மதிகரிப்
 பத்துனைவின் விடைபெறீஇ யிவண்வரா வாயிரங்
 கண்கள் கொண்டு, தென்னுறக் கண்டுமகிழ் தோ
 கைவரை யிறையவன் செங்கீரை யாடி யருளே-சே
 னாட ருய்யப் படைத்தலைமை மன்னுகுக செங்கீரை
 யாடி யருளே. (௩)

பார்மக ஞரத்தணியு மரகத மதாணியிற் பசிய
 வண் ணஞ்செ றிந்து - பாயதம் புகழ்வளர வளர்நா

று செவ்விதிற்ப் பக்குவ முணர்ந்து பறியா, நீர்மலர்
வளைக்குலங் கஞலுஞ் செழும்பணை நிதீஇநடவு செ
ய்யு மேல்வை - நின்றுழவர் பண்பாட மீச்செல்விஞ்
சையர்கேட்டு நெக்குருகி யிசையின் மாண்பால்,
வேர்மரு விடாதநம் மாதர்கண் டாலிவர்கண் மிக்க
காந் தருவ றென்ன-விண்டநல் லேதுவிற் காந்தருவ
ரென்னுமொர் வியன்பெயரை யனையர் மருவச், சீர்
மருவி யிலகுசிகி மலைமருவு சண்முகன் செங்கீரை
யாடி யருளே - சேனாட ருய்யப் படைத்தலைமை
மன்னுகுக செங்கீரை யாடி யருளே. (ச)

குவலய மெலாந்தமது வேளாண்மை பெறுதலிற்
குறைவின்றி வாழு மியல்பைக் - குறித்துநனி யிறு
மாந்த காட்சியி னிவந்தபைங் கூழினை வெறுத்தெ
ம் மைமா, சிவன்முதற் கடவுளார் தரிப்பவு நனீர்மரீ
இச் சிறிதும்யா முயர்கி லேமாற்-செருக்கிரீ ருறை
வது தகாதென வொறுப்பபோற் செங்கமல மாதி
யடரத், தவளமணி வடமலைத் திடுநகைக் கடைசியர்
தடங்கழனி யூடு புக்குத்-தமைத்தாம் புகழ்ந்தவிலை
யென்றடுவ தொப்பவத் தகைமலர்க் களைக ளைந்து,
திவளெழிற் குரவையாட் டயருமயில் வரையழக
செங்கீரை யாடி யருளே - சேனாடருய்யப் படைத்
தலைமை மன்னுகுக செங்கீரை யாடி யருளே. (ரு)

வேறு.

நிழன்மதியங்கரு வுதவியநன்றி நினைந்தவனுழை
யேகி - நின்றுறவாடுவ புரையநிமிர்ந்தற நீடுபுகதிர்

முற்றிக், கிழமையினீன்று வளர்த்தநிலத்தைக் கேழ்
 கிளருந்தலையாற் - கெழுவவணங்குவ வுறழவனோந்
 து கிடந்தசெழும்பயிர்க், டழனிகர்கற்பிற் கடைசி
 மடந்தையர் தம்முகநேருதலிற் - ருள்வலிமள்ளர்
 வெகுண்டனரெனவச் சாலியரிந்தார்க்கு, மழகுவிள
 ங்கிய மயின்மலைவேலவ னாகசெங்கீரை - யன்புமி
 குத்தவர் துன்புசெகுப்பவ னாகசெங்கீரை. (சு)

மணிகளுழத்தியர் காலினுறுத்தி வருத்தும்வயற்
 பாங்கர் - வாண்குழல்பானு மயங்கியவோங்கி வயங்
 குவநெற்போர்கள், பிணிமுகவசலந் தன்சாரூபம்
 பெற்றிடவருள்செய்த - பெருந்தகைநாமுஞ் சென்
 றுறினக்கதி பேணியளிக்குமெனத், துணிவொடு
 வெண்டிரை யெறிதருமுந்நீர்த் துகில்புனைபுவியின்
 பாற் - ரோய்ந்தசிலம்புகண் முற்றுமொருங்கே துன்
 னியதிற்றேனெய்க்கு, மணிதிகழ்மயின்மலை மேயசடா
 னன னாகசெங்கீரை - யன்புமிகுத்தவர் துன்பு
 செகுப்ப வனாகசெங்கீரை. (எ)

இருமைச்செங்கதிர் வெண்கதிராகிய வெண்டகு
 தெவ்வர்களா - லிவைகள்வளர்ந்து விளைந்துபொலிந்
 தன வென்றுமனத்துள்காக், கருமைக்கூரிரு ளெ
 ண்ணிலுருக்கொடு கன்றியுதைப்பதுபோற் - கவை
 யடிமேதி யடர்ந்துதுவைப்பக் கற்றைவைவேறுபட
 ப், பெருமைப்பன்னிற நெற்குவைதோன்றுவ பெ
 ட்புயர்வாதிகளிற் - பின்னிடுபொன்னகர் திறையின
 ளந்த பிறங்குமணித்திரணே, ரருமைக்குன்றைப்

பதியமர்சேயே யாகுகசெங்கீரை - யன்புமிகுத்தவர்
துன்புசெகுப்பவ னாகுகசெங்கீரை. (அ)

வேறு.

வலிமிகுமரசர்கள் வானிலுறைந்தோர் தங்கூறு-
மரபுளியுதவுபு தூநெலளந்தோர் குன்றாத, வொலி
கெழுமுயர்கொடி மேழிநயந்தே கொண்டோர்க -
னாவகையின்மனைவயின் மேவவிடும்பா ரஞ்சேரு,
நலிவறுசகடம னேகநடந்தே குண்டாகி - நகுநெறி
நதியென வாகலினிங்கா நென்றோத, மலிவளமயின்
மலை நாயகசெங்கோ செங்கீரை - வடநிழலுறையி
றை தேசிகசெங்கோ செங்கீரை. (க)

உளநனிகனிவொடு நானும்விருந்தா வந்தோர்க -
னாவகையின்மிசைதர மோதகமின்பா ரும்பாகு, ப
ளகறுமதிரச பாயசம்வெண்சோ நெஞ்சாத - பல
சுவைபெறுகறி யாதியடும்போ தங்கேநின், நளவிற
வெழுபுகை சார்தலின்விண்டோய் சிங்காரத் - தல
வனதுடலிடை நீலமெனுங்கே முண்டாக, வளர்
புகழ்மயின்மலை நாயகசெங்கோ செங்கீரை - வடநிழ
லுறையிறை தேசிகசெங்கோ செங்கீரை. (க0)

செங்கீரைப்பருவம் முற்றிற்று.

தாலப்பருவம்.

விண்ணார்சிமையப் பெருவிலங்கல் விழியானேக்
கி வைகறொறு - மிகுந்துகுறையுங் கலையுடைத்தாய்
மேனிநடுவண் மாசுபொதி, தண்ணார்நிலவின் வெ

ண்டிங்க டருணக்கரிய குறமானார் - தாவிலொளி
கூடர் முகநிகர்க்குந் தகைத்தன்றெனக்கை யசைத்
தாங்குப், பண்ணார்விளரிப் பொறிச்சுரும்பர் பரு
கப்பிரச நிறைசுனையிற் - பானலலர வதன்பாங்கர்ப்
பனிமென்காந்தண் மலரலங்குங், கண்ணார்குறிஞ்
சித் தோகைவரைக் கந்தாதாலோ தாலேலோ - கங்
கைபொறுத்த கற்பகத்தின் கனியேதாலோ தாலே
லோ. (க)

நாமவேற்கை யிறவுளர்க ணவைதீரிதையிற் றினை
விதைப்பா - னலத்தசெவ்வி யினிதோர்ந்து நமது
குலத்துப் பவளவிதழ்த், தாமமுலையார் மெய்யின்
மணஞ் சற்றும்புரையா விவையிருந்தென் - றருவப
யனென் றொறுப்பாரிற் சந்தமுதல தழற்படுக்குந்,
தூமம்வினாந்து மீப்படர்தல் சொற்றவந்ந லார்கு
ழற்குத் - தோற்றம்புதங்கண் மேலுளவோர் தொ
ன்மையண்டஞ் சேறல்பொருஉங், காமர்குறிஞ்சித்
தோகைவரைக் கந்தாதாலோ தாலேலோ - கங்கை
பொறுத்த கற்பகத்தின் கனியேதாலோ தாலே
லோ. (உ)

அவிருங்கனக நகரிபுகுந் தரம்பைமடவார் பொ
ற்புயங்க - ளனைத்துமெளிதின் வென்றுளநா மகலங்
கவர்ந்து செம்மாந்த, குவிமென்கொங்கை யெயிற்
றியர்பைங் குலத்தோணிகர்த்து மிலமென்னக் - கு
றித்துவீத றுணிந்தனபோற் கொழுத்தபழுத்த வு
யர்வேய்கள், சவியின்முத்தம் பலசிதறத் தாமேயு
ரிஞி யெரிந்திடக்கார்த் - தந்திவேடர் வலியை வெ

ஞுஉந் தகையபோன்று புறத்திரியக், கவினுங்குறி
ஞ்சித் தோகைவரைக் கந்தாதாலோ தாலேலோ-
கங்கைபொறுத்த கற்பகத்தின் கனியேதாலோ தா
லேலோ. (௩)

படலைக்களிவண் டிமிர்கூந்தற் பருமவல்குற் குற
த்தியர்தம் - பனிக்குறுசுப்பிற் கிரக்கமுற்றுப் பார்
த்ததவர்க ணெஞ்சுகத்துத், திடன்மிக்கிரியக் கண்க
றுத்துத் திகழ்முத்தாரந் தவப்புனைந்து-திதலைபூத்த
புணர்முலையைச் சிறிதுபொருவ முயல்வனபோற்,
றடவுக்குடுமி மிசைப்புயலைத் தாங்கிக்கறங்கு வெ
ள்ளருவி-தரித்துக்கணியின் மலர்போர்த்துத் ததை
ந்துசயிலம் பலதயங்கும், கடவுட்குறிஞ்சித் தோ
கைவரைக் கந்தாதாலோ தாலேலோ - கங்கைபொ
றுத்த கற்பகத்தின் கனியேதாலோ தாலேலோ. (௪)

இனஞ்சான்மந்தி யெடுத்தோச்சு மிபத்தின்கோடு
தலைதோய - விணர்த்தகறியின் கொடியொருபா லி
யைந்துபடரப் பசியகழை, முனந்தாழ்ந்தெழமா ம
யிலகவ முரிவில்பளிக்குப் பாரையிடை - மொய்த்
தசோதி மரநிற்றன் முடியிற்கீற்றுப் பிறைதவழ, வ
னங்கூருமையாள் புடையமர மாலோன்வணங்கக் க
ணிகையர்கண் - மகிழ்வினடிப்பக் கயிலையுழை வள்
ளல்வதியுஞ் செயல்காட்டுங், கனஞ்சேர்குறிஞ்சித்
தோகைவரைக் கந்தாதாலோ தாலேலோ - கங்கை
பொறுத்த கற்பகத்தின் கனியேதாலோ தாலே
லோ. (௫)

வேறு.

அண்டரொனும்பெயர் மேவலின்வானத் தமரர்க
ண்மேதக்கா-ரன்றியுமாயவன் முத்தொழிலுள்ளு ம
வாவியிடைத்தொழிலே, கொண்டுசிறந்தா னீதொ
ருபுகழோ கொலைமழுவாளிபசுக் - குழுமுழுதுக்
குங் கோனவனாகிக் குறைவறநிலவினன, லெண்டரு
மளவையி னெம்மினுயர்ந்தவ றொங்கணுமிலரம்மா -
வென்றுபுகன்று தருக்குறுதொறுவ ரிருங்குடிபலம
ன்னுந், தண்டருபுறவஞ் சூழ்சிகிவெற்பன் றாலோ
தாலேலோ - தமிழியல்குறுமுனி கொளவருள்குரு
பர தாலோதாலேலோ. (சு)

திருமகண்மணமக னொருவலன்மயல்கொடு தின
ந்தங்கடைகாப்பச் - செய்துளகூரொழி லாய்ச்சியர்
கொங்கைகள் சிறிதுகுலுங்கியிட, மருவளர்துவர்நிற
வனசப்பூமிசை மணிகளிலங்குதல்போல் - வதனத்
தொளிர்குறு வெயர்வொடுகடைதர வண்டயிர்குளி
ரோதை, யொருதரமேனுங் கண்ணுறினின்னவ ரு
ம்முயிர்கவருவரா - லுங்கட்சார்கலிர் காணையிொன்
ன வுரைத்திடுதிறனேய்க்குந், தருமலிபுறவஞ் சூழ்
சிகிவெற்பன் றாலோதாலேலோ - தமிழியல்குறு
முனிகொளவருள்குருபர தாலோதாலேலோ. (எ)

சேவலர்துற்ற முருக்கொடுதிண்கனி சேக்கியகூ
விளமுந் - தேனிளமுகவெண் முகைபெறுகற்புந்
தேம்பொழிதருதோற்றங், கோவலர்பாவையர் மெ
ல்லியவிதழாற் கொம்மைத்தடமுலையாற் - கோப்பு

றுமுத்த வடத்தைநிகர்த்தொளிர் கோலத்தாநகை
யா, லேவருமிகழிய வென்றுதமைக்கரி யெண்கரி
யேறுமுவை - யேயும்வனச்சிறை யுய்த்தமையன்ன
வை யெண்ணுபுகலுழ்தல்பொருஉந், தாவறுபுறவஞ்
சூழ்சிகிவெற்பன் றுலோதாலேலோ - தமிழியல்
குறுமுனி கொளவருள்குருபர தாலோதாலேலோ.

வேறு.

பொழிகதி ரிரவியை நகுமோர் கூர்வேன் மேனா
ளிற் - புனல்சுவ றியவிடு திறல்சால் சேய்மான் மா
தோடு, மொழிகல னிவணுறை தரலா னாமே போ
யேனு-முறவுற லினிதென மதியா வாரார் காராழி,
யிழிவில மிளிர்துகிர் முதலா மாசூ டாடாமுத் -
திறுதிய பலவையு மலையா லோயா மேவீசங், கழி
திகழ் மயின்மலை யிறைவா தாலோ தாலேலோ-கட
வுளர் தொழுவளர் முருகே தாலோ தாலேலோ. ()

ஒலிகெழு சரவண பவனே தாலோ தாலேலோ-
வுமையவ டனதுயி ரனையாய் தாலோ தாலேலோ,
குலிசியி னெருதிரு மருகா தாலோ தாலேலோ -
குறமகள் பணிபுரி விரகா தாலோ தாலேலோ,
பொலிவுடை யிலையயில் புனைவாய் தாலோ தாலே
லோ-புலவர்க டரமுணர் புலவா தாலோ தாலே
லோ, கலிவள மயின்மலை யிறைவா தாலோ தாலே
லோ - கடவுளர் தொழுவளர் முருகே தாலோ தா
லேலோ

(௧௦)

தாலப்பருவம் முற்றிற்று.

உ

சப்பாணிப்பருவம்.

தென்னவென வஞ்சிறைய ன்றிமிறுகுமி றப்போ
து தீநறாக் கொப்பு ளிப்பச் - சிறுகா லுதைத்தலிற்
கனியாதி மல்குஞ் செழுங்கொம்ப ரவனி தோயா
ப், பின்னனி யுயர்ந்திட முகிற்குழான் தவழ்கரிய
பெரியன படப்பை திகழ்தல் - பேரன்பி னிற்போ
ற்றி முன்னரோர் நன்மகப் பெற்றமணி வண்ண நெ
டியோ, னின்னமும் பல்வரம் பெறலா மெனக்கருதி
யெண்ணிலுரு வெய்தி மறையா - லேத்துதல் புரிந்
துகண் ணிடைநீ ருகத்தாழ்ந் தெழிஇநிற்கு மியல்பு
போலும், தன்னனைய குன்றைநகர் துன்றுகதிர் வே
லவன் சப்பாணி கொட்டி யருளே - சயிலமகள்
விழிவனச மகிழவரு முதயரவி சப்பாணி கொட்டி
யருளே. (க)

ஒண்ணிலவு பல்கதிர்க் கற்றைக் கரத்தினின் னுயி
ர்மருட் டந்த காரத்-துடல்கிழித் துப்பொங்கு செங்
குருதி தோய்ந்தாங் குறச்சேந்து நீனி றத்து, விண்
ணிலவ மண்ணிலவ முரிதினாப் புணரியிடை வெவ்
வனலம் வட்ட வடியாய் - மேக்கெழுந் தாலென்ன
வெழுசண்ட பாணுவின் விழுத்தேரி யாத்த பரி
மாக், கண்ணிலவு தம்முடி புக்கேகு போழ்திற்
கவின்கொள்பா சடையு ராய-காரணத் தாலொள்ளிரு
மரகதக் குரகதக் காட்சியிற் றோன்ற நீடித், தண்
ணிலவு காவினஞ் சூழ்குன்றை வாழ்கந்த சப்பாணி

கொட்டி யருளே-சயிலமகள் விழிவனச மகிழ்வரு
முதயரவி சப்பாணி கொட்டி யருளே. (உ)

மேதகக் கருதிரைந் துருகுமன் புடையார்கள் வே
ணவா முழுது நல்கும் - வெள்ளிமால் வரையுறை
பெருந்தகை யிணைத்தாளின் மீமலர்க் குறைகு றை
ப்பா, னேதமற் றுளதனது கண்டொட் டணிந்து
மிக் கிசைவிசைத் திகிரி பெற்ற - விலகுசெம் புள்
ளமையு மாதனக் கரியவனை யென்னைநீ காமி யாவெ
ன், றுதரத் திற்பராய்த் தசகண்ட னாதிய வரும்ப
கைத் துன்பொ ழிந்த - வரியிருப் புலகினைச் சுவ
ணவுல கென்றெவரு மறையவதன் மீது பொன்மை
த், தாதுகுத் துக்கிளரும் வார்பொழிற் குன்றைவே
ள் சப்பாணி கொட்டி யருளே-சயிலமகள் விழிவன
சமகிழ்வரு முதயரவி சப்பாணி கொட்டி யருளே.

வம்புநனி பம்புதண் டலையினிற் பல்கொம்பர்
வானினு நிமிர்ந்து போகி - மலர்நறை மடுத்துமுரல்
களியளிப் பொறையினால் வளைதந் திலங்கு தோற்ற,
மம்பின்மிளிர் கண்மாதர் சிற்றிடையி னைத்தோற் ற
ணிக்கற்ப கத்த சினைக-ளாந்துணையின் வெலநினைந்
தங்குசென் றவையெலா மந்நலர் புலந்து தைப்பின்,
வெம்புமெல் லடியெனத் தொடைமுடி புனைந்தின்
பு வீழ்கொழுநர் வண்கை நிகரா - மெலிவினாற் றே
னின்றி வெற்றவா யுறல்கண்டு மீட்டிந்நன் வரவும்
வெள்கித், தம்பசிய தலைகவிழ்த் தன்னகுன் றைக்
குமர சப்பாணி கொட்டி யருளே-சயிலமகள் விழி

வனச மகிழவரு முதயரவி சப்பாணி கொட்டி யரு
ளே. (ச)

தொகையபொன் னிறமிஞி நகம்புற மரீஇத்து
ற்ற சோலையிற் பிறவின் மதுத் - துளிபிலிற் நக்கொ
ன்றை மலருகுப் பத்தெங்கு தூயபா னைகள சைப்ப,
வகையின்மென் குயில்கூவ வைகுமொர் தமால
முனர் மஞ்ஞைக் குழுஉக்க ளகவன் - மன்னுஞ் சுவ
ர்க்கத்தி லமரர்பனி நீர்தூவ வள்ளன்மை நீடு கற்ப,
முறைபொழிய வெண்கவரி சில்லோ ரிரட்டிய மொ
ழிந்துமா கதரி சைப்ப - முறையுறையு மணிமோ
லி யணிமுடிக் குவிசியெதிர் மொய்த்தரம் பையர்
ந டிக்குந், தகைபொருவு குன்றையிடை நகைபெரு
கி நின்றகுக சப்பாணி கொட்டி யருளே-சயிலமகள்
விழிவனச மகிழவரு முதயரவி சப்பாணி கொட்டி
யருளே. (ரு)

வேறு.

சாலவி சாலவி நோத மரீஇய தகைத்தா யறவா
ழ்ந்த - தன்மைத் தாகிக் கண்டவ ரின்னது சலதி
கொலோவென்ன, நீல நிறத்தி னிருண்டொளிர் பா
ம்புரி நிராநரை துரைகள்வினாஇ - நீடு தினைத்தி
ரண் மீமிசை வீசுபு நின்றிடு செயலம்மா, ஞால மு
டன்பில வுலகத் தளவையு நன்கு தெரிந்தனம் -
நாரணன் வெட்கிய வானு மளக்குது நாமென வெ
ழல் போலுங், கோல நிலாய மயூர கிரிக்கிறை கொ
ட்டுகசப்பாணி-குக்குட டக்கைய முற்றத டக்கைய
கொட்டுக சப்பாணி. (சு)

தோடரு வலியினர் பற்பல ரிதனைத் தொன்றகழ்
காலையின்மண் - டொடுகரு விப்படை வைவா யீர்ந்
து துணித்தமை யானன்றோ, வாடுறு செவ்விய ம
ணியணி சுழகையின் வையக முழுதாற்றும் - வன்
றிறல் கெழுமொரு சேடவி சேடனு மற்றைய பாத
லமா, நாடுறை கிற்பவ ரனைவரு மந்தோ நல்லன
கால்களொடு - நகுசெவி யின்மைய ராயின றொனு
மா நனிதாழ் தெண்புனலிற், கோடகழ் சூழு மயூர
கிரிக்கிறை கொட்டுக சப்பாணி - குக்குட டக்கைய
முற்றத டக்கைய கொட்டுக சப்பாணி. (எ)

பேரொலி துன்று மிடங்கொள் கிடங்கு பிறங்கு
திறங்கருதிற் - பெருமைச் சங்கப் புலவோர் சுரரிற்
பீடுடை யோனென்னுங், காருறழ் தனுவிற் றனுவு
டை நெடியோன் கைதொழ முற்பெற்ற - கனமார்
தருநமை யஃறிணை யாய் கடத்து வருங்குறியோ,
னோரிமை யுண்ணிய வலியருள் குருபர னுறைதல
மினையதுசார்ந் - தொப்புயர் வில்பெரு விறல்பெறு
வாமென் றெண்கடல் சூழ்தல் பொருஉங், கூரொ
ழில் சேரு மயூர கிரிக்கிறை கொட்டுக சப்பாணி -
குக்குட டக்கைய முற்றத டக்கைய கொட்டுக சப்
பாணி. (அ)

வேறு.

மணிநிற வளியின மதுவாய் வைத்தும டித்தேழு-
வகையிசை மகிழ்வொடு முரலா நிற்கும னைப்போ
தும், பிணியவிழ் பொழுதுப னிருகா தத்துமி கப்

போகப் - பெருவினா தருகயி ரவமே முற்பல மொ
ய்த்தார்த, லெணிலன கடல்களு மொருகால் வற்
றினும் வற்றாதா-லிதுவென வுதமலர் களெலா முற்
றமையைப்போலு, மணியகழ் மயின்மலை யமர்சே
ய் கொட்டுக சப்பாணி - யமர்கள் பெறலரு மமு
தே கொட்டுக சப்பாணி. (கூ)

பகழியை யிகழ்வுசெய் தெதிர்வா ருட்கிழி யப்
பாயும் - பழிவிழி மடவியர் களிமே வித்தனி டத்
தாடத், தகவவர் முகமலர் பிரகா சிக்குமி யற்காணா
உச் - சதசத சதமதி யொருவீ னாக்கணு தித்தாழ்
வ, மிகவுமி ததிசய மெனவே புட்பர தத்தேறி-விரி
தரு வெளிதிரி யிமையோர் நித்தமு னாததேகு, மக
ழியின் மயின்மலை யமர்சேய் கொட்டுக சப்பாணி-
யமர்கள் பெறலரு மமுதே கொட்டுக சப்பாணி.()

சப்பாணிப்பருவம் முற்றிற்று.

உ

மு த் த ப் ப ரு வ ம்.

வளமைத்தருவுங் காஞ்சனத்தின் மயமாய்வயங்கு
சேனாட்டில் - வாழ்விற்பொலியு மகவானும் வான
முகட்டின் வரைவளர்ந்த, துளவப்படலை நெடியோ
னுந் துகடராத னத்திரனைச் - சுகங்கூர்தீஞ்சொற்
பணிபுரிபைந் தொடியாரலகிட் டொதுக்குமுன்றி,
லளகைக்கிறையு நீமகிழ்வா னமைத்ததெனமாற் ற
ரும்பொன்னு - லாகியறநீண் டொப்பின்மணி யமு

த்துமெயில்குழ் மயின்மலையாய், முளரிச்செய்ய ம
லர்க்கனிவாய் முத்தந்தருக முத்தமே - முக்கட்கரு
ம்பின் முளைத்தவிள முளையேமுத்தந் தருகவே. (க)

உருவார்செண்டின் மாமேரு வுலையப்புடைத்துக்
கிரவுஞ்சத் - துடலம்பகக்கூர் வேல்விடுத்த வுரவு
பரவு போர்மீளி, வெருவாநடுக்க முறநமையும் விளி
ப்பநினைபு முன்னரவன் - வேட்டுக்குயில்குஞ் சரியி
னுடன் வேட்டுக்குலவிந் நகர்சார்ந்து, திருநீள்கரு
ணை பெறுதுமெனத் திகிரிவாள முற்றங்குச் - செம்
மாந்தோங்கு பேரகப்பாத் திகழுமஞ்ஞைப் பொரு
ப்பிருக்கு, முருகேமுருகு கமழ்கனிவாய் முத்தந்த
ருக முத்தமே - முக்கட் கரும்பின் முளைத்தவிள
முளையேமுத்தந் தருகவே. (உ)

வித்தநகரி வதிவார்க்கு மிகுமின்சுவைய தெள்ள
முது - விருந்துபுரிந்து பிணிமூப்பு வீவுபாற்றும்
வெண்டிங்க, ணித்தமிதன்பான் மன்னலைத்தா நே
டியன்றோ மூதறிஞர் - நிகழ்த்தவருமன் மொழித்
தொகையா னிலைத்துவிளங்க வொருநாம, மத்தண்
மதிக்குச் சோமனென வறைந்தாரொன்று கண்டோ
ர்க - ளச்சோமொழியாற் புகழுவய ரணிச்சோவளை
யு மயின்மலையாய், முத்தநகைசேர் செந்துவர்வாய்
முத்தந்தருக முத்தமே - முக்கட்கரும்பின் முளைத்
தவிள் முளையேமுத்தந் தருகவே. (ஈ)

மறு வின்மதியம் பெருவரையின் மறைந்துவாரி பு
க்கொளிப்ப - வலாரிகளிறு மனமுடைந்து மயங்கி

நீழல் சுளியமுன, நிறுவுமுபய ராசிகளு நிலைமைய
ற்றுச் சரித்தலைய - நீடுவிடங்கால் வெம்பாந்த ணிக
ரிலரிமா னுமுலையெனும், பொறிகளணிமை யன
வாகிப் பொருந்தாவவற்றை யச்சுறுத்தும் - புரைதீர்
நிவப்பின் மாவிஞ்சி புரிந்தசிகண்டிப் பொருப்பாநி
ன், முறுவனிலவு தவழாம்பன் முத்தந்தருக முத்த
மே - முக்கட்கரும்பின் முளைத்தவிள முளையேமுத்
தந் தருகவே. (ச)

கதியின்விசும்பு திரிபறவைக் கணங்களோரா மே
யிவற்றின் - கடைச்சென்றிற்று வீழ்வனவாற் கடுகி
நேரிற் படர்வுறினத், திதியையடைது நாமுமெனச்
சிந்தைசெய்து நாடோறுந் - தெற்குவடக்கிற் சாய்
ந்தொற்றைத் திகிரிச்செழுந்தே ரவனேக, துதிமு
ண்முனைச்சக் கரமுதல நூற்றினிலக்கத் துறழ்கோ
டி - நோன்மைப்பொறிகண் மல்கிவளர் நொச்சிசுல
வு மயின்மலையாய், முதிருமிரத நறுங்கனிவாய் முத்
தந்தருக முத்தமே - முக்கட்கரும்பின் முளைத்தவி
ள முளையேமுத்தந் தருகவே. (ரு)

வேறு.

நாபியங் கமலத்து நான்முகப் புத்தேளை நல்கியா
ன் வண்ண மொப்ப - நகுபெரிய கருநரலை யுடையு
டைய மேதினியி னடுவட் கெழீஇச் சிறந்த, மாபொ
லங் கிரியெனத் தம்மிலொவ் வொன்றையு மதித்
தைய முற்று நோக்கி - மணியிழைத் தொளிர்தலி
னிதின்றிதின் நென்றொரீஇ வாய்மைநன் குய்த்து
ணர்ந்து, தாபவெங் கற்றைக் கதிர்க்கடவுள் வைகல்

சில தாமதித் தேகு மியல்பாற் - றகைநீடு பகனீட
மிகநீடி யகறந்து தனிமதிலி னிடையி டைதொறுங்,
கோபுரம் பற்பலகு லாவுகுன் றைக்குமர குமுதவா
ய் முத்த மருளே - குன்றின்மட மங்கைதரு கங்கை
திரு மைந்தநின் குமுதவாய் முத்த மருளே. (சு)

பிடிபோன்ற மென்னடைச் சாயையந் தெரிவை
யிரு பெருமுலை மலைத்த லையினிற் - பிறங்குதன் மற
ந்துறு நிறங்குலவு மார்பப் பிறங்கலைத் தாக்கி மது
வார், கடியான்ற மலரணைக் களமதிற் காமக் கடும்
போர் விளைத்து மகிழுங் - கரவிரவி யிரதத்தி னிவு
ளியைத் தாங்குதிர் காலத்து நனிது டித்துப், படி
தீர்ந்த வன்கசை யெனப்புடைத் தொல்லையிற் பட
ருவித் தவ்வி ருதுவிற் - பகல்சுருங் கியபுரிந் தெழில்
வேர மேலாற் பலப்பல நலத்த துகில்வெண், கொ
டியோங்கு குன்றையம் பதியார்ந்த கந்தநின் குமுத
வாய் முத்த மருளே - குன்றின்மட மங்கைதரு கங்
கைதிரு மைந்தநின் குமுதவாய் முத்த மருளே. (எ)

எண்டருத லரிதாய கவனவாம் பைம்புரவி யாத்
தபொற் றேரை நோக்கி - யெயிறிலி தினக்கிழவன்
வெய்யவன் சண்டனெனு மிவனையிறை யாவெய் தி
னாய், மண்டல நகைத்தக்க பாதியுட லுள்ளானே வல
வனிற் கோட லுற்றாய் - மயிடக் கடாச்சகடு மேச
வொற் றைக்காலை மருவியெக் காலு மலைவாய், விண்
டவிவை யலதுபிற குறையுறிறை நீயொரு விதத்தி
னுஞ் சிறிது குறையு - மேவலா வெமையெங்ஙன்
மானுதி விளம்புகென மிக்கிகழ்ந் திறுமாப் பினைக்,

கொண்டுநிமிர் மணியிரத மண்டுதெரு மயின்மலைய
குமுதவாய் முத்த மருளே-குன்றின்மட மங்கைதரு
கங்கைதிரு மைந்தநின் குமுதவாய் முத்த மருளே.

வேறு.

துதிகொள் குலிசியை நிழல்செய் குளிர்மிளிர்
கற்பந் துன்றுசினே - துனியி லுறுதளிர் கரனி னெ
ளிதுப நித்தங் குண்பனவா, யதிர்வி னெழுமுகில்
கடைபெய் மழையினு நித்தந் தண்கடமா - மருவி
சொரியுயர் கரிக ணுதலிடை யப்புஞ் சிந்தரமுட்,
பொதியு மிகுசின மெவரு முணர்தர வைக்குஞ் செ
ங்குறியிற் - பொலிய மகிழ்வொடு திரியு மறுகுகள்
சுற்றுங் கொண்டுளசீர், முதிரு மயின்மலை வதியு ம
திபதி முத்தந் தந்தருளே - முருக பெருவரை பொ
ருப னிருபுய முத்தந் தந்தருளே. (கூ)

நறவு பருகிய வளிக ளிசைப்பயில் புட்பந் தங்கு
மய - னகரு முததியி லினிது துயில்பவன் வைப்புந்
தன்கையின்மான், மறியை யணிபர னுலகு பிறவு
நொ டிச்சென் றிங்குவரு - மனது சுழல்வளி கலுழ
னினையவை முற்றுந் துன்கதியாற், சிறுமை யனவெ
ன வறவு மிகழ்புசி ரிக்கும் பண்பினபோற் - நெருவு
களில்வெளி தெரிய வெயிறுக னைக்குஞ் சங்கையின்
மா, முறைசென் மயின்மலை வதியு மதிபதி முத்தந்
தந்தருளே - முருக பெருவரை பொருப னிருபுய
முத்தந் தந்தருளே. (க௦)

முத்தப்பருவம் முற்றிற்று.

உ

வருகைப்பருவம்.

விறலெழுத் திண்புயக் காகுத்த வேந்துதம் வெ
ஞ்சிலைத் திறம்வேட் டலான் - வேட்கைய னெனக்
குலவ வொப்புயர்வு கூறரிய மெய்யெழிற் காழுறு
தலிற், பொறிவரிச் சிறகரிற் பிரமரக் குழுவிழுப்
புதுமதுப் பருகும் வாளிப் - பூமதன் காமனெனு
நாமமுற வேமமுற் பொருணோக்கி யாசை கொள
லா, லறைபுகழ்த் தனபதியு மோராசை யாளனென்
றாகவிம் மும்மை சான்ற - வலர்மாலை மருமத் திள
ங்குமரர் பலர்மாலை யவிர்மணித் தேர்க டாவு, மறு
குதுற் றணிகிளரு மயின்மலைத் திருநகரில் வளர்ச
டா னனன்வ ருகவே - வரன்மிகப் பரவவுயர் பிர
ணவப் பொருளருளு மழலைவாய் மகன்வ ருகவே()

பீடணவு நீநிறக் ககனத்து மோங்கிவெண் பிர
பைதிசை மூச வீசிப்-பேணிநண் ணினர்களுக் கெ
ஞ்ஞான்று மின்பமே பெரிதுதவி முதிய புலவோர்,
பாடலி னிடைப்புகழ் தரப்பெற்றொர் காற்றமைப்
பார்த்தவ ருளந்து டிக்கும்-பண்பையிரு காலிற் றெ
ரித்தல்போற் கணிகையர்கள் பரதநூன் முறைந டி
க்கு, மாடலை யறுதுகொடு பல்வகைப் புத்தேளி
ரணியுருப் பொலிவு காட்டி - யனவரத மயனொ
டரி தொழுகயிலை நிகருவன வமுதனைய சுதைமி லை
ந்த, மாடநினை நீடுமெழில் வீதிதிகழ் தோகைவரை
வளர்சடா னனன்வ ருகவே - வரன்மிகப் பரவவுயர்

பிரணவப் பொருளருளு மழலைவாய் மகன்வ ருக
வே. (௨)

பன்னுவிதி யண்டத்தி னடிமுடியி னளவத்தி பா
ரத்தி னானு மேக்குப் - பரவுதா விகையானு முந்
றும்பாங் கண்டனம் பண்டுபுவ னங்கண் மூன்றே,
கொன்னுலவு மார்பினிற் பதுமையைக் கண்ணேறு
கூடுறா வகைம றைக்குங் - கொள்கையிற் றண்டுழா
ய்ப் பாசடைப் படலேவைய் கொற்றவ னளத்தல்
செய்தா, னென்னுவன் றிறநன்று நன்றெனத் தலை
யசைஇ யெள்ளிநகை புரிவ தேய்ப்ப - வேர்மலி ப
தாகைமீ நின்றாட நிலவுகான் நீர்ந்தெளி யொளிப்ப
ளிங்கின், மன்னுமுப ரிகைக்குழு மஞ்ஞைமலை தனி
னானும் வளர்சடா னனன்வ ருகவே - வரன்மிகப்
பரவவுயர் பிரணவப் பொருளருளு மழலைவாய்
மகன்வ ருகவே. (௩)

மீமிசை நிவந்தொளி ரு மெழுநிலைய வெனையவரு
ம் விலையின்வரை யறைய றையரும் - வியன்பருஉத்
தரளங்க ளான்முழு தமைந்தன விழுத்தகு சுவர்த்
த லமெலாம், பூமருவு பனிநீ ரொடுஞ்சந்த னங்
கந்த பொடிபுழு கு முதல விரவிப் - பூசியோ சனை
கமழ்வ மாளிகைக ளும்பரிற் பொலியுமே மூலகு
நன்கு, தாமெளிது நாடியிப் பதியையொவ் வாவெ
னத் தமதுகை யசைத்து நிற்குந் - தன்மையி னவந்
றின்மேல் வத்திர விசித்திரந் தழுவுகத லிகைநு ட
ங்கு, மாமைதவழ் கிற்பதொரு கேகயந கத்தினிது

வளர்சடா னனன்வ ருகவே - வரன்மிகப் பரவவுயர்
பிரணவப் பொருளருளு மழலைவாய் மகன்வ ருக
வே. (ச)

ஆளிபுக் கின்றேறல் கூட்டுணுங் கைரவமு மன்
பர்த் திளைத்து வைகு - மந்நலார் மிளிர்வதன நளி
னமு மலர்ச்சியுற வாழியின் முகட்டு திப்போன்,
சூளிகைப் புழையின்வழி வைகலும் பைப்பயத் துன்
னுபு நுழைந்தே கலிற் - றாயபனி மென்மையுட
லுரிஞித் தழும்பொன்று தோய்ந்ததல் லால வற்
குக், காளிமக் கேழ்சகச மன்றென்ன நீடிவிட் கட
வுளர்கள் பார்வை கூசிக் - கவின்முழுது நோக்கலர்
வருந்தின ரிருந்திடக் காந்தியுமிழ் செயிரில் வயிர,
மாளிகைக் கணமலிம யூரவெற் ப்கமருவி வளர்சடா
னனன்வ ருகவே - வரன்மிகப் பரவவுயர் பிரணவ
ப் பொருளருளு மழலைவாய் மகன்வ ருகவே. (ரு)

வேறு.

ககனத்துலவி யிருள்பருகுங் கலைவெண்டிங்கள்
சில்லபகற் - கடுத்திலேமென் றுளத்துள்ளிக் கவற்சி
பெருகி யுடறேய்ந்து, நிகரற்றுயருஞ் சாளரத்தி
னெறியாற்புக்குச் சவுந்தரிய - நிகிலங்கவர்து மென
ச்சின்ன ணினைந்துமகிழ்ந்து மெய்வளர்ந்துந், திகழ
த்திகழும் வாண்முகத்துத் தெரிவைமார்தம் முலை
பொரலாற் - சீறுவாரின் மேனிலையிற் சீர்க்கந்துகங்
கள் புடைத்தாடு, மொகரச்சிகர நகரமரீஇ யொளிர்
வேலரசே வருகவே - யுமைகோன்விழியின் முந்
றேன்று முயிரேவருக வருகவே. (சு)

பெருவிண்டடவு மாடமிசைப் பேதைமாதர் முக
மென்னாப்-பிறங்குமதியை யெழிற்குமார் பெட்டுமு
த்த மிடவதுதான், மருவுஞ்சுரொன் றமுதளிப்ப
வாயினூற லெனவுவப்பின் - மாந்திச் சுவைமிக் கின்
மையினுன் மனத்தூடையுற் றுண்மைதெரீஇ, யருக
ங்கிருக்கு மந்நலர்பா லணுகியூட றணிப்பவர - லா
றுமுழுதுங் கழறுதலு மனையார்நகைத்துத் துனைந்த
ணையு, மொருபைந்தோகைப் பருப்பதத்தி லொளி
ர்வேலரசே வருகவே - யுமைகோன்விழியின் முற்
றேன்று முயிரேவருக வருகவே. (எ)

செப்பும்போது கோங்கரும்புஞ் செப்பும்போது
முண்டகமுஞ் - சிவணவொண்ணாப் பொம்மன்மு
லைத் தீஞ்சொற்குதலை மடவாருந், துப்பொன்றணி
த்தோ ளாடவருஞ் சோதிமணிமே டையிற்பிரசந் -
துளிக்குநறும்பூஞ் சேக்கையிடைத் தோய்ந்துபுரிப
ல் கலவிவகை, யப்பஞ்சுடையா னவண்மேவி யடு
த்துநோக்கிக் கற்பவிழைந் - தன்றோபிறர்கா ணரு
மேனி யடைந்தானென்ன வின்பமிசுந், தொப்பின்
றேங்கு மயின்மலைக்க ணொளிர்வேலரசே வருக
வே - யுமைகோன்விழியின் முற்றேன்று முயிரேவ
ருக வருகவே. (அ)

வேறு.

எகின மிவரு விதிமு னெவரு மினிது பரவு கட
வுளே - யிறைவன் வினவ மறையின் முடிவை யெ
ளிதி னுரைசெய் களைகணே, யகில புவன நினைவி

னருளு மமலை பெறுமொர் நிதியமே - யசுரர் கிளை
கண் முழுது நொடியி லடரும் வலிய சரபமே
வகிரும் வடுவை யனைய விழியின் மறவர் மகளு
ணமுதமே - வடிகொ டமிழ்சொ லடியர் விழைவு
மகிழ்வி னுதவு குரிசிலே, மகிமை திகழு மொகர
வரையன் வருக வருக வருகவே - மதுர மொழுகு
குதலை மதலை வருக வருக வருகவே. (கூ)

சலில மிலகு குடில சடிலர் தனயன் வருக வருக
வே-சதுர மறைக டிருவ வரிய தகைமை விகிர்தன்
வருகவே, குலிசி புதல்வி யுயிரி னினிய கொழுநன்
வருக வருகவே-கொடிய வெனது குடியை யடிமை
கொளுந லதிபன் வருகவே, பொலிவு நிறையு மதிய
வதன புனிதன் வருக வருகவே - பொழிவெ ணில
வி னிளமென் முறுவல் புரியு முருகன் வருகவே,
மலியும் வளமை யொகர வரையில் வளரும் வரதன்
வருகவே - மதுர மொழுகு குதலை மதலை வருக
வருக வருகவே. (கௌ)

வருகைப்பருவம் முற்றிற்று.

உ

அம்புலிப்பருவம்.

சீதநீ ருளவல்லி களிதூங்க வருதலாற் சேய்மை
யிற் குலவு மியல்பாற் - நிகழ்வா னகத்துவந் துறை
தலாற் பிணிமுகஞ் சேர்ந்துநகை செய்தி டிதலான்,
மாதரார் முகமாறு படுதலான் மாசர வணந்தோய்

தரும்ப ரிசினால் - வண்டாரா யானமுல் லையிலார்க
டம்பணியை மகிழினொடு மேற்று றுதலாற், போத
நீண் மேருவை வலங்கொளும் பான்மையாற் புந்தி
முற் றருமேன் மையாற் - புத்தியிற் புலவக் குழாம்
போற்று தன்மையாற் பொருவியுள னின்னை யினை
யா, னாதலாற் செய்யவடி வேற்கையெம் மையனுட
னம்புலீ யாட வாவே - யசலகுல திலகமெனு மயின்
மலையின் முருகனுட னம்புலீ யாட வாவே. (க)

கிளருமெழில் வண்பயிர் செழித்தோங்க நீயுமங்
கேகயத் தலையி லெழுவாய் - கேடுரு வன்பினர்க ள
கமகிழ விவனுமங் கேகயத் தலையி லெழுவான், குள
விழிய னிருவிழி புதைத்தநா ணீயுமைக் குக்குடங்
கையி லுற்றாய் - கோணைசால் வென்றிப் பதாகை
யா விவனுமைக் குக்குடங் கையி லுற்றான், வளனுல
வு கயிரவந் தழையநீ மருவலரின் மாலையம் புயம்
வாட். டுவாய் - வானகப் புத்தேளி ருய்யவிவன் மரு
வலரின் மாலையம் புயம்வாட். டுவா, னளவிலிவ் வே
துவா னின்போலு மின்னவனொ டம்புலீ யாட வா
வே - யசலகுல திலகமெனு மயின்மலையின் முருக
னுட னம்புலீ யாட வாவே. (உ)

ஏசநீர்ந் தறவுயர்ந் தோங்கநின் மரபதனி லிச்
சையாற் றுனு தித்த - வியல்பினைத் திருவுளம் பற்றி
யோ வுன்மனை யிசைந்தொழுகு கார்த்தி கைப்பேர்
த், தேசலாந் தெரிவையர்க டடமுலைப் பாலுண்ட
செய்கைநன் குய்த்து ணர்ந்தோ - சின்மய பராபரன்

குடிசடி லத்திற் றிருக்கிளர்த னன்னை யாய, காசி
ன்வார் வெண்டிகைக் கங்கையொடு நீதவழ்தல் கரு
தியோ வள்ளி புருவங் - கவினும்வா ணுதன்முக மி
வற்றினைச் சிறிதுசில் காலத்து நேர்தி யென்றோ,
வாசைகூர்ந் துணைநோக்கி யணிவிரற் சுட்டுமிவ ன
ம்புலீ யாட வாவே - யசலகுல திலகமெனு மயின்ம
லையின் முருகனுட னம்புலீ யாட வாவே. (௩)

பொற்புடைச் செங்கதிர்க் கடவுளைக் கண்ணுற்றிற்
போதியொள் ளொளிம முங்கிப் - புகலும்வ் விரவி
யிவ் னெதிர்வச்சி ரத்தின்முற் புக்கமைச் சிலையை
யொப்பா, னற்புகை நிறங்கெழு விசம்பிடை யிரா
ப்பொழுது நாடொறுந் தோன்றி வீவாய் - நவில்கா
லை யிவன்யாண்டு மெஞ்ஞான்று மோரியல்பி னசி
யாமை நின்று நிலவும், வெற்புவிற் கோட்டிதன் பூங்
கழலி னாற்பண்டு மிகநொந்து தேய்ந்தொழிந்தாய்-
ஹிபெறு மனையசிவன் மணிமுடிக னேந்துமிவன்
மெல்லடிச் சுவடுபுனையு, மற்புத முனைப்பொருள் ப
டுத்திவ னழைத்ததினி யம்புலீ யாட வாவே - யசல
குல திலகமெனு மயின்மலையின் முருகனுட னம்பு
லீ யாட வாவே. (௪)

மாதர்மைக் கடலுடைத் தாரணி மடந்தையினை
வைகலொன் றிற்குழ் திரீ-மாமுகனொ டிகல்கொளி
இப் பண்டண்ட முழுதுமிவன் வந்தனன் சூழ்ந்து
நொடியிற், பாதகத் தவுணர்கட் கஞ்சிரீ யவர்சொ
ற்ற படியெலா மொழுகி நின்றாய்-பகருமத் தானவ

ரிவன்கைவே லாலழற் பட்டமென் பஞ்சியொத்
தார், கோதிலிற் குரியரிரு பத்தெழுவர் வைகநீ
குருமனையி லின்பு துய்த்தாய் - குறமங்கை குஞ்சரி
யலாதுபிற நங்கைபாற் கூட்டமிவ னுற்ற துண்
டோ, வாதரித் துனதாக லுழால் விளிக்குமிவ னம்
புலீ யாட வாவே - யசலகுல திலகமெனு மயின்
மலையின் முருகனுட னம்புலீ யாடவாவே. (௫)

ஊற்றிருந் தொழுகுமின் சுவையமுது நாளும்
வைத் துண்ணுதற் குரிய கலமா - வுன்றனைக் கொ
ண்டவா கண்டலனு மன்னவ னுனைந்திட வனந்தசா
பஞ், சாற்றிய பெருந்திறத் திருடிகளு மனையதைத்
தருவிதியு மவனை யுந்தித் - தாமரைப் பூமிசைத்
தோற்றுபஞ் சாயுதத் தலைவனுங் கைகு வித்துப்,
போற்றி நம்மீதுதண் கருணா கடாட்சமெப் போது
விழு மென்று நைவாய்ப் - புகன்றமய நாடித் த
தைருகு நிற்பவும் புரிவினினை யிவன னைத்தா,
ஊற்றியுளை போலுந் முற்பவத் தரியதவ மம்புலீ யா
ட வாவே - யசலகுல திலகமெனு மயின்மலையின்
முருகனுட னம்புலீ யாட வாவே. (ஈ)

துத்திப் பெரும்பணக் கொடுவிடக் கூர்நுதித்
துனையமுள் வாளெ யிற்றுச் - கூடர்மணிச் சுடிகைக்
கனற்பொரு முயிர்ப்புடைச் சொல்லரு விறற்பொங்
கரா, நத்திப் பசிப்பிணி குமைப்பக் கொதித்தெ
ழுபு நாலாறு மூன்று நாளு - நையவே வெய்யபேழ்
வாய்திறந் தையவோ நன்குண் மிழிந்து பல்காற்,

கத்திப் படுத்தலிற் சாம்பியுள நீயிவன் கட்கடி த
டைந்தி டிதியேற் - கறுவுமப் பகையைத்த னூர்திக்
கருத்திக் களிப்புற வுனைப்பு ரப்பா, னத்தித் திருக்கு
மரி சித்தத் திருப்பவனெ டம்புலீ யாட வாவே -
யசலகுல திலகமெனு மயின் மலையின் முருகனுட
னம்புலீ யாட வாவே. (௭)

கபடநிறை தந்துபிணை யெனமருண் டையரி கல
ந்துகுமிழ் குழையை மோதிக் - கரளத்தை யமுதத்
தி னெடுவைத்த பரிசிற் கறுத்துற விளர்த்த ணிகு
லாஞ், சுபமருவு மென்னோக்க வாட்டடங் கட்குறத்
தோகையிடை துதன்மு கத்தைத் - துணைதரப் பல்
லுரு வெடுத்தெடுத்த துழலுநின் றுர்க்குணஞ் சிறிது
நினையா, னுபநிடத மெய்ப்பொருளை யுவகையிற்
சுட்டிமு னுணர்த்தியவொர் திருவி ரலினை - லுனை
யழைத் தானிவ னருட்டிற் மெவன்சொல்கே னுன்
னியன முழுத ளிக்கு, மபரிமித குணகண கரவர
குமாரனுட னம்புலீ யாட வாவே - யசலகுல திலக
மெனு மயின்மலையின் முருகனுட னம்புலீ யாட
வாவே. (௮)

விஞ்சுகழ் கூருமில் மாநக ரடைந்துபலர் வெய்
யகுட் டங்க யமுனம் - வியாதிதீர்ந் தின்புறா நின்ற
னர்க ளதுநிற்க மேதக்க பாணி பாத, மெஞ்சமுட
மொடுகுருடு செவிமே யாயினே றெண்ணிலா
ரவ்வொ ழிந்திட் - டிணைதவி ரரம்பையர் விரும்ப
வெழில் வாய்ந்துளா ரீதொரு வியப்ப தேயோ, நஞ்

சிட வரிந்தட்ட மீனாதி யுயிர்பெறவு நல்குமிவன்
வண்மை யெவரோ - நவிலுவார் நீவருதி யேலுனது
குறையெலா நாடுமொர் கணத்து மாற்றி, யஞ்ச
லென் றருள்செய்வான் மெய்மெயெஞ் சாமியுட
னம்புலீ யாடவாவே - யசலகுல திலகமெனு மயின்
மலையின் முருகனுட னம்புலீ யாட வாவே. (கூ)

இத்தகு பெருந்தகைக் குரிசிறன் மாணவக ரிரு
வரு ளொருத்தன் மேனா - ளென்றுநீ யாதியர்கள்
செல்வழி யடைத்தோங்கு மெறுழ்வரை யமிழ்த்த
வாறுஞ், சித்தமகிழ் வாலுனைத் தருபுணரி யுண்ட
துஞ் செப்புமற் றொருவ னின்னைச் - சேவடித் தே
ய்த்ததுங் கூற்றினை யடர்த்ததுந் தேரா திருத்தி
யல்லை, யெத்தனை யெனக்கூறு கேனிவன் பேராற்
ற லெனையபுத் தேளிர் தமையு - மேவல்கொண்
டிறுமாந்த வெஞ்சூ ரழிந்தமைக் கேதுவெது மதியி
லாயெம், மத்தன்வெகு ளாமுன்ன ரின்னமுந் தாழ்
த்திடா தம்புலீ யாட வாவே-யசலகுல திலகமெனு
மயின்மலையின் முருகனுட னம்புலீ யாட வாவே. ()

அம்புலிப்பருவம் முற்றிற்று.

உ

சி ற் றி ற் ப ரு வ ம்.

கலங்கப்பயிலுங் காட்சியினுற் கதித்தவலைவீ சுறு
நீராற் - கலைகளெடுத்துப் பகர்மாண்பாற் கவின்
வண்டினாயின் மாலையினுற், குலஞ்செய்மாக்கள் பற்

பல்பொருள் கொள்ளுமாறு புணருதலாற் - கோல
வளைகண் டிகையாரங் குலவுகடக மாமையினு, னை
ந்தணுரைசேர் புளினத்தா னணியார்கோடற் கங்
கனக - நல்குசெயலா லாவணமெந் நாளுங்கடலே
போன்றிலங்குஞ், சிலம்பினுயர்சீர் மயின்மலையாய்
சிறியேஞ்சிற்றில் சிதையேலே - தேவசேனா பதிப்
பெருமான் சிறியேஞ்சிற்றில் சிதையேலே. (க)

ஏரார்துறக்க மாதார மின்மையதனா லவ்வுழிநின்-
றிம்பர்வழுக்கி வீழ்ந்ததுகொ லென்னுவுரைந் திடு
ம்வண்ணந், தாரார்பதும ராகமொடு சரளதரள
வடம்பவளத் - தண்ணந்தெரியன் மாற்றெவருஞ்
சாற்றவரும்பொன் னரிமாலை, நீராரின்ன பஃரொ
டையா னிரந்துசுரந்து பரந்தவிரு - ணீடத்துரந்
திட் டென்றுமொளி நிலவுமெழிற்பீ டிகைதிகழுந்,
தீராச்செல்வ மயின்மலையாய் சிறியேஞ்சிற்றில்சிதை
யேலே - தேவசேனா பதிப்பெருமான் சிறியேஞ்
சிற்றில் சிதையேலே. (உ)

கூர்த்தவளனிற் கண்கவருங் கூலமருவு மருவி
லைய - கொன்னுர்கலையின் மிக்கநசை கொண்டு
முதற்சொல் லொற்றுமையால், வார்த்தண்மலர்
வாழ் தாதைகலை மகளைத்தினமு நாவகத்து - வைப்
பநெடுமான் முன்னரொரு வைகற்கலைமான் றனைத்
தொடர்ந்து, வேர்த்துவனத்திற் றிரிந்துழல மெய்
யன்புடையா ரிடைக்கடவும் - வெள்ளைவிடையார்
கலைமதியை விருப்பின்மலைய வெனைத்துலகுஞ், சீர்

த்திபரவு மயின்மலையாய் சிறியேஞ்சிற்றில் சிதையேலே - தேவசேனா பதிப்பெருமான் சிறியேஞ்சிற்றில் சிதையேலே. (௩)

சும்மைமலியு நியமமுறு தூயபனிநீர் வினாத்தயிலஞ் - சுகந்தமலர்த்தார் சந்தனங்கத் தூரிபுழுதுகளபமியை, மும்மையிடத்து மொப்பிகந்த முன்றின்மாட மணிமறுகு - முதலாவெங்குங் கமழ்தலினம் மொழிந்தபண்டம் பிறபதியோர், தம்மையொழிய வங்கணுளார் தரிப்பவாங்கார் மணந்துய்ப்பச் - சங்கையகன்ற நாசியிலாத் தன்மைகருதி மிக்கிரங்கச், செம்மைவளரு மயின்மலையாய் சிறியேஞ்சிற்றில் சிதையேலே - தேவசேனா பதிப்பெருமான் சிறியேஞ்சிற்றில் சிதையேலே. (௪)

முருகுவிரிந்து பிணியவிழ மூசியளிகண் மதுமாந்து - முளரிப்புத்தேள் பண்டுதன்பான் மொய்த்தசுரருட் பற்பலநா, மருவுசேடன் றனைவிளித்து மானைக்குன்றைப் பதியகத்து - மல்கிப்பொலியுமங்காடி வளங்கண்முழுதும் வழுவாமே, யுரைசெயெனலும் வேறென்று முரையாதனந்த மெனவச்சொ - லுடைமைபற்றி யன்றுதொடர்ந் துவனையனந்த னெனுமாறு, திருவின்வயங்கு மயின்மலையாய் சிறியேஞ்சிற்றில் சிதையேலே - தேவசேனா பதிப்பெருமான் சிறியேஞ்சிற்றில் சிதையேலே. (௫)

பெருகுநிதியத் திளங்குமரர் பெட்பினூர்ந்து வருதேரும் - பிறங்குமணிக்கிம் புரிக்கோட்டுப் பிளிறு

களிறு முன்றிலின்க, நெருவுகிலவா யெஞ்ஞான்று
முறையாநின்ற காட்சிதம - தொண்மேகலைப்பேரல்
குலொடு மொளிர்பூண்முலையு மின்னவற்றைப், பொ
ருஷமெனயா வருமுணரப் பொருந்தவைத்த குறி
நிகர்ப்பப் - பொதுமின்னுர்க ளிறுமாந்து பொற்ப
வைகு நெடுமாடத், தெருவுமருவு மயின்மலையாய்
சிறியேஞ்சிற்றில் சிதையேலே - தேவசேனா பதிப்
பெருமான் சிறியேஞ்சிற்றில் சிதையேலே. (சு)

கூரினிலேவே லிருப்பரத்தாற் குறைத்துக்குவ
ளைப் போதைவனங் - குடிபோக்கியவாட் கருந்த
டங்கட் கோதைமாத ரிவர்முன்னர்ச், சாரினுமது
வயினுள்ளதனங்கண்முழுதும் வெளவளவுஞ் - சர
சம்புரிந்து பின்வெறுத்துச் சற்றுநோக்கார் காளை
யிர்நீர், நேரினனுகா தப்புறத்தே நீங்குகெனல்
போற் சிலம்பலம்ப - நீடுமறுகி லனப்பெடையி
னித்தமுலவும் விலைமானார், சேரிசுலவு மயின்மலை
யாய் சிறியேஞ்சிற்றில் சிதையேலே - தேவசேனா
பதிப்பெருமான் சிறியேஞ்சிற்றில் சிதையேலே. (எ)

காமங்கவற்றத் தமையடைந்த கழிந்தசெல்வத்
தாடவரைக் - கையிலுளமுற்றத்துறந்து கடைக
டோறும் பலியேற்று, மாமங்கையரைத் தாய்போல
மதிக்குமாறு பணித்தந்தோ - வம்பிற்றனத்துக் கிது
காறும் வம்பிற்றனத்தை யிறைத்ததன்றி, நாமிங்
கறஞ்செய் திலமென்னா நாடவுணர்வு நல்குதலா -
னவையில் குரவர் நிகர்த்துவிலை நல்லார்வதியு மாளி

கைகுழி, சேமங்குலவு மயின்மலையாய் சிறியேஞ்
சிற்பில் சிதையேலே - தேவசேனா பதிப்பெருமான்
சிறியேஞ்சிற்பில் சிதையேலே. (அ)

ஊக்குங்கெடுதி பிறர்கடனக் குளுற்றிற்குந்தா
தனையார்கட் - குதவியேசெய் தாரணியி னுயர்ந்த
குணத்தைத் தெரிப்பாரிற், போக்குங்கலப்பை யா
னூறு புரிந்தநிலத்தை யதில்வருபல்-போகங்கொ
ண் மாராகித்தென் புலத்தார்தெய்வம் விருந்தொக்
கல், யார்க்குங்கணக்கின் மிதப்பவளித் தினிதுதா
மு துகர்ந்தென்று - மெவ்வாற்றினுமோர் குறைவின்
றியிலங்கும்வேளாண் பெருங்குடிகள், சேக்குஞ்சிற
ப்பின் மயின்மலையாய், சிறியேஞ்சிற்பில் சிதையே
லே - தேவசேனா பதிப்பெருமான், சிறியேஞ்சிற
்பில் சிதையேலே. (க)

நேசந்தழவி யுனக்காளா நீர்மையுடைமை யத
னாலு - நிரப்பின்வருந்தி யலந்தார்க்கு நிற்பான்மெ
ய்யன் புடையார்க்குங், காசுன்படர்ச்சிக் கனகமுடி
கவித்துத்திகிரி யொன்றுருட்டுங் - காவற்செங்கோ
ல் வேந்தற்குங் ககனத்துறையுங் கடவுளார்க்கும்,
பேசந்தகைய வுபகாரம் பேணிப்புரியுஞ் செயலா
லும் - பெயர்வேளாள றொனவாய்ந்து பிறங்குபின்
னோர் குடிநிரம்பித், தேசம்பரவு மயின்மலையாய்
சிறியேஞ்சிற்பில் சிதையேலே - தேவசேனா பதிப்
பெருமான் சிறியேஞ்சிற்பில் சிதையேலே. (க0)

சிறிற் பருவம் முற்றிற்று.

உ

சிறுபறைப்பருவம்.

கொந்தார் கொழுஞ்சினைக் கற்பகங் கேட்டன
கொடுத்தரு குலாய்நி ழற்றக் - கொம்மைமுலை யர
மகளிர் போகவெள் ளத்திற் குளித்துக் களித்து
மருவுங், கந்தாரு மொய்ம்புடைத் தேவரிவ ராக்க
மேற் கடவிய வுளத்த ராய - காரணம் பற்றியே
கடவுள றொனும்பெயர் கடித்தன் றவர்க்கென் னவே,
நந்தா வொளிப்பூதி சாதன மிவற்றையுயர் நல்வீட்
டினுக்கு நெறியா - நாடியெக் காலுந் தரித்திடு மிள
ங்கோக்க ணண்ணுசீர் மனைக டோறுஞ், சிந்தாத
செல்வமலி மயின்மலைக் குமரவேள் சிறுபறை முழ
க்கி யருளே - திடவிகட கடகரியி னுடன்வருமொர்
சிங்கமே சிறுபறை முழக்கி யருளே. (க)

பூணுலா மேருமால் வாயொத்த மருமத்த புத்
தேளி ரினிது வைகும் - பொன்னாடு பஹ்ரம் பொ
லிவிழந் திடவைத போதமா தவசி றோட்டர், மா
ணுலா நமையுமவ் வாறுசெயு முன்னரவர் வழிமுதற்
றந்தையாகு - மலரோன் செருக்கினாடு முடியுடை
ய முட்டிகொடு மறைமுறை யிடப்பு டைத்த, தூ
ணுலா மாறிரு புயக்குரிசில் வாழுமித் தொன்னகர
மேவி யோகை - துற்றுறைது மென்னவந் தளகை
யுற் றெனவணிகர் துறுநிதிக் குப்பை சான்ற, சே
ணுலா மாடமலி மயின்மலைக் குமரவேள் சிறுபறை
முழக்கி யருளே - திடவிகட கடகரியி னுடன்வரு
மொர் சிங்கமே சிறுபறை முழக்கி யருளே. (உ)

தாட்டா மரைப்போது தமதுகுளிர் நெஞ்சத் த
 டத்தலர வலரு மன்பிற் - றக்கவன் றெண்டர்குங்
 கிலியக்க லயர்முனச் சாற்றுசில ரிரவொழித்த,
 வேட்டார் முடித்தாதை தோழனா மொருதனத னி
 டையுள்ள பொருண்மு முவதூஉ - மெண்ணுநர்க
 ளெண்ணத்தி னெண்மடங் குதவுநி னிருங்கொ
 டைக் கிறையு மமைய, மாட்டா தெனுந்திற மதித்
 துநீ கொடுவந்து வைத்தபல் குபேரர் மான - மாறு
 வது பண்டங்க ளல்லாது சொற்றமொழி மாறுவ
 திலாத வாய்மைத், தேட்டாளர் மல்கிவளர் மயின்
 மலைக் குமரவேள் சிறுபறை முழக்கி யருளே - திட
 விகட கடகரியி னுடன்வருமொர் சிங்கமே சிறு
 பறை முழக்கி-யருளே. (ங)

அம்மாந் தருக்குயிற் காகளத் தரகநா மழகிற் கு
 டைந்தி டைந்தே - மமராற்றி வேறுமெனி லம்பிவ
 ருழைச்செலா வந்தோ வெனப்பு முங்க, வெம்மாந்
 தருங்கண்டு நறுமொறுப் பத்திக ழிளஞ்சிறு ருந்து
 கின்ற - விரதமிழை சிற்றில்கள் சிதைத்தலுந் தாம
 ணியு மெரிமணி வடம்ப ரித்துத், தெம்மாந்து வா
 ளனைய சேயரிச் சுழல்விழிச் சிறுமியர்க ளிவையொ
 ரவுணன் - நீயுட லுறுப்பென வெறுப்பபோற் சித
 றியன தெருவையணி செய்ய நாய்கர், செம்மாந்து
 வாழ்வுகூர் மயின்மலைக் குமரவேள் சிறுபறை முழ
 க்கி யருளே - திடவிகட கடகரியி னுடன்வருமொர்
 சிங்கமே சிறுபறை முழக்கி யருளே. (சு)

எழுந்துசென்றுவரியிற் சீவனம் பெற்றுவந் தெ
ண்டகு முயர்ந்த தானத் - திடையிருந் தணிமுகங்
கருகியார்ப் பாடகத் தெவரும்வெரு வரவி டித்து,
மொழிந்திடு தராதரஞ் சற்றுமுய்த் துணராமன்
மூர்க்கமார்க் கத்தை மேவி - முற்றிடமு மொக்கவே
சில்பொழுது நல்கும்வான் முகில்சமழ்ப் பெய்தி
நைய, விழிந்தவிர வுத்தொழில் கனாவினுங் கொள்
கல ரிருக்கையி னிழிந்து கதிரோ-னெதிர்மரையின்
முகமலர்ந் தின்சொலொடு தகுதிதேர்ந் தெந்நாளு
முதவும் வணிகர், செழுங்குடி தழைந்துவளர் மயின்
மலைக் குமரவேள் சிறுபறை முழக்கி யருளே - திட
விகட கடகரியி னுடன்வருமொர் சிங்கமே சிறுப
றை முழக்கி யருளே. (ரு)

வேறு.

வரமலிகடல்பொரு புடைமிடைபடையுடை மா
றுகொண்மன்னவர்தம் - மவுலியுரிஞ்சிக் கன்றுகழற்
கால் வள்ளிலையொள்வேற்கை, யரசர்கள்வதிதரு
கொடிநெடுமாடத் தணிகிளர்முன்றிற்கண் - னூடவ
ராவினைய யல்லதைவேறுண வறியாக்கதிர்வடிவாட்,
கரவடவிழியினர் மொழியினைவெருவிய காட்சியின்
வாய்முடிக் - கனியிசையற்றன கோகிலமாழ்கக்
கடையெழுபுயலென்ன, முரசதிரொலிகெழு மயின்
மலைமுருகன் முழக்குகசிறுபறையே-முடிகொடுகுற
மக ளடிதொடுவிரகன் முழக்குகசிறுபறையே. (சு)

மதியுறழ்கொற்றத் தண்குடையரசியன் மாமை
யிளங்குமரர் - மலர்நிறைகொம்பரி நிலகியநங்குல

மங்கையர்கொங்கைகளை, யெதிருமருப்பொடு பொ
லியுமிவற்றினை யெளிதிற்தம்முள்ளே - யிகல்வினை
வித்து முருக்குதுமென்ன விதயஞ்செய்தனர்போ
ற், கொதியுறுமழலுமிழ் சிறுகட்டறுகட் கோபக்க
லுழிமதக் - குஞ்சரநிரையைப் பேரமர்மூட்டிக் கு
றுநகையினர்நோக்கு, முதிர்மூழின்மயின்மலை வரு
திருமுருகன் முழக்குகசிறுபறையே - முடிகொடு
குறமக ளடிதொடுவிரகன் முழக்குகசிறுபறையே()

நிறைகலைமுழுவெண் டங்கடன்மரபென நின்று
புரந்தாங்கு - நித்திலமணியணி வட்டக்கவிகை நிர
ந்தரநீழல்செயக், குறையொருவியதம் புகழிருபா
லுங் குழுமியெழுந்துவகைக் - கூத்தயர்பரிசிற் கவ
ரிகடுள்ளக் கூவினுண்மாவிர்த, மறைதரவுயர்புய
வலியினையாற்றா வந்துசுமப்பது போன் - மடங்கல்
பொறுத்தமெ லணையிற்கவுரியர் வழிவழிமனுநூலி
ன், முறைபுரிமயின்மலை வளநகர்முருகன் முழக்குக
சிறுபறையே - முடிகொடுகுறமக ளடிதொடுவிர
கன் முழக்குகசிறுபறையே. (அ)

வேறு.

சற்றுவியர்த்துனு டற்கண்வினாப்பொடி குழுகு
மெனத் - தக்கபுயத்தணி வெட்சியளிகுழு மொகு
மொகெனப், பொற்றதனிச்சவ ணத்தியல்கைத்
தொடி கலகலெனப் - புத்தொளிரத்நமிழைத்தவி
ரற்பணி பளபளென, வெற்றவுணக்குல துட்டர்ம
னத்திரள் படபடென - மிக்கசிறப்பின்வி றற்கன

கக்கிரி கிகுகிடென, முற்றுமெழிற்சிகி வெற்பன்
முழுக்குக சிறுபறையே - முத்தநகைச்சண்மு கத்
தன்முழுக்குக சிறுபறையே. (கூ)

மெய்த்தவர்சித்தரு ளத்திலினித்திடு சுவையமு
தே - மெத்தியவற்புறு பத்தர்நினைப்பவை தருமுகி
லே, பொய்த்தவிடைக்கட வுட்பிடியைப்புணர் மழ
களிறே - பொற்புமிகுத்தபு னத்தொர்மலர்க்கொடி
படர்தருவே, யெய்த்தவெமக்கப யத்தையளித்த
ருள் குணவரையே - யிக்குமொழிச்சிவை பெற்று
வளர்த்துள திரவியமே, மொய்த்தவளச்சிகி வெற்
பன்முழுக்குக சிறுபறையே - முத்தநகைச்சண்மு
கத்தன்முழுக்குக சிறுபறையே. (க0)

சிறுபறைப்பருவம் முற்றிற்று.

உ

சிறுதேர்ப்பருவம்.

வில்வங் கடுக்கைமதி நதியறுகு தும்பைபுனை வே
ணியான் சொற்ற வாய்மை - வேதத்தின் வழிவழா
தந்தணர் மகம்புரி வியன்சாலை வயினு மன்னோ, ரில்
வந்த கிழமைப் பெருங்குலக் கற்பினு ளொண்ணரு
விருந்தின் பொருட் - டிதயமுக மிகமலர்ந் தமுதா
க்கு மட்டில்க ளிடத்தினு மெழுந்த புகையி, னல்
வந் திறுப்பக் கறுத்தமையை யுணராம லலைகடற்
புவியின் மாக்க - ளாசற்ற வாகாய நீனிற முடைத்
தென்ன வறைதரக் குறைத விரந்த, செல்வந் தழை

ந்துவள மலியுமயின் மலைவள்ளல் சிறுதே ருருட்டி யருளே - திருமா லளிப்பவரு மிருமா தருக்கிறைவ சிறுதே ருருட்டி யருளே. (க)

ஓதுதிர வியமந் திரங்கிரியை யாதியி லுலோப மெட் டிணையு மின்றி - யொப்புயர்வு செப்பரிய விப் பிரர்க ளெப்பொழுது மொருவாமை யமரர் சூழ, வேதநான் மரபுளி விரிஞ்சனா ணப்பிரியும் வேள்வி யங் குண்டத் தழல் - விண்டொடு நிவப்பொடு வல ன்சூழன் றிடுதோற்றம் வெவ்வழற் கடவு ளென் போன் - மேதகைய வின்றோர்க டேய்மையிற் றவ வென்னின் விழுமியா ராகி யுள்ளார் - மேவியான் வலம்வரத் தக்கவர்க ளென்னா விளக்குநுந் தன்மை மாணுந், தீதுமரு வாதபுகழ் மாதர்மயின் மலைவள் ளல் சிறுதே ருருட்டி யருளே - திருமா லளிப்ப வரு மிருமா தருக்கிறைவ சிறுதே ருருட்டி யருளே.

வெவ்வினைய சூரசங் காரசிங் காரவடி வேலினை நிகர்த்து வாளை - விஞ்சங் கருங்கடலை வென்றொ ளிர் தடங்கண்ணின் வெள்ளைமின் னைப்பு ணர்ந்திட், டெவ்வுலகு மகிலாண்ட கோடியுந் நிலைபெற்ற வின் னுயிர்த் தொகையு மேனை - யாவுங் கணத்திற் படை க்கும் பெருந்தகைமை யெண்கணா னினைய ரோது, மிவ்வியல்பின் மறையோத வொருவாயி னொருதாலு மியலா தெனக்க ருத்தி - லெண்ணியன் றோசெய்ய வாய்நான்கு கொண்டுளா னென்னுமா கற்று யர்ந்த, செவ்விய நெறிப்பனவர் மல்குமயின் மலைவள்ளல்

சிறுதே ருருட்டி யருளே - திருமா லளிப்பவரு
மிருமா தருக்கிறைவ சிறுதே ருருட்டி யருளே. ()

மனந்தனிற் சிறிதேனு முணர்வுக் கிடங்கொடா
மடமைய ரிழைக்கு மெனைய - வன்பிழைக ளும்
பொறுத் திடுகுண மியற்கையா மருவின ரிருந்தும்
யார்க்கு, நினைந்தன வெலாமெளிதி னெய்தவரு ளித்
தல நிகர்ப்பதோர் தலனுண் டெனா - நிகழ்த்துநரை
முனியுமுனி வுடைமையான் முனிவொனு நீள்பெய
ரினைப்பு னேந்து, கனந்தரு புராணங்கண் மிருதியிதி
காசநற் கலைவேத மான கடலின் - கரைகண்டு நின்
னையே பரமெனத் தேர்ந்துள்ள காட்சிமா தவர
னைவருந், தினந்தொறும் வணங்கின ரிறைஞ்சுமயின்
மலைவள்ளல் சிறுதே ருருட்டி யருளே - திருமா
லளிப்பவரு மிருமா தருக்கிறைவ சிறுதே ருருட்டி
யருளே. (சு)

வாவிமறி தெண்டிணைக் கையினு லொண்மணி
கள் வள்ளியோர் புரைய வீசும் - வார்புணரி நாலுட
னிரண்டொன்று சூழ்தந்த மாநில மரீஇய தேயம்,
யாவையினு நின்றுனைத் தொழுதற் கணைந்திட்ட
வெண்ணிலா மாந்தர் யாரு - மெண்ணிடவு மொ
ண்ணு நெருக்கினிற் கண்ணினை யிமைத்திலா ராக
வவர்மெய், மேவிவழி யாநின்ற வெயர்வுதம் முடலி
னிலை விரவலா லந்ந ரரொடும் - வேறுபா டினர்
வதற் கரியராய்ப் பல்வகைய விட்புலத் தமுதா
சனத், தேவர்நின் றேத்துபூங் கோயின்மயின் மலை

வள்ளல் சிறுதே ருருட்டி யருளே - திருமா லளிப்
பவரு மிருமா தருக்கிறைவ சிறுதே ருருட்டி யரு
ளே. (ரு)

நீடுயிர்த் தொகைமுழுது மாலைமம் பசியதளிர்
நிகர்வயி றுளைந்தி டாமே - நேர்ந்துதவி மீனென்ன
நோக்கினிற் காக்கின்ற நித்யகல் யாணி வாசப், பீடு
பெறு நீராட்டி வெண்ணீறு புனைதந்து பெட்புறப்
பொட்டு மிட்டுப் - பெருகொளிய முச்சியொடு சுட்
டியுங் குழைகளும் பிறைவடமு மார நிராயு, மாடக
முதாரியரை மணியுஞ் சதங்கையு மணிந்துமுத்
துண்டு மார்போ - டணைத்துச்சி மோந்துதன் மடி
யில்வைத் தின்சொலுட னமுதூட்ட வளரு முருகா,
சேடனு முரைக்கொண மல்லன்மயின் மலைவள்ளல்
சிறுதே ருருட்டி யருளே - திருமா லளிப்பவரு
மிருமா தருக்கிறைவ சிறுதே ருருட்டி யருளே. (சு)

தூணர் தடந்தோட் கொடுந்தொழிற் சூரைநெய்த்
தோர்கமழு மெஃக வேலாற்-றுணித்துவிண் ணுட
ரைத் தலையளி புரிந்ததுந் தும்பிக் குழை மிழற்றும்,
பாணரு மலரோன் செருக்கறச் சிரமிசைப் பாணி
யாற் குட்டி யவனைப்-பரிபவக் கடல்வீழ்த்தி யோங்
கார வுரைபசு பதிக்கறி வுறுத்த பண்பு, மாணரு
மின்னபிற செய்கையும் பல்லோர் மதித்துனைச்
சான்றோ னெனும் - வார்த்தைகேட் டிமையம்மை
யின்றபொழு திற்பெரிது வந்திடத் திகழு மதலாய்,
சேணுதி மூவுலகு மேத்துமயின் மலைவள்ளல் சிறு

தே ருருட்டி யருளே - திருமா லளிப்பவரு மிருமா
தருக்கிறைவ சிறுதே ருருட்டி யருளே. (எ)

குன்றிரண் டனையபுணர் வனமுலைக் காரிரவு குடி
கொண்டு வார்ந்த கூந்தற் - குழையினொடு தாவடி
செலாநின்ற மைவிழிக் குமுதவாய்க் குதலை யமு
தத், தின்றருஞ் சொற்கவுரி யூடநீர்ப் பதுமனத்
தெண்ணியங் கயிலை வெற்பி - லீசருளை யருகழைத்
திதனைநின் னன்னைபா லீகெனலும் வாங்கி யிதழி,
மன்றலந் தொடையைக் கொடுத்தவள விற்புலவி
மாறியவ ளின்ப நல்க - மகிழ்கூர்ந்து தாதையார்
மைந்தநீ நீழி வாழியென நின்ற குமரா, தென்
றல்சந் தனமனைந் துலவுமயின் மலைவள்ளல் சிறுதே
ருருட்டி யருளே-திருமா லளிப்பவரு மிருமா தருக்
கிறைவ சிறுதே ருருட்டி யருளே. (அ)

களொழுகு மலர்வாளி யேறுண்டு குலமுறை
மை காலமோ ராது மாதர்க் - கலவிசெய் துறுதுயர்
மறந்துபுன் ஞாளிபோற் காமுற்று மீட்டு மருவி,
யெள்ளிநனி சீறினும் வேசரி யெனத்தொடர்ந் திரு
தாள்கள் பற்றி நீவி - றொன்னுயிர் புரந்திடுமி னென
வோதி யந்நலா ரின்புக் குழன்ற விவனை, விள்ளுத
லருங்கொடிய பாதகற் குய்வுதவன் மிகுபுக றெனக்
குறித்து - விழியருட் பார்வைதந் தன்பரொடு கூட்
டிய விழுத்தகு குணப்பொ ருப்பே, தெள்ளுதமிழ்
நறுமணங் கமழுமயின் மலைவள்ளல் சிறுதே ருரு

ட்டி யருளே - திருமா லளிப்பவரு மிருமா தருக்
கிறைவ சிறுதே ருருட்டி யருளே. (கூ)

கொழித்திடு பெருங்கருணை வெள்ளமே யன்பர்
கள் குறித்தபொருள் யாவு நல்கும் - கொழுமலர்க்
கற்பகத் தருவே பகிரதன் கூர்தவ முவந்து பொங்
கித், தெழித்தெழு நதிச்சடைப் பரமர்கண் மணி
யே செழுஞ்சுவை பழுத்து முதிருஞ் - செந்தமிழ்ப்
பாற்கடற் றோன்றுமின் னமுதமே தேங்குவனை
சுனையி னாப்பண், விழித்துமிளிர் குன்றுதோ ருடல்
புரி களபமே வேண்டிந ரருந்த மல்கு - மிக்கபே
ரின்பப் பெருக்கே யெமக்கினிய மெய்த்துணைய
தாகி நின்றாய், செழித்தெனைய செல்வமும் பல்கு
மயின் மலைவள்ளல் சிறுதே ருருட்டி யருளே - திரு
மா லளிப்பவரு மிருமா தருக்கிறைவ சிறுதே ருரு
ட்டி யருளே. (க௦)

சிறுதேர்ப்பருவம் முற்றிற்று.

மயின்மலைப்பிள்ளைத்தமிழ் முற்றுப்பெற்றது.

வேலுமயிலுந்துணை.

உ
பிரபந்தபஞ்சகத்தின்
பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
---------	---------	------	-------	------------

சிறப்புப்பாயிரம்.

உ	,,	கக	ணணி	ணணி.
ந	,,	ரு	யேங்கி	யோங்கி.

தேவைத்திரிபந்தாதி.

கசு	அஅ	உ	ணுண்ணை	ணுண்ணை.
-----	----	---	--------	---------

அருணைச்சிலேடைவெண்பாமாலை.

ந	கக	க	கார்குல	கார்க்குல.
அ	சச	ந	சிராமமத்	சிராமத்.
,,	சரு	ந	னளித்	னளினத்.
க	சஎ	உ	சூழம்	சூழும்.
கௌ	ருச	ந	பான்	பார்.
,,	,,	ச	பான்	பார்.
,,	ருஎ	ந	நட்மூக்	நட்மூக்.
கஉ	சுசு	உ	யருமரும்	யமரும்.
கஎ	குகு	க	பலகதி	பல்கதி

சிலம்பைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

ரு	கஉ	க	ஐயத்	ஐயத்.
அ	உஉ	க	சீலர்க்	சீர்க்.
கசு	சந	எ	சிலபை	சிலம்பை.
கஅ	ருரு	எ	னிணி	னிணி.

மயின்மலைப்பிள்ளைத்தமிழ்.

சச	க	உ	அனிகுழு	அனிக்குழு.
----	---	---	---------	------------

